KOMÜNİZME VE KOMÜNİSTLERE KARŞI TÜRK BASINI

ÖZEL SAYI

1

Şurası unutulmamalıdır ki: Türk âleminin en büyük düşmanı Komünistliktir. Her görüldüğü yerde ezilmeli!

ATATÜRK

TÜSTAV

İSTANBUL 1966

500.000

KOMÜNİZME VE KOMÜNİSTLERE KARŞI TÜRK BASINI

ÖZEL SAYI

1

Şurası unutulmamalıdır ki: Türk âleminin en büyük düşmanı Komünistliktir. Her görüldüğü yerde ezilmeli!

ATATÜRK

TÜSTAV

İSTANBUL - 1966

TÜSTAV

Gazetecilik İşletmesi Matbaası
İstanbul 1966

20.7.'66

TÜRKİYE'DEKİ KOMÜNİST FAALİYETLERİNİN İÇYÜZÜ

İÇİMİZDEKİ DÜŞMAN

Bu insanların ne şekilde gizli çalıştıklarını, yeraltı metodlarını öğrenmek her vatanseverin en önemli bir vazifesidir.

TÜSTAV

BİRİNCİ KISIM

AŞAĞIDAKİ MADDELERDE KOMÜNİSTLERİN İÇYÜZLERİNİ SIRALANMIŞ BULACAKSINIZ

Komünizmden mahkûm olmuş olanları "Kamu oyunca sevilen ve sayılan insanlar" diye göstermek ve bazı senatör ve milletvekillerini jurnalcilik ile itham etme, hakikat olmıyan jurnallar uydurmak, Millî Emniyete saldırmak elbette üzerinde durulmaya değer önemli meselelerdir.

İşte bu sebeplerdendir ki, durumun iç yüzünü aydınlatmak bakımından görülen hususlar, aşağıda sıralanmış bulunuyor:

1. Türkiye'de, çok eski tarihlerde kurulmuş "Gizli bir Komünist partisi" vardır.

2. Bu partinin gizli adı (T.K.P) olduğu halde, kurulduğu zamandanberi açık olarak kullandığı adı ise (Türkiye Sosyalist İşçi ve Köylü Partisi)'dir.

3. Sovyet Rusya, bir komünist rejim ve idare altında olduğu halde, onun da açık adı (Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği) dir.

4. Demir perde içine giren komünist idaresi altındaki memleketlerin de adları "Sosyalist Halk Cumhuriyeti" dir.

5. Bu sosyalist cumhuriyetler (Üçüncü Enternasyonal) adlı bir teşekküle bağlıdır ve hepsi de üçüncü enternasyonalin merkezi olan Moskova'nın sevk ve idaresi altındadır.

6. TKP. de "Türkiye Sosyalist İşçi ve Köylü Partisi" adı altında aynı merkeze bağlı ve onun emir ve direktifleri ile hareket eden bir partidir.

7. Sosyalizm (İhtilâlci olan) ve (İhtilâlci olmayan) diye iki grupa ayrılmıştır. İhtilâlci Sosyalistler (Üçüncü Enternasyonal) İhtilâlci olmayan sosyalistler de (İkinci Enternasyonal) toplumu içindedirler.

8 Bilindiği gibi, sosyalizm (İhtilâlci — İslâhatçı) ve (İlmî olmak) üzere iki grupa ayrılır. Bunlardan İlmî Sosyalizm kurucuları MARKS ve ENGELS'tir. Bu iki kişinin hazırladıkları Manifest adlı ana program veya ihtilâlci beyannâme yüzünden Londra'da birinci enternasyonal toplantı sırasında, ihtilâlci olanlarla, ihtilâlci olmayan Sosyalistler iki grupa bölünmüşlerdir. Her memleketteki (MARKS'çı - İhtilâlci) Sosyalistler 1919 yılında Moskova'da toplanarak 19 Mart 1919 tarihinde ikinci enternasyonale karşı (Üçüncü Enternasyonal - Komintern'i kurdular.

9 "Türk Sosyalist sol grupu" adı altında, MUSTAFA SUPHİ, ve arkadaşlarının kurdukları bu grup, komintern'de Türkiye'yi temsil etmiş ve 1920 Eylûl'ünde de "TKP." adını almıştır.

10 TKP. hakkında, İstiklâl Savaşı sırasında Ankara'da, savaştan sonra da İstanbul'da ve diğer bazı illerde bir çok defalar tevkifler yapılmıştır. Gerek sorgularında ve gerekse duruşmalarda açıklanan ve ele geçen çok önemli delillerle bunların daima Moskova'da bulunan "Türkiye Seksiyonu"ndan emir ve direktif aldıkları sabit olmuştur. Nitekim; askerî ve umumî mahkemelerince onaylanmış mahkeme kararları da bunun açık belgeleridir.

11 Yapılan her tevkifatta, eskiden mahkûm olmuş komünistler, meydana çıkmıştır. Bu mahkûm komünistler, arasında eski Tokat Milletvekili NAZIM, asistan, doçent ve öğretmenler, fakülteler öğrencileri Devlet teşkilâtında çalışan bir kısım memurlar, yazarlar, işçiler güzel san'atlar mensupları bulunmaktadır. Bunlar halâ mahkûm komünistler diye yetkili makamların arşivlerinde fişli olmaları lâzımdır.

12 İstiklâl Savaşı sırasında Ankara'da kurulmuş olan "Gizli Yeşil Ordu ve Gizli Halk İştirâkiyun Fırkası" ile İstanbul'da kurulan "Türkiye Sosyalist İşçi ve Köylü Partisi"nin ve mensuplarının da renkleri bilinmektedir. İstiklâl Savaşının başlarında ve ölüm - kalım çarpışmasının en tehlikeli anlarında kurulan bu gizli komünist partiler ve onun mensupları, Türkiye Millet Meclisini içinden yıkmak ve memlekette komünizm idaresini kurmak için çalışmışlardır.

13 Bu büyük tehlikeyi gören rahmetli Büyük Atatürk, bu partileri ortadan kaldırmak amacı ile (Muvazaalı Türkiye Komünist Partisi)' diye bir parti kurmak zorunda kalmış ve yüksek zekâ ve taktiği ile gizli çalışan bu komünist partileri gün ışığına çıkardıktan sonra kı-

sa bir süre içinde lâğvetmiş, bir kısım failleri hakkında 1338 - 1922 yılında kanunî işlem yaptırarak hepsini mahkûm ettirmiştir.

14 Ölü Esat Adil Müstecaplıoğlu'nun kurduğu "Türkiye Sosyalist Partisi" ile Doktor Hikmet Kıvılcım'ın kurduğu (Vatan Partisi) nin renkleri ve amaçları da bellidir. Türkiye Sosyalist Partisinin temsilcileri ile Doktor Şefik Hüsnü'nün yaptığı toplantılarda konuşulanlar ve iki partinin maksat ve amaç birliği, tutulan imzalı zabıt ve anlaşma protokolü ile tamamen anlaşılmıştır. Bunlar "İllegal" olan komünist partisinin bu isimler altında (Legal) olarak ortaya çıkmak için kullandığı taktıklerdir.

15 Roman, Hikâye, Şiir ve Fıkra olarak yazılmış yazılar ve eserlerden dolayı, yazarları hakkında yapılmış kanunî işlem sonunda, mahkûm olmuş ve mahkûmiyetleri yargıtayca da onaylanmış komünistler bir haylıdır.

16 Gizli Komünist partileri kurulduktan sonra kendi tâbirlerince (Tenevvür devresi) içinde "Kurtuluş" "Aydınlık" "Orak — Çekiç" "Bolşevik" "Yeni Hayat", "Yeni Dünya" ve daha başka isimler altında bir çok gazete ve dergiler yayınlanmıştır. Bunların yazarları arasında kimler vardı? Neler yazdılar ve neyi savundular? Bunları Komo-Sosyalistler elbette bilmektedir. 1930 — 1938, 1940 — 1945, 1946 — 1949 ve 1950'den sonra çıkan ve adları şüphesiz bir çok kimseler tarafından da bilinen daha bir çok kitap, dergi ve gazeteler hâfızalardan silinmemiştir. Bunlar gizli komünist partisinin açık propaganda vasıtaları idi. Bunların bazı yazarları da komünizm propagandası suçundan mahkûm oldu.

17 1951 — 1952 yıllarında yapılan, komünist partisi ve faaliyeti tevkifatında meydana çıkan partili komünistler, ele geçirilen gizli vesikalar ve neşriyat önemli denilecek şekilde idi. Bilhassa bu tevkifat ta yakalanan ve mahkûm olan partili komünistlerin şahsiyetleri, meslekleri, içtimaî mevkileri ve kültürleri bakımından arz ettiği durum dikkati çekecek ve Millî menfaatlarımız yönünden üstünde önemle durulacak mahiyette idi.

Yukarıda 17 madde halinde özet olarak sıralanan konular, onaylanmış mahkeme kararları ile de birer Adlî gerçektir.

Sosyalistler devamlı ve anti-komünist kampanyalara karşı (Mücadele açtığını) ve bunda (haklı olduğunu) da yazmaktadırlar. Kendilerine göre bu karşı kampanyayı açmaktaki sebep de (Bu miyop adamlar

günlük çıkarları için, kamu oyunca sevilen ve sayılan insanları ve organ ları komünistlikle suçlayarak, aslında komünizme hizmet etmekte imiş- ler) cümlesiyle ifadelendirmektedir. Ne kadar ulvî ve ne kadar Vatan- perverâne duygular değil mi? Akşam gazetesinden başka çıkmakta o- lan günlük, haftalık, aylık gazete ve dergiler var. Komünizm aleyhinde açılan kampanyalar neden bunların da ulvî ve vatanperverâne duygula- rını tahrik etmiyor? Ve Akşam gibi kampanyaya iştirâk etmiyorlar? Bu mücadelenin kahramanlığını neden yalnız Akşam üzerine almıştır? Ka- mu oyunca (sevilen ve sayılan insanlar ve organlar) kimler ve hangileri imiş? Bunlar hakkında aydınlatıcı en ufak bir ışık yoktur.

Yukarıda onyedi madde halinde sıralanan gerçeklerin aydınlığı dı- şında (Neyin ve kimlerin) savunmak istendiğini de anlamak güçtür. Fa- kat biz, karanlıkları aydınlatmak için, dökümanter açıklamalarımıza de- vam edeceğiz. Ve ayrıca (Kamunun) Yön'ün maksatlarını anlamalarına yardımcı olacağımıza inanmaktayız.

TÜSTAV

ATATÜRK DEVRİNDE KOMÜNİSTLERE AİT

— DÖKÜMANLAR —

Atatürk'ün büyük nutkunun 293 - 295 ve 312 - 313. sahifelerinden:

"Yeşilordu teşkilâtı hakkında (Yeşilordu teşkilâtının) ilk müteşebbisleri arasında bulunan yakın arkadaşlar sırf bana yardım maksadı ile ve beni ayrıca yormamak fikri ile, kendileri teşebbüsü ele alarak faaliyette bulunmayı münasip görmüşler. Bana, yalnız nafi bir iş yapacaklarını söyleyerek basit bir tarzda bu teşebbüslerinden bahsetmişlerdi. Ben çok meşgul olduğumdan, bu teşebbüslerle alâkadar olamadım. Halbuki gizli bir teşkilât olarak kurulmuş ve bu teşkilâtta oldukça genişlemiş ve bu gizli teşkilâtı gûya benim bilgim ve muvafakatım varmış gibi söyliyerek yapmışlar ve çalışanlar çoğalmış. Tatbik edilmekte olan teşkilât sadece millî müfrezeler vücuda getirmek gibi mahdut bir sahadan çıkmış çok umumî bir gayeye yöneltilmiş, bunu haber alınca, gizli cemiyet hakkında tetkikat yaptım, cemiyetin muzır bir şekil, mahiyet aldığına kani oldum. Hemen lâğvedilmesini düşündüm ve emrini verdim. Cemiyetin umumî kâtibi olan (HAKKI BEHİÇ Bey) bana, cemiyetin lâğvı hakkındaki teklifimin yerine getirilemiyeceğini söyledi. Ben lâğvettiririm dedim, bunun da kabil olmadığını; çünkü; vaziyetin tahminimden daha büyük ve daha kuvvetli olduğunu ve cemiyeti tesis edenlerin nihayete kadar maksatlarından ayrılmıyacaklarına dair, yekdiğerine söz vermiş olduklarını mahsus bir vaziyetle söyledi. Bu gizli cemiyetin faaliyetine son vermeğe çalıştığımız halde, tamamen muvaffak olamadık. Faaliyetlerine tamamen menfi ve aleyhtarâne devam etmişlerdir.

Eskişehir'de çıkarttıkları "Yeni Dünya Gazetesi" ile fikir ve maksatlarını mütecavizâne bir surette neşrettiriyorlardı."

Şimdi bununla ilgili olarak o tarihlerde milletvekili olan, dahiliye vekilliğini de yapan ve Yeşilordunun umumî kâtibi HAKKI BEHİÇ Beyin 8 Kasım 2336 — 1920 tarihinde yazıp Afganistan'da bulunan eski

Bahriye Nâzırı CEMAL Paşaya emir subayı ile gönderdiği mektuptan bazı parçaları verelim:

(Muhterem Paşam ve aziz Yoldaşım, şarkta Rus siyaseti ile ve Rusların inkılâbı umdeleri ile beraber yürüyebilmek için burada bir "Komünist Fırkası" teşkil ettik. Bu suretle bir taraftan Rusya'dan gelecek ve gayelerimize uygun düşmiyecek inkılâp cereyanlarını durdurarak, memleketimizdeki inkılâp hareketinin dayanak noktalarını daima elimizde bulundurmak, diğer taraftan Rus inkılâbının açacağı kanallardan istifade ederek İslâm âlemi ile samimî münasebete girişebilmek maksatlarını istihdaf ettik Bilmem doğru düşündük mü?

MUSTAFA KEMAL Paşa İnkılâp ruhu ile mütehassis, fakat her şeyden evvel Millî bir şekilde ortaya çıkan dâvânın müdafiidir. Bu itibarla MUSTAFA KEMAL Paşanın Anadolu hükûmeti ile bizim aramızda vaziyet itibâriyle farklar hâsıl olmuştur) diye yazılıdır.

b) Şimdi yine ATATÜRK'ün bu nutkunda (HALK İŞTİRÂKİYUN FIRKASI) hakkında söylediklerine gelelim:

"Efendiler, meclis âzâları arasında aykırı bir takım prensiplere te mayül gösterenler zuhura başlamıştı. Bunlardan biri olmak üzere NAZİM Bey — Tokat Milletvekili olan — ve rüfekası en çok dikkatimi çekmişti. NAZİM Beyin daha Sivas Kongresi sıralarında, kendisinden aldığım safsatalarla dolu bazı mektupları ile ne zihniyet ve mâhiyette olabileceğini anlamıştım. NAZIM Bey Millet Vekili olarak Ankara'ya geldikten sonra her gün yeni yeni siyasî faaliyetler gösteriyor, her siyasî teşekkül ile temas fırsatını kaçırmıyordu. NAZİM Bey, bizzat ve bilvâsıta ecnebî mahalifinden bazıları ile temas yolunu bulmuş ve teşvik ve muavenete de mazhariyetini sağlamıştır. Bu zâtın "HALK İŞTİRÂKİYUN FIRKASI" diye gayrî ciddî, sırf menfaat cerri maksadı ile bir fırka teşkili teşebbüsü ve onun başında "Gayrî Millî" faaliyet sevdasında bulunduğu mutlaka mesmuunuz olmuştur. Bu zâtın Ecnebî mahafiline "Casusluk ettiğine de" asla şüphe etmiyordum. Nitekim, İstiklâl mahkemesi bir çok hakikatleri meydana koymuştur.

İşte efendiler, bu NAZIM Bey bizzat ve arkadaşları vasıtası ile yaptığı daimî propagandalar sayesinde ve bize muhalefete hazırlananların, milletin yüksek menfaatlarını unutarak yardımları ile Dahiliye Vekâletine getirilmişti. Bu suretle NAZIM Bey hükûmetin bütün dahilî idaresi makinasının başında memleket ve millete değil, fakat paralı uşağı olduğu kimselerin arzusuna en büyük hizmeti ifâ edebilecek vaziyete gele-

bilmiştir. Bittabî fendiler, buna asla razı olamazdım. Onun için istifaya mecbur ettim." demiştir.

İSMET Paşa da muhalefet lideri olarak — 1956 seçimlerinde olduğunu zannediyoruz — Bursa'da yaptığı konuşmasında (İstiklâl Savaşı sırasında Anadolu'da kurulan, YEŞİLORDU Teşkilâtını, genç neslin hiç bir zaman unutmamasını tavsiye ederim. Bu teşkilât mensupları isterlerse renkleri ile birlikte isimlerini de açıklayabilirim) diye konuşmuştu. İSMET Paşanın bu konuşması o tarihteki günlük gazetelerde yayınlanmıştı.

Birinci madde olarak buraya kadar yazdığımız bu bilgiler, İstiklâl Savaşı sırasında Anadolu'da kurulmuş olan (Komünist partilerinin) nasıl kurulduğunu, nasıl çalıştıklarını, Büyük Millet Meclisi içindeki faaliyetlerini ve hele Tokat Millet Vekili NAZIM'ın Millet Meclisi içinde (Komünist ve casus) olarak çalışıp, Dahiliye Vekilliğine kadar — o zamanki intihap edilme şekline göre — kendisini nasıl seçtirmiş olduğunu okuyucularımıza ve kamu önüne koymak, komünist partileri ile partililerin ve sempatizanlarının Millî Şuur ve Millî vicdandan zerre kadar nasipleri olmadığını ve memleketin ve milletin menfaatlarını düşünmeden, yabancı devlet hesabına nasıl çalıştıklarını açıkça anlatmak içindir.

TÜSTAV

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ HAKKINDA BİLGİLER

MUSTAFA SUPHİ ve arkadaşlarının kurduğu (Türkiye Komünist Partisi) hakkındaki bilgiler:

Birinci Umumî Harbden evvel, Başvekil Sadrazam MAHMUT ŞEVKET Paşanın Hürriyet ve İtilâf Fırkası mensupları tarafından öldürülmesi üzerine yakalanan faillerden bazıları ölüm cezası ile cezalandırılmış ve asılmışlardı.

Bir kısmı da Sinop'a sürülmüşlerdi. Bunların arasında MUSTAFA SUPHİ adında iktisatçı birisi de vardı. Bu MUSTAFA SUPHİ Birinci Umumî Harb içinde Çarlık idaresi altındaki Rusya'ya mülteci olarak kaçmıştı. Rusya'da iken oradaki Rus Sosyalist ve komünistleri ile temas ederek anlaşmış ve beraberce çalışmaya başlamıştır. Ruslara esir düşmüş Osmanlı Ordusu Subay, Yedek Subay ve erlerden bazıları ile de temas ederek onları zehirlemiş ve 1917 Ekim ihtilâlinden sonra Moskova'da Türkiye komünist partisinin ilk nüvesi olan, (Türk Sol Sosyalistler Grupu) adı ile kurmuş ve 1 Eylûl 1920 tarihinde de Bakü'de toplanan (ŞARK MÜSLÜMAN MİLLETLERİ KONGRESİNDE) bugüne kadar devam edip gelmekte olan (TKP.)'yi kurarak Anadolu'da, İstanbul'da teşkilâtlanmaya ve propaganda çalışmalarına başlamıştır.

Diğer taraftan, Birinci Umumî harbden evvel ve harb içinde Fransa; Almanya ve İsviçre'ye giden bazı öğrenciler de, bu memleketlerde kendilerini Sosyalizm cereyanlarına kaptırmışlar, dergilerde bu fikirler üzerinde yazılar yazmışlar, birbirleriyle muhabere ederek gıyaben tanışmışlardır. Müttefik devletlerin mağlûbiyetine ve mütareke akdine takaddüm eden yıllarda Almanya'da (TÜRKİYE SOSYALİST EMEKÇİ ve ÇİFTÇİ FIRKASI).nı kurmuşlardır.

Mütarekeden sonra İstanbul'a gelen Doktor ŞEFİK HÜSNÜ, Almanya'dan NAMIK İSMAİL, ETHEM NECAT ve diğer arkadaşları ile İsviçre'den gelen SADRETTİN CELÂL ve İstanbul'da bulunan bazı sosyalist şahıslar birleşerek, Almanya'da kurulan bu fırkayı, Doktor ŞE-

FİK HÜSNÜ'nün sekreterliğinde, 20 Eylûl 1919 tarihinde İstanbul'da tekrar faaliyete geçirmişler ve İstanbul hükûmetine de resmî müracaatlar yapmışlar. Bu kısa girişten sonra yine dökümanlara devam edelim:

1 Doktor ŞEFİK HÜSNÜ'nün kendi el yazısı ile yazılmış ve tevkifatta ele geçmiş bir yazısında (TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ, amelenin en şuurlu fertlerinden mürekkep inkılâpçı ve şuurlu bir teşekkülü dür. "Aydınlık grupu" ve grupun etrafındaki inkılâpçı amele sendikalarının "en şuurlu efradı ile" Rumlardan mürekkep "T.İ.U amele grupu" ve "HİNÇAK cemiyetinin sol grupu" Türkiye Komünist Partisini teşkil etmişlerdir.

T.K.P,'nin gayesi "proleterya diktatörlüğü" vasıtasiyle "Sosyalizm" kuruluşuna girişmek ve kuruluştan sonra da (Sınıfsız, Plânlı kardeş cemiyet olan komünizme varmaktadır.) diye yazılıdır.

2 MUSTAFA SUPHİ'nin Bakû kongresi sırasında kurduğu — TKP. — de okuduğu 15 sahifelik faaliyet raporunun teşkilât çalışmaları kısmında ise, (İstanbul şubesi, 1919 yılı başlangıcından beri çalışmaktadır. Haziran başında Bakû'den MİTHAT ve ALAETTİN arkadaşlar, İstanbul'a gönderilmiştir. İstanbul şubesinden bugün, kongrede müteaddit temsilciler vardır. İstanbul'da komünist arkadaşlarımız tarafından bir de (Kurtuluş) adı ile gazete yayınlanmasına muvaffak olunmuştu. 5. numarası çıkan bu gazetede, (Üçüncü enternasyonal ile müttefikan çalışıldığı) alener yazılmaktadır, ki kongremiz bu gazetenin müessis ve muharrirlerinden bazılarını çalışmaları içine almış olmakla şeref duymaktadır.) denilmektedir.

3 İstanbul hükûmetinin Dahiliye Nezareti (vekâleti) tarafından İstanbul Emniyet Umum Müdürlüğüne yazılmış 21 Eylûl 1919 gün ve 1284 sayılı yazılarında ise, (Türkiye Sosyalist İşçi ve Çiftçi Fırkasının programı tetkik edildi; bu programın mevcut kanunlarımız hükümlerine ve bilhassa şer'î hükümlere aykırı olduğu görüldüğünden, kabul ve faaliyetine müsaade edilmemiştir.) diye yazılıdır.

İşte İstanbul'da açık olarak kurulan (Sosyalist) adı altındaki partinin gizli faaliyet gösteren (TKP.) olduğu, kuranların ve üyelerinin renkleri ile anlaşılmış bulunmaktadır.

İstanbul'da da Millî hükûmetin kurulmasından sonra çıkarılan (HİYANETİ VATANİYE — TAKRİRİ SÜKÛN kanunları) hükümlerine göre, komünistler hakkında yapılan takibat, tevkifat ve açılan dâvalar sonunda (Kimlerin ve hangi cezalarla mahkûm oldukları) ve bu mahkûm

komünistlerden halen hayatta olanların kimler oldukları ve nerelerde çalıştıkları bilinmekte olduğundan isimlerini tekrar yazmaya lüzum görmüyoruz.

Bunlardan başka, 1927 yılından 1956 yılına kadar hemen her sene yapılmış komünist partisi çalışmaları neşriyat yolu ile açık ve kapalı yaptıkları propagandalar sebebiyle, mahkemelere verilip mahkûm olanların da (Kimler oldukları, hayatta olanlarının hâlen nerelerde çalıştıkları) bilindiğinden ve sayıları da çok olduğundan yine burada yazmaya lüzum görmüyoruz.

Komünist Partilerin, kendi memleketlerinde nasıl çalıştıklarına dair, bağlı oldukları merkezlerden aldıkları emir ve direktiflerin mahiyetine gelince:

TÜSTAV

KOMİNTERN'İN KARARLARI

19 Mart 1919 da Moskova'da toplanan üçüncü enternasyonal komintern'in muhtelif tarihlerde aldığı kararlar:

19 Mart 1919 da Proleterya, burjuva devlet mekanizması ile açıkça mücadele etmek için vesileler ihdas edecektir. Grevler, isyanlar bu müca delede yegâne usûl olarak kabul edilmiştir. Bu mücadelelerin ağırlık merkezi, parlâmentoların dışında kalacağı için, masuniyeti olan milletvekilleri de, meşrû olmayan şekillerle çalışacaktır.

1920 yılında: Dünya her ne pahasına ve herhangi tarzda olursa olsun, ihtilâllerle kaynama haline getirilmelidir. Meşrû ve meşrû olmayan faaliyetler birleştirilmelidir.

1921 yılında: Komünist partisi için parti teşkilâtı bakımından faal olmıyacak bir zaman yoktur.

1922 Yılında: Büyük kitlelerin yapacağı siyasî grevler, komünist mücadelesinin en mühim unsuru olarak kabul edilmelidir.

1924 Yılında: Mümkünse meşrû, mümkün değilse meşrû olmayan yollarla, Burjuva sınıfının elindeki silâhların tahribi ve silâhların proleterya elinde toplanması lâzımdır.

Ordulara, bozgunculuk ruhu sokulmalıdır. Millî harbler ve müstemleke isyanları, emperyalizmin hâkimiyetini sarstıklarından, komünist dünya ihtilâlinin bir unsuru olarak sayılmalıdır.

1928 Yılında: Proleter devletin (Sulh Siyaseti) kapitalizmle girişilen savaşın — içinde bulunulan şartlara göre değişen şeklinden — ibarettir.

1935 Yılında: Komünist enternasyonalinin takip ettiği gaye, kapitalist dünya iktisadiyatının yerine dünya sistemi olarak, komünizm sistemini sağlamaktır.

Bunun İçin:

a) Liberal demokratik memleketlerde harekete geçilince, gösterile re, mitinglere, grevlere varıncaya kadar, tahrikâtın ve propagandanın hı şeklinden istifade edilmelidir. Kitle tahrikâtı MARKSİZM kültürünün ma nevî tahribatı, teşkilât, parlâmentonun suiistimali vesaire ile, bir arada olarak — Birleşik cephe halinde — çalışmayı ön plânda tutmalıdır.

b) Otoriter devletlerde: Mücadele şekillerinin ve teşkilâtın gizli olması lâzımdır. Ayrıca tevcih edilecek çalışma kolları ile de — Tedhiş ve casusluk — yapılmalıdır.

c) Kapitalist memleketlerde: Sosyal sebeplere dayanılarak "Sınıf mücadelesi tahrikâtı" yapılmalıdır.

ç) Müstemleke ve yarı müstemleke memleketlerde, Milletleri komünistleştirme çalışmaları "Emperyalist aleyhtarlığı" ve "Millî İhtilâlci" parolaları ile yapılmalıdır. Komünist enternasyonalinin, zulûm gören milletlerin "Millî Hürriyetleri" için yaptıkları ve yapacakları mücadelede beraber ve yardımcı oldukları hususlarına inandırılmalıdır.

d) Sovyet Sosyalist Birliği ile hudut olan memleketlerde: Tahrikât ve propagandanın "Kızıl ordunun müdahalesi için" hazırlık mahiyetinde olmalı ve "Komintern ajanlarının başladığını" Kızıl ordunun tamamlama sı amacı ile yapılmalıdır.

Bir millet; tahrikât propaganda ve askerî kuvvet istimali ile zaptedildikten sonra yeni bir Sovyet Cumhuriyeti şeklinde, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliğine ilhak olunmalıdır. Zaptedilen memleketteki kitle tedhişe tâbi tutularak kızıl diktatörlükten kurtulmayı imkânsız hâle koymalıdır.

TÜSTAV

KOMÜNİST ENTERNASYONAL KOMİNTERN TÜZÜĞÜNDEN BİR KAÇ MADDE:

"Madde — 5: Komünist enternasyonalin, istisnasız, kayıtsız ve şart sız Moskova merkezine itaatle mükellef olan memleketler şubelerinden müteşekkildir. Komünist partilerinin münferit üyeleri için dahi aynı esas câridir.

Madde — 13: Bütün komünist partilerinin merkezi komiteleri istisnasız, komünist enternasyonaline bağlıdır. Memleket şubelerinde sou teş kilât "Hücre"dir. Umumî kâtip nasıl komintern'e hâkim ise hücreye de "Hücrenin kâtibi diktatörce hâkimdir."

—: Şimdi de Türkiye Komünist partisine Moskova'dan verilen emir ve direktiflere ait müteaddit dökümanlardan ve en kısalarından iki tanesini aynen yazıyoruz:

a) 1927 tevkifatında yakalanan ve Türkiye Komünist partisinin içinde önemli mevkii olan ve Moskova ile haberleşmeyi sağlayan "SABİHA — EMİNE — MESRURE" takma adlı komünist kadının Moskova'daki "Komintern icra komitesi kâtipliğine" gönderdiği 4.5.1927 gün ve 78326 sayılı mektupta:

(Yoldaş, İcrası kararlaştırılan "Kongre" bilinen sebeplerden dolayı geriye kaldı. Biz yine burada bir hücum karşısındayız, vakıa bizim çocuklar bu işi hak etmediler değil. Fakat düşmanın hücumu yine hücumdur. Ben henüz tevkifhaneden çıktım, diğer arkadaşların hepsi hapistir. Vaziyeti bildiren raporu ilişik olarak gönderiyorum. Siz teksir ederek icap eden yerlere tevzî edersiniz. Gönderilecek evrak tamamen alınmıştır. Yeni direktiflere intizardayım. "Basü badelmevt icra edilmiştir. Merak etmeyiniz. Raporda münderiç mevat hakkında acele cevap ve emirleriniz rica olunur.)

Bu mektuba Moskova'dan 3.12.1927 gün ve 6/82455 sayılı gelen cevabı:

(Muhterem yoldaşlar! Mektup ve raporu aldık. Raporda mevcut maddeler hakkında, iki gün sonra gelecek zevat ile cevap vereceğiz.

Malûm yoldaşın tahliyesi çok iyi oldu. Muhaberemizi yine kendisi idare eder. Fakat dikkat ediniz, ruhî ahvalinde düşkünlük zuhur etmesin. Kendisinin bizce ne kadar kıymeti ve lâzım olduğu malûmunuzdur. Kongre hakkında soruyorsunuz. Biz de Mayıs ayına bırakılmasının daha uygun olduğu kanaatındayız. Size kongre zamanı "HASAN ALİ, CEVDET, NÂZIM HİKMET vesair arkadaşları" göndereceğiz. İcra Komitesi, bu seneki kongrenin çok geniş olmasını istiyor. Fakat ihtiyata riayet ediniz, en ufak bir tedbirsizliğin binlerce kişinin hayatına mal olacağını düşününüz. Yakında size "Yeni broşürler" ve şahsen "MESRURE Yoldaşa" "arzu ettiği emirler" gönderilecektir.

Leninizm bayrağı altında, kominterin etrafına toplanarak mücadeleye girişelim, yaşasın Türkiye proletaryası ve öncüsü Türkiye Komünist Partisi. İmza: DANSKİ"

b) Yine Moskova'dan "Komünist gençler enternasyonalinden Türkiye komünist gençler birliğine" yazılan 6.7.1927 gün ve 37443 sayılı mektupta:

"Aziz Yoldaşım! Muvaffakiyetinizi burada dört gözle bekliyerek haber alıyoruz. Biz çok memnunuz ki, sizin Türk gençliği artık uyandı. Başını kaldıran bu gençliğin önüne, hiç bir kuvvet geçemiyecektir. Dostlar, çalışmanız meşkûr olsun. Hiç birşeyden korkmayın, istikbal bizimdir.

Teşkilâtımızı her tarafa sokunuz, "Asker, Memur Postahane; telgraf ve telefon; okullar ve her türlü teşekküller gibi" vasıtaları ihmal etmeyin. Krozetleriniz her şeyden gizli kalsın. Biz sizi, hem maddî, hem de manevî bakımdan tutacağız.

Yoldaş HASAN ALİ, bize sizin faaliyetiniz hakkında kâfi miktarda bilgiler veriliyor. Biz inanıyoruz ki, bu seneki "Gençler Bayramı" sizde de büyük mikyasta kutlanacaktır.

Bazı yeni emirler var ki, bunları siz, bilinen "MESRURE hanımdan" alabilirsiniz. Yakında gönderilecek direktiflerimize intizar ediniz." diye yazılıdır. İmza: K. EYİ. M. Kâtibi ÇİKAROF."

Bu kadarcık döküman bile memleketteki komünist partilerin ve partililerin, üçüncü enternasyonal'a bağlılığını ve bu merkezlerin emir ve direktifi ile maddî ve manevî yardımları ile ve ne maksatlar altında çalıştıklarını göstermeğe zannederiz ki, kâfidir. 1923 yılından beri yapı-

lan tevkiffattan, zamanımıza kadar mahkemelere intikal etmiş bir çok dâvâ dosyalarında bulunan bu gibi dökümanlar, yüzlerce sahifelik kitap halinde toplanacak kadar çoktur. Fakat biz, yukarıda da belirttiğimiz gibi mümkün olduğu kadar özet şeklinde açıklamalarımıza devam edeceğiz.

TÜSTAV

TKP. NİN MEMLEKET İÇİ FAALİYETLERDEN BAZI MADDELER:

Madde: 1 — TKP. Komünist enternasyonalinin bir şubesi olarak, mücadelelerini — Türkiye'nin hususî şartları içinde — Emperyalizme karşı ve millî burjuvazinizin, büyük emlâk ve arazi sahiplerinin hâkimiyetine karşı kullanır. Sovyetler Birliği ve dünya proletarya inkılâbı ve komünizm lehinde bulunur. Mevcut Burjuva diktatörlüğü yerine "İşçi ve köylünün hâkimiyetine dayanan bir Sovyet idaresi kurmak gayesini" güder. Bu sebeple; işçileri, gündelikçileri, şehirlerin ve köylerin proleterlerini özel şekilde teşkilâtlandırır. Sınıf mücadelelerini inkişaf ettirir. Böylece ve ayni zamanda, işçi ve köylünün bir Sovyet idaresi şeklinde, kendi diktatörlüklerini tahakkuk ettirmek için, icap eden şartları hazırlar. Ancak böyle bir inkılâp, Burjuva idaresinden "Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri" ile yapılacak işbirliği ile doğrudan doğruya "Sosyalist kuruluşuna" geçişi sağlar.

Madde: 3 — TKP. Emperyalizme karşı koymak için aşağı tabakada kitlelerin mukavemetini teşkilâtlandırır ve onları kat'î mücadeleye sevk eder.

Madde: 4 — TKP. esas vazife olarak Türkiye işçi sınıfını günlük iktisadî ve siyasî menfaatlarını savunmaya ve kudretli siyasî bir kuvvet halinde birleştirmek ve bütün toplum mücadelelerinin sevk ve idare edicisi vaziyetinde yükseltmek için, teşkilâtlanmada öncülük eder.

Bu kitle halindeki proletarya teşkilâtı her şeyden evvel "Fabrika ve imalâthane komiteleri" vasıtasiyle "işletmeler, sendikalar ve TKP.'nin saflarındaki işletme hücrelerinde" olmalıdır.

TKP. "Kadın ve çocuk işçileri teşkilâtlandırır ve işçileri harekete getirir" ve partinin faaliyet programı "aşağıdan gelme bir hareket ile, sınıf mücadelesi üzerine" toplanmalıdır.

Madde: 5 — TKP. Zengin köylülerin arazileri de dahil olmak üzere bütün arazi ve çiftlik mülkiyetlerinin teminatsız müsaderesi ve tekmil toprakların, hayvanlar makinalar ve binaların "Köylü Ziraat Ecir ve rençberlerinden birleşik komiteleri" emirleri altına konulmasına çalışır.

TKP. ziraat işçilerinin mücadele ve grevlerini, ortakçı ve kiracı köylülerin grevlerini, köylülerin doğrudan doğruya büyük arazi mülkiyetine el koymak için olan mücadelelerini teşkilâtlandırır.

Madde: 8 — TKP. amelî tecrübelerinden edindiği gerçeklerle işçi ve köylünün önlerinde duran meseleleri "Parlâmento mücadelesi ile değil" fakat münhasır işçi ve köylülerin "Halkçı, inkılâpçı diktatörlüğü" ile halledileceğini bildirir.

Madde: 9 — TKP. hâkimlerin ve bütün mes'ul memurların intihap la tâyin ve azlolunmalarını sağlamak için mücadele eder.

Madde: 10 — TKP. "İşçi ve köylülerin silâhlandırılmasını" ve bur juva muhafızlığını meslek edinmiş "Orduların lâğvını" ve onların yerine "İşçi ve Köylü milislerinin konulmasını" ve "Erlere subaylarını seçmek hakkının verilmesini" talep eder.

Madde: 11 — TKP. Millî azınlıkların Türkiye'den ayrılmak hakkı da dahil olmak üzere, mukadderatlarını bizzat tâyin etmek haklarını ka yıtsız ve şartsız tanır.

Madde: 14 — TKP. Emperyalizmin "Yerli uşaklarının, büyük arazi ve emlâk sahiplerinin, Tüccar burjuvalarının, bütün dinlerin ve ruhban ve ulemasının, çalışmakta olan veya emekliye ayrılmış bulunan aksi inkılâpçı bütün subay, memur ve zabıta tabakalarının ve ... ilâ' barışmaz düşmanıdır. Parti bu içtimaî kuvvetlere karşı çevrilen bütün mücadelelerin başına geçer.

Madde: 19 — TKP. Sovyet Birliğini her an tehdit eden harb tehlikesine karşı, her günlük şiddetli propaganda yapar. Ve böyle bir harb vukuunda "Dünya proletaryasının, kızıl ordularla omuz omuza ve dünya sermayedarlarının aksi inkılâpçı ordularına karşı dövüşmek, Türk Milleti için vazgeçilmez bir zarûret olduğunu çok azimli bir tahrikât ile" halk kitlelerine anlatır. Ve bu zarûreti anlamayanları caniyâne bir hiyanet teşkil eden temayüllerine karşı bütün kuvveti ile çarpışır.

Madde: 20 — TKP. Harici siyasette Sovyetler Birliği ile sıkı bir si yasî ve iktisadî ittifak ve işbirliği için mücadele eder. Bundan başka,

müstemleke ve yarı müstemlekelerin, millî kurtuluş hareketleriyle sıkı bir ittifak ve bu hareketlere fiili yardım lehinde çalışır.

Madde: 39 — TKP. İşçi, Köylü ve münevver gençlik arasında ve umumiyetle yoksul sınıflara mensup genç anâsır arasında, hususî bir itina ile ve azimle faaliyette bulunur.

İşçi gençliğini komünistçe yetiştirmek için, bilhassa dikkat eder. "Türkiye Komünist gençler federasyonunu" bizzat sevk ve idare etmek suretiyle kuvvetlendirmeğe ve inkişaf ettirmeğe çalışır. Böylece "Komünist, Leninist fikriyatı" emekçi gençlik üzerindeki nüfuz ve tesirini derinleştirerek işçi hareketlerine "Yeni ve taze inkılâpçı mücahitler hazırlar."

Madde: 40 — TKP. nin direktifi ve öncülüğü altında yürüyen "Türkiye Komünist gençler birliği" partinin şiarlarını yaymak ve proletaryanın inkılâpçı hareketlerine iltihakları muhtemel tekmil çevrelerde "Küçük burjuvazi, küçük ve orta halli köylünün, Millî ekalliyetlerin yoksul kitleleri ve umumiyetle spor, kültürel; sosyal ve siyasî vesaire gibi bütün gençlik teşkilâtları içinde" onları tahakkuk ettirmek ve gençliğin yüreğine emperyalizme ve sermayedarlık istismarına karşı, sönmez bir kin köklendirmek hedefleri etrafında, fasılâsız ve yılmaz mücadeleye devam ettirir.

Madde: 41 — TKP. Ordu ve donanmada sistemli bir komünist propagandası yapar. Genç komünistler birliğinin, askerler ve gençlik arasındaki faaliyetini sevk ve idare eder.

Madde: 42 — TKP. ön safta "İşçi ve köylü kadın kitlelerine" hulûl etmeğe ve aralarında nüfuzunu sağlamlaştırmaya çalışarak, emekçi kadınlar arasında sistemli propaganda yapar.

TKP.'yi seven "sempatizan teşkilâtları da" teşkilâtlandırmaya ve inkılâbı mücadeleye daha faal bir tarzda iştirâk ettirmeye gayret eder.

Madde: 43 — TKP. aksi inkılâpçı burjuva, siyasî, milliyetçi vesair "Kadın teşkilâtları ile" mücadele eder.

Madde: 44 — TKP. Sınıf düşmanlarının aksi inkılâpçı hücumlarına karşı yeni nizamın savunmasını tanzim eder. Amele ve Köylü hükûmeti derhal büyük emlâk ve arazi sahiplerini ve bu istismarcı sınıfın taraftarlarını, silâhtan tecrit etmeğe ve aksi inkılâpçı orduların artıklarını tahrip etmeğe amele ve köylüleri silâhlandırmaya mecburdur. Böy-

lece "Bir kızıl ordunun ve inkılâpçı milisin" ilk teşkilâtı yapılmış olacaktır.

Madde: 58 — TKP. "Kürtlere" mukadderatlarını serbestçe tâyin etmek ve arzu ederlerse Devletten ayrılmak hakkını verir.

Ancak; bir Sovyet Cumhuriyeti şeklinde teşekkül eden, "Türkiye Amele ve Köylü Hükûmeti" ile emperyalizme ve derebeylerine karşı el birliği ile mücadele için mazlum millî azınlıkların emekçi kitleleri ile "Sovyet Cumhuriyetleri Federasyonu" şeklinde bir ittifak aktine matuf siyaset takip eder.

İşte TKP. nin yukarıda yazılmış olan faaliyet proğramının bu maddeleri okunduğu ve yine yukarıda yazılı bulunan "Komintern kararları ile" karşılaştırıldığı vakit, o kararlar çerçevesi içinde hazırlanmış olduğu açıkça anlaşılır. Bundan başka "Sovyet Rusya'nın anayasası da" okunduğu zaman ayni ruh ve fikir içinde yazıldığı görülür.

TÜSTAV

KOMÜNİST ŞEFİK HÜSNÜ'NÜN MOSKOVA'YA GÖNDERDİĞİ RAPORDAN BAZI KISIMLAR

1946 tevkifatında Doktor ŞEFİK HÜSNÜ'nün evinde yapılan aramada ele geçen vesikalar arasında "1945 tarihinde Moskova'ya gönder diği uzun bir rapor da" ele geçmiştir. Bu raporda bazı pasajlar verelim.

ŞEFİK HÜSNÜ bu raporunda (İkinci umumî harbden az evvel çalışmalarımız, münevver gençlik arasında umumî karakterde bir sol ajitasyon yapmaya ve bazı sol gazete ve mecmualarımızda, bizzat "Bir marksist mecmua" çıkarıyorlardı. Bu mecmua siyasî meselelere kat'iyen dokunmaksızın, hislere hitaben "Bazı inkılâpçı şiirler, Marksist edebî tahliller, tarihî materyalist Volgarizasyon makaleler' neşrediyordu.

Bu kadarı bile, etrafında bir heyecanlı gençlik zümresinin toplanmasına ve harekete bazı kıymetli unsurlar kazandırmaya yaramıştı.

1942 iptidalarına kadar olan devre şöyle özetlenebilir; henüz daha yarı legal neşriyat imkânları mevcut olduğu için, yazı ile sistemli bir tarzda "Kemalizmin bu tereddü etmiş şekline" karşı mücadeleye girişmiştik. 1942 senesindeki çalışmalarımız daha ziyade "Legal neşriyat" üzerinde toplanmıştı. Ankara'da çıkan "Adımlar, Yurt ve Dünya adındaki iki ciddî Marksist mecmuaya" muntazam rehberlik ettik. Muvafık gördüğümüz yazıların geçmesine dikkat ettik. Bir taraftan da "Tan gazetesinde" umumî siyaset ve dünyadaki harb safhaları hakkında günü gününe görüşlerimizi takip eden yazıları bizzat kaleme alarak neşrettik. Hareketin sıklet merkezi "Münevver Gençliğe doğru" ağır basmaya başladık.

1943 baharında, bir yeni "plâtform" hazırlanması teklif edildi.

1943 Ağustos ayında toplanan "Bir pilenomdeki" konuşmalar arasında yeni bir plâtform kat'î şeklini aldı. Bunun ardından, yalnız hareketin mensuplarına mahsus olmak üzere, poligraf ile bültenler yayınlanmaya başladı. O sıradaki en mühim siyasî mesele ve hâdiselerden biri hakkında, partinin görüş tarzı etraflı şekilde tahlil ediliyordu. 1944 baharı-

na kadar olan sene, harb devresinin en verimli ve hareketimizin kredisini azami derecede yükselten bir sene oldu. Hükûmetin takip ettiği harb aleyhtarlığına karşı şiddetli mücadele açtık. Müttefiklerin yanında, Faşistler aleyhinde acele harbe girmemiz için bir beyannâme kabul edip neşrettik. Bundan başka Irkçı Türkçülük aleyhindeki propagandaya muntazam bir tarzda Ankara'da çıkan Marksist mecmualarda ve Tan gazetesinde devam ettik. Hücumlarda bulunduk. Bütün faaliyetler sayesinde, hem aydınlar arasında, hem de emekçiler arasında hareketin teşkilât temeli gereği gibi genişlemiş ve sağlanmış bulunuyordu.

Fakat, mücahitlerimizin işledikleri bazı hatâlar ve tedbirsizlikler yüzünden Hükûmet "Ankara — İstanbul — Karabük ve bazı yerlerde" tevkifat yapmış ve yüz kadar mücahidimiz askerî mahkemeye verilmiştir.

Lâkin, bu tevkifattan sonra da faaliyet zerre kadar sekteye uğramamış, bilâkis bundan dersler çıkararak kusurlu ve çürük taraflar ayıklanmış, daha açık olarak geniş bir "Demokratik savaş cephesi" kurulmuştur.

Harbin verdiği iktisadî sıkıntılar ve Halk Partisi içinde bulunan bir kısım memnun olmayan ve Halk Partisinin tarafsız kalma siyaseti sebebiyle Harb sonrası taşıdığı ağır mes'uliyetlerden kaçınan "Parti mensupları arasında ikilik yaratarak parçalamak ve iki muhalif mihrakı yaratmak kararı" ve bu karar partililerimize tebliğ edilmiştir.

Bu faaliyetlerimiz içinde bilhassa üniversite muhitinde hiç bir zaman hareketimize nasip olmayan, genişlik ve sür'atli serpilme başlamış ve üç ay gibi kısa bir zaman içinde 20'si teşkilâtlı gruplara mensup olmak üzere 500 genci şiarlarımız etrafında harekete getirmek imkânı sağlanmıştır.

Bu gençler Eminönü Halk evinde Faşist profesör İSMAİL HAKKI BALTACI'nın verdiği bir konferansı, itirazlar ve yersiz sürekli alkışlarla ihlâl etmiş ve dağılmasına mecbur etmek suretiyle, ilk muvaffakiyetlerinden birini kazanmıştır.

Az zaman sonra binlerce işçi, Köylü ve münevverin ve emekçi sanatkârların partimize akın edeceğini tebşir eden bir çok emâreler mevcuttur. Ve bu perspektif o kadar açıktır ki, bir çok mevki sahibi şahsiyetler, son zamanda fırsat düştükçe bizlerden "Partinin devlet idarecileri" diye bahsetmeğe başlamışlardır.) diye yazılıdır.

İşte yukarıdaki satırlar TKP. nin sekreteri Doktor ŞEFİK HÜSNÜ nün el yazısı ile yazılmış ve Moskova'ya gönderilmiş raporundan alınmıştır.

ŞEFİK HÜSNÜ ikinci umumî harb senelerinden, yâni 939 yılından evvel memleketten kaçmış ve Paris'te bulunuyordu. Hükûmetimize yolladığı dilekçe ile memlekete dönmek istediğini ve geldikten sonra da hiç bir şekilde komünizm faaliyetinde bulunmayacağını, dilekçesinde açık olarak yazmış ve söz vermiştir. Dahiliye Vekâletinden 11.7.1939 gün ve Emniyet Umum Müdürlüğü 4. cü Şube 270-12474 sayılı emirleriyle Paris Konsolosluğumuzun verdiği 5.8.1939 gün ve 374-4049 sayılı pasaport ile İstanbul'a gelmiştir.

Raporda yazılı olan faaliyetler, ikinci umumî harbin başladığı 1939 tarihinden 1945 tarihine kadar geçen senelere ait faaliyetlerdir ki, ŞEFİK HÜSNÜ'nün Hükûmete verdiği sözü tutmayarak, memlekete gelir gelmez sekreteri olduğu TKP'nin başına geçip yine faaliyette bulunduğunu açıkça göstermektedir. Çünkü; komintern kararları ile parti tüzüğünde yazılı olduğu gibi, komünist partileri ve partilileri için her zaman faaliyette bulunmak şarttır.

Bu raporda bahsi geçen tevkifatlar (1940-1941) Yeni edebiyatçılar, 1941 - 1942 Ankara'da Yedek Subay Okulları arasındaki hücre kurmak teşkilâtı üzerine Ankara — İstanbul — Karabük — Salihli'de yapılan tevkifat. 1943 — 1944 de Asistan Mihri Belli ile Tahsin Berkem'in Süleymaniye camii minareleri arasında asmak istedikleri "Saraçoğlu Faşisttir, Faşizm ile mücadele" afişi ve aydınlar arasında kurulan "İleri Gençler Teşkilâtı" faaliyetlerinden dolayı yapılmış tevkifatlardır.

Bu tevkifatlarda "Kimlerin tevkif edildikleri ve mahkûm oldukları" bilindiği gibi bu mahkûm komünistlerden hâlen hayatta olanlarının "Ne relerde, ne, işlerde veya hangi vazifelerde çalıştıkları" dahi yine bilinmekte ve görülmektedir.

Yukarıdaki raporun bu kadarcık kısmı bile, memleketimizdeki komünizm çalışmalarının neler olduğunu ve millî, vicdanî şuur, memleket

ve millet severlik ile bütün vatandaşların, dikkatle ve hassasiyetle üzerinde durmaları gereken tehlikeli bir çalışma olduğunu göstermektedir.

Bundan başka, 1929 — 1939 yıllarına ait komünizm faaliyetlerinde (Gizli parti teşkilâtı, propaganda, Marksist — Sosyalist kültürü yaymak amacı ile legal ve illegal yayınlanmış kitaplar, dergiler Nâzım Hikmet'in yeni edebiyat adı ile gösterdiği faaliyet ve eserleri, kara ve deniz askerî birlikleri içinde yapılan yıkıcı propaganda faaliyetleri ve tevkifat lar, askerî ve umumî mahkemeler kararları ile verilen mahkûmiyet kararları ve mahkûm olanların kişilikleri hakkındaki bütün bilgiler) önemle hatırlanması gereken hususlardandır.

Bunların hepsi "Tenevvür devresi — Aydınlatma" dedikleri "Sınıfları şuurlandırmak" "Burjuva — Proletarya" şeklinde ikiye ayırdıkları sosyal düzeni soysuzlaştırarak "Sınıflar" ve "Halk ile — İdareciler" arasında derin husûmetler yaratmak, tahribat yapmak, bölmek suretiyle daima bir huzursuzluk ve Anayasaya göre kurulmuş bütün teşekküllere karşı güvensizlik duyurmak, memleketin tanınmış ve büyük hizmetler yapmış kişileri ve kıymetleri halk nazarında küçültmek, silmek ve bunlardan istifade edip teşkilâtlarını genişletmek, kuvvetlendirmek "Ve mücahitler" dedikleri partileri çoğaltmak ve memleketimizde de "Proletarya diktatörlüğü altında bir Sosyalist Cumhuriyetler Birliği" kurmayı sağlamak amacından başka bir şey değildir.

TÜSTAV

KOMÜNİSTLERİN 1946 YİLINDAN SONRAKİ YILLARA AİT FAALİYETLERİ

Bilindiği gibi İkinci Umumî harbten sonra, memleketimizde de çok partili denilen demokrasi düzenine geçmek kararı verilmiş ve bu sebeple 1945 yılında Cemiyetler Kanununda değişiklikler yapılmıştır. Millî Kalkınma Partisi ile Demokrat Partinin kurulmasına başlanınca, Esat Adil Müstecabioğlu ve arkadaşları "Türkiye Sosyalist Partisi" ni ve bunu takiben de "Türkiye Sosyalist İşçi ve Köylü Partisi" Doktor Şefik Hüsnü ve bilinen arkadaşlarının kadrosu ile legal olarak ortaya çıkmıştır.

Halbuki yukarıda belirttiğimiz gibi, bu partinin kuruluşu 1920 yılında İstanbul Hükûmeti tarafından programlarının mevcut kanun ve şer'i hükümlere aykırı olduğu sebepleri ile, kabul edilmemiş, parti kapatılmış ve ondan sonra TKP. olarak 1946 yılına kadar hep "İllegal" çalışmıştır. Böyle olmakla beraber çok partili devreye girişi fırsat bilerek Legal olarak ortaya çıkmakta taktiğini kullanmak istemiştir.

""Türkiye Sosyalist Partisi" ile "Bu parti" kurucuları ve idarecileri ile üyeleri arasında eskiden TKP'den olan mahkûm komünistler de olduğundan her iki parti birbirleriyle gizlice çatışmaya başlamışlar ve nihayet aynı amacı güden iki parti yerine bir parti içinde birleşme çalışmaları ortaya atılmıştır. Türkiye Sosyalist partisinden "ESAT ADİL MÜSTECABİOĞLU — İHSAN ABACIOĞLU" Türkiye Sosyalist İşçi ve Köylü partisinden de "Doktor ŞEFİK HÜSNÜ — MÜMTEKİN ÖCMEN" den intihap edilmiş bu iki partinin mümessilleri, "Doktor ŞEFİK HÜSNÜ'nün evinde" 7 Kasım 1946 ve 14 Kasım 1946 günlerinde toplanarak konuşmuşlar ve şu protokolu kabul ve imza etmişlerdir:

a) Bir "İlerı Demokrat Cephe" de çalışmalarımıza mâni yoktur. "Sosyalist Cemiyet" kuruluncaya kadar, böyle bir teşekküle de memlekette ihtiyaç vardır.

b) İki parti çalışma sahalarını aralarında paylaşmalıdır. Sosyalist Partisi "İnkılâpçı münevverler ve sosyalizme meyil gösteren küçük burjuva tabakaları arasında faaliyetini teksif etmeli" ve "Emekçiler sınıfının inkılâp harcketini sevk ve idare çalışmaları ile çatışacak hareketlerden sakınmalı" ve bunları İşçi ve Köylü Partisine bırakmalıdır.

c) Her iki partinin ayni mahiyette olduğundan birleşme meselelerı halledilinceye kadar her iki partinin müşterek menfaat ve meselelerini müzakere ve tanzim etmek ve alınacak kararlar partilerce kabul edilmek şartıyle bir "Üniyon komitası" kurulması ve "Sosyalist çalışmaları birliği" altında çalışmalara devam edilmesi kabul edilmiş ve taraflarca imzalanmıştır.

Burada (a fıkrasında) yazılı "İleri Demokrat Cephe" 1943 yılında TKP tarafından gizlice kurulmuş bir teşekküldür. Asistan MİHRİ BELLİ'nin idare ettiği bu teşkilât mensupları yakalanmış, sıkı yönetim mahkemesine verilmiş ve mahkûm olmuşlardı.

Bu iki parti hakkında, sıkı yönetim komutanlığınca takibata geçilmiş, tevkifler yapılmış, idarecileri ve üyeleri sıkı yönetim mahkemesine verilmiş, duruşmaları devam ederken, sıkı yönetimin kaldırılması üzerine dâvâ dosyaları İstanbul Ağır Ceza Mahkemesine verilmiş ve bu mahkemede devam edilen duruşmalar sonunda suçlu görülenler de mahkûm olmuşlardır.

Bu tevkifat sırasında ele geçen bazı mektuplardan pasajlar vermek, bu iki partinin durumunu aydınlatmak bakımından faydalı olacaktır.

ç) Sıkı Yönetim bölgesi dışına çıkarılarak Bilecik'e gönderilen "ABİDİN NESİMİ'nin ALAEDDİN HAKGÜDEN'e" yazdığı 8.10.1946 günlü mektubunda şöyle denilmektedir:

(Azız Kardeşim! 30.9.1946 günlü mektubunu aldım. Partimiz hakkındaki düşüncelerimi soruyorsunuz? Geçen sene, yâni 1945 Eylûl ayında "BEHÇET ve FEHMİ" Bileciğe ziyaretime geldiler, konuştuk. Siyasî bir parti kurulması devresinin geldiğine kani olduk. Bir nizamname ve program hazırlıyarak FEHMİ ve BEHÇET'e yolladım. İstanbul'daki arkadaşlar ve "CAMİ BAYKURT" bu nizamname ve programı gözden geçirip gerekli rötuşu yaptıktan sonra son şeklini aldı. Resmî müracaatta teşekkülün başı CAMİ BAYKURT görülecekti. "Gün Gazetesini" çıkaracağımız zaman, baş muharrirliğe CAMİ beyi namzet göstermiştim.

Zira, CAMİ Bey, Millî Hükûmetin ilk dahiliye vekilidir. Müdafaî Hukuk teşkilâtının müessisi ve ilk kongre reisidir. Bu itibarla gerek Türki-

ye, gerek dünya mikyasında bir otoritesi vardır. ŞEFİK HÜSNÜ bu görüşmeleri ve hazırlığı duyuyor ve o da iştirâk ediyor. Resmî müracaatın "CAMİ Bey, ŞEFİK HÜSNÜ Bey, SABİHA SERTEL Hanım ve bizim genç arkadaşlar" tarafından yapılması kararlaştırılıyor.

Ankara'dan İstanbul'a gelen SABAHATTİN ALİ de muvafık görüyor ve kurulacak partinin "Neşriyat işlerinde kullanılmak üzere otuz bin lira vereceğini" söylüyor. Yalnız müracaat edecekler arasına ESAT ADİL'in de alınmasını teklif ediyor.

Fakat 4 Aralık 1945'de yapılan Tan Matbaasını tahrip hâdisesi ve CAMİ Bey ile Sabiha Hanımın tevkifleri sebebiyle bu teşebbüs yapılamadı. Bunun üzerine Türkiye Sosyalist ve Türkiye Sosyalist Emekçi ve Köylü partileri bildiğiniz gibi kuruldu) diyor.

d) TKP. üye ve dirijanlarından ve mahkûm komünistlerden "HÜSAMETTİN ÖZDOĞU" nun yine aynı partiden ve mahkûm komünistlerden "SABAHATTİN KIVILCIM'a" yazdığı 11.8.1946 günlü mektupta da:

ŞAHAP arkadaş! Şimdi mektubunu aldım. Derhal cevap yazıyorum. "Ne için iki tane sosyalist partisi kuruldu" diyorsun? Beni şimdi sana "Benim dahil olduğum Türkiye Sosyalist Partisi ile" "ŞEFİK HÜSNÜ'nün başkanlık ettiği Türkiye Sosyalist Emekçi ve Köylü partisi" arasındaki farkı izah edeceğim.

Şöyle ki: Bu memleket dahilinde beliren "Demokrat hareketlerden" istifade etmek ve bu hareketler esnasında "kitlelerin meydana çıkaracağı inkılâpçı elemanlarla" el ele verip büyümesine" çalışmaktır. Bunun için eski sistem grupçu ve dedikoducu faaliyetlerimizi bir tarafa bırakarak "Muayyen ve aktif bir kadro kurmaya" ve bu suretle genişlemek istidadında bulunan işçi hareketlerini tanzim etmeğe çalışmalıyız. Bu hareket te bize müzahir olacak bir çok cereyanları desteklemeliyiz.

ŞEFİK HÜSNÜ ve bir kısım arkadaşları "Biz Moskova'da yetiştik teşkilâtçı hareketlerin kadrosunu teşkil ettik. Moskova'nın güvenine sahibiz. 25 senedenberi inkılâpçıyız. Bunun için, inkılâp hareketleri bizimle kaimdir, diye iddia ediyorlar ve amele hareketlerini bir kitle hareketi değil, bir grup hareketi olarak kabul ediyorlar." Halbuki, biz bu inhisarcı fikirlerin aleyhindeyiz. Artık eski sistem çalışma taktikleri ile değil, içinde bulunduğumuz yeni durum ve icaplara göre çalışmak lâzımdır. Bu da kitleleri teşkilâtlandırmak ve harekete geçirmektir." Bunun için "Muayyen merhaleler ve taktikler" icap eder.

İşte, ben ve bildiğim eski arkadaşlar bunun için "Sosyalist partisini" kurduk. Eski partimiz içinde kalmadık. Yoksa "Hareket ve gaye olarak her iki parti de aynıdır." Şimdi düşün, hangi şekil çalışmayı doğru buluyorsan o partide çalışırsın. Ortada durmak ve şimdilik bekliyelim demek, inkılâpçılığa yakışmaz.) diye yazılıdır.

İşte ayrı ayrı kurulan, iki partinin durumu budur.

Görülüyor ki, "Sosyalist ismi altında" parti kurmak, bu partide üye olup çalışmak, "İhtilâlci sosyalist — Komünist partisi" olmadığını ifade etmez. Üzerinde önemle durulması gereken husus, yalnız partinin ismine bakmak değil, partiyi kuranların, partiye girenlerin kişilikleri ve geçmişteki durumlarını tetkik ve tesbit ederek kıymetlendirmektir. Bundan başka parti faaliyet proğramlarının yalnız yazılı şeklini okuyarak kıymetlendirmek de isabetli olmaz. Faaliyetlerinin teşkilâtlarının, neşriyatlarının propaganda ve konuşmalarının da sıkı bir kontrol ve tetkik altında bulundurmak icap eder. Aksi hareketler vatandaşları tamamen aldatır. Hükûmeti ve bu konularla mücadele eden yetkili organların çalışmalarını yanlış yola sevkeder ve isabetli kararlar almasına engel olur. Hatta adlî organların vereceği kararların, kişilerin veya âmmenin aleyhine verilmiş olmasını sağlar.

e) 1946 tevkifatında Doktor ŞEFİK HÜSNÜ'nün evinde yapılan aramada, ele geçen önemli gizli yazılar içinde bir de "Günlük olayları ve TKP.'ye yayınladığı parti görüşlerini" belirten belgeler bulunmuştur. 21 Temmuz 1946 günü yazmış ve "Seçimlerden sonra sınıf mücadelesinin gösterdiği manzara" başlığını taşıyan bu belgede özet olarak şöyle yazılıdır:

(Seçim mücadelesi, hâkim sınıf arasındaki farklılaşamyı ve kavgayı son haddine çıkarmış ve iktidarı ele geçirmiş yeni sermayeler burjuvalar ile iktisaden kendilerine daha ziyade güvenen köklü sermayedar burjuvalar, sınaî ve malî sermayedarlar ile halk kitleleri arasında adetâ bir uçurum açmıştır.

Bu mücadeleye örtülü şekillerde ve bilhassa "Mareşala taraftarlık" maskesi altında "Ordu da karışmış" ve ordu kadrolarında ekseriyet de ğilse bile, ekseriyete yakın bir azlığın bugünkü inhisarcı rejimden hoşnut olmadığı ve muhalefeti desteklemek azminde bulunduğu belli olmuş tur. Bu vak'anın, iktidar kavgasının gelecekteki gelişmelerinde mühim bir rol oynayacağı anlaşılmaktadır.

Dış meselelerde: İktidar ile muhalefetin görüş birliğinde olduğu sanılıyordu. Biz bunun imkânsız olduğu kanaatinde idik. Seçim mücadlesi bunda haklı olduğumuzu da meydana çıkardı. Bu mesele, Türkiye'nin selâmeti "İngiltere'nin" yoksa "Sovyetler Birliğine mi?" dayanması meselesidir. Demokrat muhalefete mensup olanlar ve en başta Maraşal olmak üzere "Sür'atle Sovyetlerle anlaşmak lâzım geldiğine" ve bunun için de "Bu kanaatı besleyen inkılâpçı ve çalışan halk yığınları ile" el birliği yapmak lâzım geldiğine inandığını, açığa vurmaktan çekinmediler.

Demokrat muhalefet iktidara geldiği zaman, emekçi kitlelerinin mümessilleri olan bizlere yabancı düşman muamelesi yapmıyacak, aksine dış siyasetlerinde tarafımızdan desteklenmeğe kıymet verecektir.

TKP. Demokrat teşekkülün arkasından yürüyecek, onu fiili bir tarzda destekliyerek, muhalefet iktidara yerleşir yerleşmez, yalnız siyasî değil, iktisadî demokrasiyi de gerçekleşmeye mecbur etmeye çalışacaktır.) dedikten sonra ve Büyük Millet Meclisinde olması gereken olayları sıralamakta ve devamla (Demokrat muhalefet ve Mareşal'in meclisteki 1946 seçimlerinin meşrûiyetini tanımadıklarını ve millî iradenin kendisini göstermediğini ilân ve toptan istifa ederek mücadeleyi halk arasına intikal ettirmeleri lâzımdır. Bunu yapamazsa, halk kitlelerinin sempatisini ve yardımını kaybederler.

Demokrat ve Halk partililer anlaşırlarsa, bizim iki burjuva partisi arasında, bir tarafı tutmamıza imkân kalmaz. İki partiye karşı da aynı şekilde mücadelede bulunmamız icap eder.

"Gerçek demokrasiye" ulaşmak için, ne pahasına olursa olsun, burjuva partilerinden de ayrılacak "Terakki sever unsurların" da katılması ile "Kuvvetli bir sosyalist cephe" yaratmaya uğraşmak en öne alınması gereken vazifelerimizden birisi olacaktır.!"

Diyor ve devamla (Eğer meclis kendisini fesheder ve mücadele halk arasına ve köylülere intikal ederse, bizim bütün gücümüzle bu mücadeleye katılmamız ve faaliyetlerimizi bu mücadelenin icaplarına göre ayarlamamız lâzımdır.

Dikkat edeceğimiz çok önemli husus, Demokrat partinin idarecileri olmaya namzet olanları mümkün olduğu kadar "Sosyalist Demokrasiye doğru çekmeye" gayret etmek ve sosyal bünye değişikliğinin gerçekleşmesine bizzat iştirâk edebilmemizi sağlamaya uğraşmaktır. Bu vadide Bir çok başarılar elde edebileceğimizden kat'iyen şüphe edilmemelidir. Bunun için teşebbüsü bir an bile elden bırakmamamız ve "diğer partile-

rin idarecileri ile de" teması kaybetmemeğe dikkat etmemiz lâzımdır. Buna karşılık da, sonunda kazanacağımız zafer, bize iktidar yolunu açacak ve çok ağır mes'uliyetler yüklenmemiz gerekecektir.) diye bitirmektedir.

TKP.'nin lideri tarafından yazılan bu görüşü karar ve direktif, partinin dirijanlarına gizli olarak tebliğ edilmiştir. Bu karar ve direktiflerde de görüldüğü gibi (Milliyetçi vatan sever rahmetli Mareşal hakkında nasıl düşünülmüş ve tuzak kurulmak istenmiştir. Parti idarecilerini nasıl aldatmak ve emellerine vasıta kılmak istemişlerdir? "Gerçek Demokrasi" ve "Sosyalist Cephe" adları ile aldatıcı ve hileli yollarla halk kitlelerini nasıl zehirlemek ve "ihtilâlci sosyalizm" amacına hizmet ettirmek gayretini göstermektedirler?

Bu konu yalnız ŞEFİK HÜSNÜ'nün kendi yazıları ile kalmamıştır. Parti kararını tatbik etmek için kullandıkları "hainane taktiği de" belirtmek ve bu olayı kıymetlendirmek lâzımdır.

TKP. nin bu kararından sonra ŞEFİK HÜSNÜ, CAMİ BAYKUT, SABİHA SERTEL ve eski Hariciye vekili TEVFİK RÜŞTÜ ARAS" bir araya gelerek, Mareşal'a bir mektup yazmışlar ve göndermişlerdir. Yazılan bu mektupta "Muhterem Mareşal! CAMİ Beyefendi ile birlikte memleket meselelerimizi tetkik ederken vardığımız sonucu, Zâtı âlinize arzetmeyi faydalı bulduk" diyerek yukarıda yazılı olan "1946 seçimlerinin meşrûiyetini kabul etmediklerini bizzat Mareşal'in meclis kürsüsüne çıkarak belirtmesini ve meclisin feshedilerek yeni seçimlere gidilmesinin sağlanmasını" rica ediyorlar ve CAMİ Beyin Mareşal'in eski bir arkadaşı olmasından faydalanarak bu mektubu Mareşal'e gönderiyorlar.

Burada önemle durulması gereken husus, 1946 seçimleri 21 Temmuz da sona ermişti. Şefik Hüsnü seçimlerden altı gün sonra, yâni 27 Temmuz 1946 günü bu yazıları yazmış ve parti kararı olarak partili dirijanlara tebliğ etmiştir ve ondan sonra da, adları yazılı kişilerle toplanarak Mareşal'e mektup yazmayı kararlaştırmışlar ve mektubu da Ankara'da bulunan Mareşal'e göndermişlerdir.

TKP. 9 Eylûl 1946 günü aldığı bir kararla "Mücadele taktiğini" de ğiştirmiştir. Bu kararda da şöyle yazılıdır:

(Demokrat Partinin, siyaseti iflâs ediyor, siyasî mücadeleyi halka mal etmekten çekiniyorlar. Çünkü, menfaatleri zıt, bir kof varlıklı zümreler, aynı bayrak altında kof bir menfaat parolası etrafında toplanmış bulunuyor. "İleri Demokrat politika plânı" ileri sürmek cesaretini göste-

remiyorlar. Biz artık bu ödevleri muayyen bir asgarî program etrafında "Bütün namuslu muhalefeti" toplamak suretiyle başarabiliriz. Demokratları ciddî bir surette tenkid etmekle beraber, yine de "Muhalefet cephesine" sürüklemeğe sevketmek, tartışmalarını sağlamak ve bu suretle "Bize ayak uydurmaya müsait gruplara ayırıp ileri demokrasiye" yöneltmek için çalışmak lâzımdır.) diye yazılıdır.

İşte TKP'nin bu şekildeki yıkıcı ve bölücü hainane faaliyetleri, 1950 seçimlerine kadar devam etmiş ve seçimlerden sonra Demokrat Partinin iktidara gelmesiyle illegal ve legal teşkilât, neşriyat ve propaganda faaliyetlerine hız verilmeye başlanmış ve nihayet 1951-1952 tevkifatı yapılarak, iki yüze yakın partili tevkif edilip askerî siyasî mahkemeye verilmiştir Yapılan duruşmalar sonunda da tevkif edilenlerin büyük çoğunluğu muhtelif cezalara ve umumî emniyet nezareti altında bulundurulmaya mahkûm edilmişler ve mahkûmiyet kararı da askerî yargıtayca onaylanmıştır.

Bu tevkifat hakkında o tarihlerde günlük gazetelerde geniş bilgiler yayınlanmış ve suçluların isimleri ve hattâ bazılarının resimleri de basılarak açıklanmıştır.

Bu tevkifatın ve mahkûmiyetin dikkati çekici tarafı, tevkif edilenlerin arasında "İşçilerden ziyade Fakültelerde okuyan gençlerin olması ve içlerinde bazı öğretmen ve memurların, yazarların ve evvelce mahkûm olmuş komünistlerle bu tarihe kadar bilinmeyen fakülteli gençlerin bulunması keyfiyetidir. Bir asistan da memleket dışında olduğundan hakkında çıkarılan tevkif müzekkeresi infaz edilmemiş ve bilâhare çıkarılan af kanunundan sonra memlekete geldiğinde açılan soruşturma sonunda, delil kifayetsizliğinden takibatsızlık kararı almış olmasıdır.

Bu tevkifatta tevkif edilenlerle mahkûm olanlardan hayatta bulunanların hâlen nerede bulundukları, hangi yerlerde ve hangi vazifede oldukları bilinmektedir.

9 — TKP'nin memleket içinde kurduğu ve idare ettiği illegal ve legal teşekküller:

a) İLLEGAL TEŞEKKÜLLER:

(1 — Gençlik teşekkülleri, 2 — İleri gençler birliği, 3 — Faşizm ile vurguncularla mücadele cephesi, 4 — İleri Demokrat cephesi)'dir. Bunlar 1940 — 1944 yılları içinde kurulmuştur.

(1 — İnsan hakları cemiyeti, 17.10.1946 tarihinde kurulmuştur. Kurucuları arasında "SAMİ BAYKUT, ZEKERİYA SERTEL, SABİHA SERTEL, SABAHATTİN ALİ, ESAT ADİL MÜSTECABİOĞLU, SEVİM TARI, TEVHİDE BOZOKLU, SUAT DERVİŞ, TEVFİK RÜŞTÜ ARAS" gibi ideolojileri bilinen kimseler de vardı. Rahmetli Mareşal'ı kendilerine başkan seçmişlerdi. SEVİM TARI ve TEVHİDE BOZOKLU" Üniversite öğrenciler birliği temsilcileri" olarak cemiyete sokturulmuştu.

II — İstanbul Yüksek Tahsil Gençler Birliği.

III — Türkiye Gençler Derneği: Aralık 1946 da Ankara'da kurulmuştur.

IV — Barış Severler Cemiyet: 21.5.1950'de İstanbul'da kurulmuştur.

c) TKP. nin partililerine açtırdığı kampanyalar:

1 — Üniversite Harç Kampanyası, 2 — Beethoven'in ölüm yıldönümü toplantısı 3 — NAZIM HİKMET'i kurtarma kampanyası, 4 — NAZIM HİKMET'i kurtarınız adlı broşür, 5 — NAZIM HİKMET'i af ettirmek için imza toplama kampanyası, 6 — NAZIM HİKMET adlı gazete, 6 — KUBİLAY'ı anma töreni 8 — Çiçek Palas toplantısı. 9 — NAZIM HİKMET için açlık grevi.

NAZIM HİKMET KİMDİ?

1920 yılından sonra Moskova'ya gitmiş, kendisi gibi kaçan diğer arkadaşları ile birlikte Şark Üniversitesinde "Marksist — Leninist" kültürü ile yetiştirildikten sonra gizlice İstanbul'a gelerek TKP. içinde önemli vazifelerde çalışmış, dirijan bir komünisttir.

Müteaddit tevkifatta, memleket dışına kaçtığından gıyaben mahkûm olmuşı af kanunundan istifade ederek memlekete dönmüş fakat, yine gizli faaliyette bulunmuş ve yazıları ile, şiirleri ile bilhassa Türk gençliğinin körpe ve temiz dimağlarında tahribat yapmaya çalışmış ve muvaffak da olmuş bir kişidir. 1937 ve 1938 yıllarında deniz birlikleri mensupları arasında komünizm propagandası yaptığından yakalanarak askerî mahkemeye verilmiş ve 27 seneye mahkûm olmuştu. 1950 yılından sonra Demokrat iktidarın çıkardığı ilk af kanunundan istifade ederek serbest bırakılmış ve bu sefer de gizlice Sovyet Rusya'ya kaçmıştır.

Moskova hava alanında uçaktan indikten sonra etrafını saran gazetecilerle karşılayanlara aynen (O kadar bahtiyarım ki, söyliyecek ke-

limelerim çoktur. Fakat, sevinç ve heyecanım o kadar fazla ki az konuşacağım. Ben bütün hayatımı, idealimi ve aşkımı bu muazzam şehre borçluyum. Ben Sovyetler Birliğinin çocuğuyum. 24 yıl sonra bu büyük şehre gelirken asıl ve büyük vatanıma dönmüş oluyorum.

STALİN benim için çok mühimdir, gözümün ışığıdır, fikirlerimin kaynağıdır. Beni o yarattı. Moskova'da onun büyük ismini taşıyan üniversitede okudum, her şeyimi ona borçluyum. O yalnız bütün dünyanın en büyük adamı değil, şahsen bana aydınlık veren en büyük kaynaktır.) diye konuşmuş ve demeç vermiştir.

Bugün ölmüş olan bu kişi hakkında artık daha fazla yazmaya lüzum yoktur. İşte, lehinde kampanya açılan, kahraman gösterilmek istenen ve birçok tanınmış ilim adamlarımızın af listesine imzalarını attığı NÂZIM HİKMET budur.

Şimdi yine mahkûm komünistlerden İSMAİL TANIKOĞLU'nun da 1 Mayıs 1945 günü ve amele bayramı sebebiyle yazdığı ve işçilere dağıttığı şiirini okuyalım:

İLK UYANIŞ

Heeeeey!!!!
Mey içen,
Mahbup seven,
Kâhi kendin...
Burjuva!!!

Son saat bu!
Son
Saat...
İçi geniş,
İçi derin fabrikalarda:

Yıllardır istismar ettiğin
Proleterin
Beklediği son
Saat..
Eğilsin artık senin,
Gölgesinde çeşitli hülyalarla göğsünü gerdiğin
Yıldızla Hilâlin
İhtilâlin
Kızıl bayraşı önünde..

NÂZIM HİKMET "Asıl ve büyük vatan olarak Sovyet Rusya'yı" İSMAİL TANIKOĞLU da "Ay Yıldızlı bayrağımız yerine, Kızıl Bayrağı" tanıyor, onları seviyor ve onlara tapıyor. Komünistlerin "Millet, Vatan ve Bayrak" anlayışları işte budur ve "Gerçek demokrasinin, her türlü hürriyetin, istiklâlin, vatandaşlara refah ve saadet getireceklerini söyleyen mücahitlerin ve proleter müdafilerinin" gerçek ve iğrenç portreleri de yine işte budur.

Ve yine işte bu NÂZIM HİKMET'i Sayın NADİR NADİ, "Perde Aralığından" başlığı altında yayınladığı bir seri hâtırat yazısının bir yerinde (21 Eylûl 1964 tarihli Cumhuriyette) şöyle savunuyordu:

Büyük Millet Meclisi 24 Mart'ta seçimleri yenilemek kararıyle dağılınca NÂZIM HİKMET de açlık grevine başladı. Bu suretle seçim kampanyasına paralel bir de NAZIM'ın affı kampanyası açılmış oluyordu. On iki yıldır yattığı cezaevinde NAZIM HİKMET'i kurtarmaya çalışanlar bir af dilekçesi hazırladılar. Memlekette az çok isim yapmış herkesten imza toplamağa bakıyorlar. Babıâli yokuşunu tırmanırken bir gün iki bayan yolumu kesti. Eğer NAZIM'ın affını istiyor idiysem, uzattıkları dilekçeyi imzalamalıydım. Tereddütsüz bastım imzayı. Bunu yaparken ne AHMET EMİN YALMAN gibi şairin "Islah-ı nefs" ettiğine inanıyor, ne de avukat MEHMET ALİ SEBÜK gibi, hasta olduğunu düşünerek ona acıyordum. Daha önce de yazdığım üzere, düşünceleri ve duyguları yüzünden bir adamın hüküm giyip cezaevine tıkılmasını doğru bulmuyordum. Yürürlükteki bir sosyal düzeni zor kullanarak değşitirmeye kalkışmak, başarmak değildir. Devlet çarkını ellerinde tutanları top, tüfek tabanca gücü ile devirip yerlerine oturmayı dener de beceremezsen yandığın gündür. Artık ne vatan hainliğin kalır, ne asiliğin, ne eşkiyalığın. Ancak teşebbüsünde başarıya ulaştın mı kahramasındır, devrimcisindir, kurtarıcısındır. Bundan ötürüdür ki "İhtilâlin meşrûluğu onnu başarısında mündemiçtir." denmiştir.

Fakat olayları,, vardıkları sonuca göre değerlendiren bu realist görüş ,sosyal felsefe açısından bakıldığı zaman kesin ve değişmez bir yargı niteliğinden uzaktır. Bugün sonuç gibi görünen öyle olaylar vardır ki tarih onlara yarın sadece birer aşama değeri verecektir. Böylece, çağlarında hain damgası yemiş nice kişilerin kahramanlığı sonradan anlaşılmış, zamanlarında kahraman yerine konan nice kişilerin de sırası geldiğinde hainlikleri ilân edilmiştir.

Şimdi biz realist görüşü de, sosyal felsefeyi de bir yana bırakalım. NAZIM HİKMET, yürürlükteki toplum düzenini zorla değiştirmeye giri-

şecek, bu yolda plânlar hazırlıyacak, tertipler kuracak, bir takım serüvencilerle işbirliği edecek bir adam mı idi? Aklım yatmıyordu böyle bir düşünceye. Türkçeyi o kadar iyi kullanan, okuyanlar üzerinde şiirleriyle öylesine büyüleyici etkiler yapabilen bir sanatçı, ne demeye âdi bir Balkan komitecisi, ya da bolşevik ajanı gibi davranmaya heveslensindi? Böyle bir olanağı havsalama sığdıramıyordum. Eserleri yüzünden de bir sanatçının değil 28 yıl, 28 gün olsun ceza evinde yatmasına gönlüm razı olmuyordu. NAZIM'ın yazıları tartışılır, beğenilir, beğenilmez, bunlar hakkında okuyucular diledikleri yargıya varabilirler. Bir takım öğrencilerin üzerinde kitapları bulundu diye bir ozanı zindana atmak çağımız koşullarına uygun bir davranış sayılamazdı. Böylelikle mi koruyacaktık yürürlükteki toplum düzenini?."

14 Mayıs'tan sonra, Demokratların zaferi yüzü suyu hürmetine, bütün hükümlülerle beraber NAZIM da hapisten çıktı. Fakat, Demokratlar yaptıklarına pişman olmuşlardı. Daha af kanunu Mecliste görüşülürken kürsüye gelen TEVFİK İLERİ: "Herkesi affediniz, yalnız NAZIM HİKMET'i affetmeyiniz. O bir vatan hainidir." gibilerden pek şiddetli bir nutuk çekmişti. Ama o günlerde bir bayram havası yaşıyan Büyük Millet Meclisi, İleri'nin uyarmalarına kulak asmamıştı. Fikir özgürlüğü uğruna beyaz ihtilâl yapmakla öğünen bir çoğunluk, kanlı kaatillere ceza evlerinin kapısını açarken, bir şairi onlardan ayırıp hapiste tutamazdı. Pek göze batardı o sırada böyle bir işlem. Bu yüzden âdi suçlularla beraber onu da bıraktılar.

NADİR NADİ'nin, NAZIM HİKMET hakkındaki düşünüşüne dair yazdığı bu yazılar okunduğu zaman, kültürlü olan yazı sahibinin bile, "Komünizm ve komünistlerin çalışmaları, taktikleri" hakkında ne kadar az bilgisi olduğunu göstermektedir. İhtilâlin nasıl olacağı, meşruluğu, ne suretle sağlanacağına dair ileri sürdüğü fikirlere, esasta doğru olmakla beraber, bu konuda tamamen sakat ve isabetsizdir. Çünkü, komünistler buraya kadar yazdığımız ve aşağıda da devam edeceğimiz yazılarda görüleceği veçhile çalıştıkları her memleket içinde, yaptıkları teşkilât ve propagandalar vasıtasiyle toplum arasında huzursuzluk, güvensizlik, husumet yaratarak parçalamak, geçmiş ve gelmiş iktidarların hepsi aleyhinde kampanya açıp iktidarlara karşı ümitsizlik sağlamak, her yapılan iyi şeyi kötü göstermek, velhasıl hileli, aldatıcı ve masumâne tavır ve hareketleriyle, vasatı nasıl hazırlamak istedikleri anlaşılmaktadır. NADİR NADİ, ihtilâlden bahsederken cebir ve muvaffak olma veya olmamak unsurlarını ele alarak, sonuç üzerinde durmaktadır. Sonuca varmak için

evvelâ gidilmesi lâzım gelen yolları nazarı itibare almamaktadır. Bu ise hatânın en büyüğüdür.

T.K.P. NİN MEMLEKET DIŞINDA KURDUĞU DIŞ BÜRO: İLERİ JÖN TÜRKLER

Fransa'ya kaçmış olan bir kısım Türk, Rum ve Ermeni vatandaşlardan komünist gençler, Paris'te bir araya gelerek 1948 yılında "İLERİ JÖN TÜRKLER" adı ile bir teşekkül meydana getirmişler ve memleket dışı bürosu olarak çalışmalara başlamışlardır.

TKP, İstanbul'dan Sevim Tarı, Gün Toğay, Necil Togay, YILDIZ SERTEL gibi" partili komünistleri Paris'e gönderip teşekkülü kendi sevk ve idareleri altına alarak "Memleket dışındaki çalışma kolunu" teşkil etmişlerdir. Deniz Yollarında çalışan MUZAFFER EREN ve OĞUZ EREN adındaki partili karı koca vasıtasiyle Akdeniz seferini yapan vapurlardan birine ablası MUZAFFER EREN vasıtasiyle yerleştirilen VASFİ'nin yardımı ile irtibat sağlamışlardır. Bu vapur, Marsilya limanına geldiği zaman SEVİM TARI da Paris'ten Marsilya'ya gelip oradaki bir kahvede VASFİ YÜKSELSOY ile buluşmuşlar ve partinin her iki tarafa gizlice verdiği "Size İstanbul'dan bir torba Sakalı Şerif" getirdim, ona karşılık "Ben de size Paris'ten bir sepet kızıl elma" getirdim, parolasını vermek suretiyle tanışmışlar ve bu suretle partinin muhabere, emir ve direktiflerini gönderme kanalını açmışlardır.

İleri Jön Türkler'in bir kısım üyeleri, Fransız komünist partisine girerek ve komünist Fransız kadınlarla evlenerek, Fransız komünist partisine girerek ve komünist Fransız kadınlarla evlenerek, Fransız komünist partisinin de desteğini sağlamıştır.

İleri Jön Türkler Birliği 1951 tevkifatına kadar faaliyetine devam etmiştir. Paris'de yazıp şapiroğraf ile teksir ettikleri ve Amerika, İngiltere ve Almanya veasir dış memleketler postahanelerinden postalıyarak, telefon rehberinden tesbit ettikleri adreslere, broşürler göndrmişlerdir.

Gönderdikleri bu propaganda broşürler şunlardır:

1 — Birliğin teşekkül tarihi olan 9 Mart 1949 tarihinde "Türk Gençliğine Çağrı" başlıklı beyanname.

2 — 26 Nisan 1949 tarihli "İleri Jön Türkler Komitesi" adı ile "Babıâlinin Amerikancı basınına cevap" başlıklı mektup,

3 — 13 Haziran 1949 tarihli "Adalet Bakanına Mektup".

4 — 14.10.1949 tarihini taşıyan "Eylül 1949 tarihli Türkiye Gençliğine İkinci Çağrı."

5 — 29 Ekim 1949 tarihli "Türkiye gençliğine üçüncü çağrı."

6 — Haziran 1950 tarihli "Stokholm çağrısını imzalayınız ve imzalatınız" ve "Dünya barış taraftarları tarafından 19 Mart 1950 günü Stokholm'den yayınlanan çağrı."

7 — 4 Temmuz 1950 tarihli "Demokrat Parti Hükûmetine açık mektup."

8 — 24 Şubat 1950 tarihli "İleri Jön Türkler Birliğine, Türk emekçilerine açık mektup."

9 — 21 Şubat 1950 tarihli "21 Şubat sömürcü aleyhtarlığı münasebetleriyle, Türkiye Gençliğine ve öğrencilerine çağırı."

X — "21 Şubat Bağımsızlık mücadelesi yapan Dünya gençleri ile dayanışma gününde Türk Gençliğine çağırı".

XI — Türkiye Gençliğine Çağırı (1950 — Sayı 6)

XII — "Yurttaş" başlıklı tarihsiz beyanname.

XIII — "Kahrolsun Faşist terör kanunu - Mevkuf Vatanseverlere hrriyet" başlıklı tarihsiz yazı. "Bu yazı Türk Ceza Kanununun 141 ve 124 nci maddelerinin tâdilinden ve komünistlere ölüm cezası kabul edildikten sonra gelmiştir."

XIV — "Türk Gençliği - Türk Halkı" başlıklı yazı.

XV — "Barış Yolu" dergisi,

XVI — "Tek Cephe" adlı broşürdür.

Görülüyor ki T.K.P. yalnız memleket içinde Legal ve illegal neşriyat yolu ile propaganda yapmıyan, memleket dışındaki teşekkülleri veya komünist kişiler vasıtasiyle de propaganda broşürleri hazırlatıp ve yetkili memleketlerin postahanelerinden aynı mahiyette broşürler yazdırıp tespit ettikleri adreslere göndermektedirler.

T.K.P.'nin memleket dışı yabancı komünist teşekküllerle olan irtibatı:

a) Suriye, Irak, Lübnan ve İran komünistleri ile

b) Milletler arası öğrenciler birliği, Dünya Demokrat Gençlik Federasyonu, Enternasyonal Kadınlar ve Hukukçular Teşkilâtı, Barış sevenler.

c) Bu teşekküllerin Demirperde içindeki şehirlerde tertipledikleri "Kongre ve Festivallere" partinin seçtiği temsilcileri göndermek suretiyle katılmışlar ve irtibat sağlamışlardır.

1951 yılının Ağustos ayı içinde Berlin'de toplanan "Gençlik Festivaline" İstanbul'dan "Tıp Fakültesi öğrencisi Halim Spater, Kız Lisesi öğrencisi Erem Esen" ve İleri Jön Türklerden "Sabiha Sertel, Yıldız Sertel, Sevim Tarı, Doğan Aksoy, Gün Toğay, Necil Toğay, Tacettin Karan" ve Berlin'de tahsil'de bulunan "Yılmaz Gülen" TKP. nin temsilcileri olarak katılmışlardır.

Gençlik Festivalinin dağılmasından bir iki gün sonra toplanan "Komünist Dünya Gençlik Federasyonu — WFOY" toplantısı ile 6 Eylûl 951 günü Varşova'da toplanan "Milletlerarası öğrenci birliği — İUS" toplantılarına katılmışlardır.

TKP.'si Berlin Festivaline katılan "Halim Spatar ve Erem Esen'e" (Hür Gençlik, Barış, Nuhun Gemisi, Nâzım Hikmeti, Söz, Yığın, Ses, Ant, Marko Paşa Zincirli Hürriyet, Baştan, Yeni Baştan) adlı dergi ve gazeteleri de vermiş ve partinin leğal neşir alanında nasıl çalıştığını göstermek için, Festivalde teşrir ettirmiştir. Adı geçen dergi ve gazetelerin sahip ve yazarları kimlerdir ve hâlen nerelerde çalıştıkları da bilinmektedir.

İşte bu da gösteriyor ki, memlekette yayınlanmakta olan dergi, gazete, şiir, hikâye ve roman gibi yayın vasıtaları üzerinde de hassasiyetle durmak tetkik etmek ve yazarlarının geçmişteki kişilikleri ile kıymetlendirmek lâzımdır.

Berlin'deki bu toplantılara, Moskova'dan gelen Nâzım Hikmet de katılmış ve parti delegelerine memleket içinde ve dışında nasıl çalışacakları hakkında direktifler vermiştir.

1951 ve 1952 yılı tevkifatından sonra Sıkı Yönetim mahkemesinde yapıla nsorgu ve duruşmalarında, yukarıda özet olarak yazılmış olan hususlar, sanıkların ifadeleri ve ele geçen dökümanlarla sabit olmuş ve failleri de muhtelif derecedeki cezalarla cezalandırılmıştır. Bunların da kimler olduğu ve hayatta olanlarının hâlen nerelerde bulunmakta ve çalışmakta oldukları yine bilinmektedir.

TKP. ÜYELERİNİN TAKMA AD KULLANACAKLARINA DAİR PARTİNİN VERDİĞİ EMİR:

TKP.'nin gizli çalışmalarında, üyelerinin dikkat edeceği hususlar hakkındaki 24 maddelik gizli tebliğatında takma ad için yazılı maddeler şunlardır:

Madde: 7 — İllegal parti üyeleri, özel bir parti ismi taşımakla mükelleftir. Parti işleri ile muhtelif sahalarda faal olan arkadaşlar, her saha ve mıntakada, ayrı bir isim kullanmak mecburiyetindedirler.

Madde: 8 — Parti işi ile uğraşan şu veya bu arkadaşın gerçek ismini kimse öğrenmeğe çalışmamalıdır. Bilenler varsa bunlar da hiçbir zaman, isimleri ağızlarına almamalıdır.

Madde: 9 — Partinin herhangi bir kısmında tevkifat vukuunda, tevkif edilenler veya partinin bu tevkifat ile ilgisi bulunan ve teşkilâta bağlılığı olan arkadaşlar, derhal isimlerini değiştirmelidirler. Diye yazılıdır.

Misâl olarak birkaç partilinin takma adlarını verelim:

Doktor Şefik Hüsnü — (Ferdi ve Tayfur), Baytar Cevdet — (Fahri), Zeki Baştımar — (Ferhat), Reşat Fuat — (Salih), Sevim Tarı — (Banu), Yıldız Sertel — (Stare), Necil Toğal — (Ali), Gün Toğay — (Nil), Erem Esen — (Melike), Halim Spatar — (Haşim) diye takma adlar kullanmışlardır.

Mahkûm komünistlerden Şair Hasan İzzet Dinamo'nun, iktidara geldikleri zaman ne yapacaklarına dair yazdığı şiirden bazı parçalar verelim :

TÜRKİYE SOVYET CUMHURİYETİ

Kaldır alnını bak yoldaşım,
Artık öyle hayal mayal değil,
İşte çatırdıyor Faşizmin bel kemiği,
İşte, Hitler'in boynuna takılacak
Yağlı ilmiği
Götürüyor doğuda Vatutin Orduları!
Dinyeper'in, buğ ırmağının ve Dinyesterin
Buz tutan suları
Bir asfalt caddedir artık
Gezintisine doyulmaz

Aziz Türk işçisi senin bahtın,
Yarah parmaklarınla ayıkladığın,
Malûm tütünün zifiri kadar karadır.
Haydi sen de arslanlar gibi göster boyunu
Böyle süklüm püklüm durduğunu,
Görer. kâhpe vurguncular ve onların hükûmeti
Bırakıp senin nasırlı ellerine
.Bu güzel memleketi
Savuşsunlar çil yavrusu gibi
Birer köşeye;
Öyle bir silin ki aziz işçim
Benim tornacım, tütüncüm, mensucatcım, ve ateşcim
Bütün Türkiye'deki ağaçların,
En yüksek dallarından, en alt dallarına kadar
Senin nasırlı ellerinle asılsınlar
Harikûlâde bir meyve zenginliği manzarası versin.
Bu işe meşhur Sultanahmet meydanı vak'ası,
Vak'ai vakvakiye bile imrensin!.
Çekip alacağız ayağından
Donuna varıncaya kadar Onların!
Gömüleceğiz koltuklarına o ılık salonların
Dışarıda yağarken buram buram kar,
Aç ve soğuk günlerden kalma hâtıralar,
Karışıp halka halka Bafra tütünü dumanına
Bize göz kırpacak Uzak yıldızlar.
Hülâsa Türkiye Sovyet Cumhuriyeti.
Çalışmak, yaşamak, gezmek hürriyeti için kurulacak.
Ve bunlara karşı çıkan babamız bile olsa
İnsafsızca ve merhametsizce
Tutulup çarmıha vurulacak

1955 yılında Moskova'da toplanan "Beynelmilel sanatçılar ve yazarlar kongresinde" alınmış olan 18 maddelik karar şöyledir:

Madde: 1 — Memleketinizde komünist ve sosyalist partilerin kurulmasını teşvik edecek ve zorlayacaksınız. Eğer bu partiler kurulmuşsa işbirliği yapacaksınız.

Madde: 2 — Memleket ve halkınızı mümkün olduğu kadar sınıflara ve zümrelere böleceksiniz.

Madde: 3 — İş verenle işçi arasında devamlı anlaşmazlık konuları yaratacaksınız.

Madde: 4- Komünist rejim kökleşinceye kadar memleketinizde komünist tehlikesinin olmadığına herkesi inandıracaksınız. Sizin niyet ve çalışmalarınızı sezenleri vehimli ve jurnalcı olmakla suçlandıracaksınız.

Madde 5 — Gizli ve açık din düşmanlığı yapacaksınız. Mezhep ve tarikat münakaşalarını tahrik edeceksiniz.

Madde: 6 — Her millî dâva ve davranış karşısında tamamiyle hissiz, tasasız kalacak ve önleyici yazılar neşredeceksiniz. Her millî varlığı yıkmak için gayret sarfedeceksiniz.

Madde: 8 — Halkın çok sevdiği ve millete kabul ettirilmiş olan kahramanları yıkmak zor olacağından onları kendinize bayrak yapacak, onların fikirlerini kendi açınızdan yorumlıyacaksınız.

Madde: 9 — Romanda, şiirde, yazıda, karikatürde sistemli ve maksatlı olarak işçinin ve köylünün sefaletini mübalağalı bir şekilde açıklıyacaksınız.

Madde: 10 — Tercümelerinizde batının komünist veya komünist sempatizanı olan yazarlarının eserlerini tercih edeceksiniz.

Madde: 11 — Milletinize Batı bloku düşmanlığını aşılıyacaksınız.

Madde: 12 — Nizamlara, kanunlara karşı gelenleri destekliyeceksiniz. Kargaşalık çıkarmak için, muhalefet duygularını isyan derecesine çıkaracaksınız.

Madde: 13 — Memleketinizde yasak değilse Rus filmlerini, yasaksa sol eğilimli film, tiyatro ve piyesleri methederek alâka celbedeceksiniz.

Madde: 14 — Evvelce komünist oldukları halde sonradan dönen Fransız Andre Gide, A. Malraux, İngiliz Arthur Koestler, Stephen Spender İtalyan İgnasi Silone, Mala Porte, Amerikan Richart Writg ve Louis Fischer aleyhlerinde kampanya açarak şöhret ve fikirlerini yıkacaksınız.

Madde: 15 — Sendikaları, gençlik derneklerini, sanat birliklerini ve halk topluluklarını ele geçirmeye çalışacaksınız.

Madde: 16 — Bilhassa öğretmen, profesör, partilerin başkanları ve yöneticileri vesaire gibi, büyük kütleleri elinde tutanlara yaklaşarak saflarınıza çekeceksiniz.

Madde: 17 — Devamlı huzursuzluk kaynakları aramak ve huzursuzluğu devam ettirmek, önde gelen çalışma prensipi olacaktır.

Madde: 18 — Komünizmi açıkça savunmaktan mahrum kaldığınız takdirde sosyalizmi, sosyalist yayın yapamadığınız takdirde işçi haklarını savunarak yine amaca uygun çalışacaksınız.

Yukrda 18 madde halinde yazılı olan bu kararlar dahi, mahalli komünist parti dirijan ve üyeleriyle sempatizanlarının, nasıl çalıştıklarını gösteren bir dökümandır. Bu maddelerden herbirini ayrı ayrı ele alarak ve münderecatını ölçü tutarak, memleketimizdeki iç durumu bilgili, dikkatli ve insaflı ve tarafsız bir şekilde tetkik edersek, uzun yıldanberi hepsinin memleketimizde tatbik edilmiş olduğunu, bugünde uygulanmakta bulunduğunu teslim eder ve ilerisi için de tatbik edileceğini tereddüde kapılmadan anlamış oluruz.

T.K.P. "Faşizmle — Vurguncularla Mücadele Cephesi" adı ile açtığı mücadelede "Şiarlarımız" diye 10 maddelik gizli bir parti kararını 1943 te partililere tebliğ etmişti. Bilhassa üniversiteli gençleri bu şiarlar etrafında toplamak için çalışmıştı. Komünistler, bilindiği gibi, "Komünist olmayanlara Faşist derler". Onların kendilerine mhasus bazı terimleri vardır. Meselâ "Namuslu İnsan" demek "Komünist" demektir. "İlerici, Gerici, Yobaz, Gerçekçi, Gerçek, Demokrasi, Sosyalist cephe, Halk cephesi, Tek cephe" gibi terimler komünistlerin kullandığı terimlerin bazılarıdır. Fakat bnuların hiçbirinde samimi değillerdir. İçinde bulundukları şartların icabına göre ve taktikleri gereğince bazen bunların hasmı ve bazen de dostu, hatta müttefiki olurlar.

14 — Burada sırası gelmişken, casusluk ve vatan hainliği hakkındaki düşüncelerini gayet açık bir şekilde belirten komünist ve Sovyet ajanı İngiliz ALEXANDER FOOT'un nedamet ve ifşaatını da okuyalım:

Madde: 1 — Her faal komünisti, Rus gizli istihbaratından para alan bir ajan olarak telâkki etmek doğru değildir. Fakat, Moskova'ya sadık görünmek için kendilerince değerli buldukları bütün malûmatı, partilerine bildirmek gayesiyle diğerine söyler. O da parti disiplinine uyarak bildirir. Bunlar beşinci kollardır.

Madde: 2 — Herşey benim komünist partisine âza olmam ile başladı. Komünist partisine girişimin sebebi de, bir yenilik arzusundan, endişeli ve can sıkıcı hayatımın bir neticesinden oldu. Hücre toplantılarına iştirâk ede ede beynelmilel komünizmin, insanlığın çektiği bütün ıstıraplara bir deva olduğuna inanmıştım. Lâkin atıldığım yolun beni ihanete kadar sü-

rükliyeceğini düşünmemiştim. Doğrusunu söylemek lâzım gelirse, bütün komünist arkadaşlarım da aynı durumda idiler.

Madde: 3 — Bir insanı casusluğa sevkeden sebepler muhteliftir. Para hırsı, Vatan perverlik, İdeal ve hatta korku bu sebepler arasındadır. Lâkin her şeyden evvel bir insanı casusluğa götüren sebep; Vatanına veya haklı gördüğü bir gayeye hizmet etmek içindir.

Netekim; ben ve arkadaşlarım, komünizm fikri uğruna casusluk yapıyorduk. Vazife aldığım zaman kendimi karanlıktan çıkıp yeni bir karanlığa girmiş bir insana benzetiyordum. Gözlerim ayıktı, fakat siyah bir bağ ortalığı görmeme mâni idi. Nasıl bir yolda yürüdüğümden habersizdim. İşte beynelmilel casusluğa bu şekilde girdim.

Madde: 4 — İspanya'daki iç harp başladıktan sonra, Faşistlerin elinden ve tahakkümünden kurtarmak ve faşizmin Avrupa'ya hakim olmasına mâni olmak için İngiltere'den İspanya'ya gittim. Böyle insanî bir gaye ile gittiğim yerden beni beynelmilel teşekkül etmiş bir gönüllü birliğine verdiler. Bu birliğin kuran iki komünist siyasî komiseri idi. Bunlardan birisi, beni kızılordu istihbarat servisine hazırladı.

Moskova'nın emirleri münakaşa edilemez. Bu vazife bana parti tarafından tevdi edildiğine göre, siyasî görüşlerime aykırı herhangi bir işe beni sürüklemeyeceklerini düşünüyordum. Halbuki bu iş ince teferruatına kadar ustalıkla hazırlanmış, Sovyet casusu olarak vazife aldığım işlerde bunu anlamak fırsatını buldum. Kanun dışı olan bu işi bana normal bir parti vazifesi olarak göstermişlerdi. Halbuki ben ve arkadaşlarım İspanya harbine, hürriyet uğrunda mücadele için gitmiştik.

Madde: 5 — Sovyet casusluk şebekesine, partili olmayan, faşist aleyhtarı şahıslar alınır. Çünkü, parti âzası şüpheli sayılır. Partili olmayanın durumunu anlamak daha zordur.

Madde: 6 — Alman - Rus saldırmazlık paktı imzalanıncaya kadar biz ve benim şefim olan kadın, Faşizme karşı savaştığımızı biliyorduk ve buna inanmıştık. Netekim casusluk şebekesini Almanya aleyhine teşkil etmiştir. Fakat, pakt imzalanınca Almanya aleyhindeki teşkilât ve çalışmalar, Moskova'nın emri ile durduruldu. Biz ve şefim eski komünist kadın, korkunç bir darbe yemiş olduk. Çünkü partinin kat'i olarak en büyük tehlike olan faşizme karşı yürüdüğüne inanıyorduk ve bu sebeple Sovyet kızıl ordusu namına casusluk yapıyorduk. Halbuki şimdi iş tamamen tersine dönmüştü. Zira, iyi bir komünist olmak için Nazileri dost, demokrasileri ise düşman etmek icap ediyordu.

Madde: 7 — Haber kaynaklarının en belli başlısı mahalli komünist partileridir. Ayrıca, bu partiler casusluk şebekesine adam yetiştirmek için mektep olarak kullanılır. Rus casusları arasında komünist partisine "Komşu" ve kominterne "Komşular" derler. Her memleketin komünist partisinde ,âzalar ve partiye ilgi gösterenler tarafından getirilen bilgileri alıp mutavassıt ile şebeke direktörüne ulaştıran, yüksek mevkili bir azâ vardır

"Bu haberleri ulaştırma vasıtalığını yapan teşkilâtın adına (OMSK)" derler.

Casusların çoğu bu mahallî komünist teşkilâtı tarafından yetiştirilip seçilir ve şebekeye alınacak her şahıs için yine mahalli komünist partisinden malûmat sorulur.

Mahallî komünist partisi gurupları hazırlar, münevverler arasından yetişir. Bu guruplar içinde işe yarar birisi keşfedilince, partiye girmesi önlenir ve kendisine parti dışı komünist olduğunu ifşa etmesi söylenir. İşte bu suretle ajan yetiştirilir ve bu suretle yetiştirilmiş bir ajanın parti ile olan bütün irtibatları kesilir.

Ajanların reisi olan direktör ile mahallî komünist partisi arasındaki teması sağlayan yine, mutavassıt olan bir kişidir. Bununla beraber, Moskova'nın emriyle, direktör ve parti liderleri arasında direkt gizli bir görüşme yapılır. Ve bu görüşmede, umumî meseleler münakaşa edilir.

Madde: 8 — Casusluk işlerinde muhabere vasıtası olarak komünistlerin adreslerinden istifade edilir. Adreslerine gelen şifreli mektupların bir casusluk işi olduğunu ekserisi bilmez, yalnız yaptığı işin mahalli komünist partisine bir hizmet olduğunu zanneder.

Madde: 9 — Almanlar Rusya'ya taarruz edince, bizim için hakikî casusluk faaliyeti şimdi başlıyordu. Çünkü faşist sürüleri; işçilerin vatanını işgal etmeğe başlamışlardı. Almanya'ya karşı mücadelesinde komünistlerin Rusya'ya elden gelen yardımı yapması vakti gelmişti. Bu sebeple Rusya lehinde ve Almanya aleyhinde, tekrar çalışmaya başladı.

Madde: 10 — Harbin sona ermesinden sonra 6 Ocak 1964 tarihinde Fransa'dan Moskova'ya gittim. Moskova'da kaldığım 18 ay zarfında o kadar fena tanıdığım Nazi Almanya'sının, Rusya'nın yanında bir cennet olduğunu anlamıştım. Rusya'dan mümkün olduğu kadar çabuk ayrılmak istiyordum. Zira, Rusya'da hürriyet, sadece sözdü ve boş bir lâftan ibaretti. Buradan kaçabilmem için kendimi sadık bir komünist olarak göster-

mem ve dış memleketlerde Rusya için çalışmak arzusu ile yanıp tutuştuğumu anlatmam icap ediyordu. Rus'ların harbi kazanması için elimden geleni yapmıştım. Fakat onların esas maksatlarını gördükten sonra, sulh'u kazanmalarına artık hizmet edemezdim.

Almanlarla harbin hitamını müteakıp, garp cephesinden gelen Rus Generalleri Moskova'da bir kaç gün kaldıktan sonra, Güney doğuya hareket ediyorlardı. Çünkü Ruslar gayretlerini "Türkiye" ve "İran" üzerinde teksif etmek istiyorlardı. Amerika ve İngiltere, Japonya ile meşgulken, Rusya "Orta Doğu'yu" ele geçirmek istiyordu ve bu işin kolay olacağını düşünüyorlardı fakat, Japonya üzerinde atom bombasının patlayışı ve Japonların teslimi, Rus'ların bu isteklerini de boşa çıkardı.

Madde: 12 — İki sene Rusya'da kaldım. Casusluk mektebinde de okudum ve yetiştirildim. Fakat, artık bütün yaptıklarımdan nedamet ediyorum. Esaretten — Hürriyete kavuşmak istiyorum. Çünkü Rus'ların hakiki maksatlarını anlamış ve maskelerini düşürmüştüm.

Şöyle ki :

I — Komünizmin insanlığa refah, huzur, sul ve hürriyet getireceğine ve bunun için işçilerin kurtarıcısı olan Sovyet Rusya'yı sevmeğe beni inandırmışlardı. Bu inançla komünizmi benimsedim, Hücre toplantılarına katıldım.

II — İkinci umumî harpten evvel, İspanyanın hürriyeti ve Demokrasisi boğmak isteniyordu. Hürriyet, Demokrasi için savaşan Cumhuriyetçilerin safına katıldım.

III — İkinci umumî harpten evvel, Nazilerin ve Faşistlerin aleyhinde çalışmak maksadiyle kızıl ordu istihbarat teşkilâtında hizmet kabul ettim ve çalıştım. Bütün bunları insanlık, Hürriyet, Demokrasi ve sulh için yapıyordum.

Fakat: Moskova'da bulunduğum iki sene zarfında anladım ki b bu düşüncelerimin hepsi boş imiş.

Çünkü :

I — Komünizmin, insanların hürriyeti, refah ve saadeti dünyanın sulha kavuşması için değil, Moskova'nın insanları esir, köle gibi yaşatmak, sulh yerine emperyalist maksat ve emellerini tahakkuk ettirmek için maske olarak kullandığını anladım.

II — İspanya dahili harbinin, İspanya halkının Hürriyeti için değil, Nazilerin ve Rusya'nın keşfettikleri yeni silâhların tatbik sahasına konu larak etkilerini anlamak gayesiyle desteklenmiş ve körüklenmiş olduğunu öğrendim. Hakiki Demokrasi hephesiyle — Faşist cephesi İspanya'da dahili harple meşgul olacak ve yıpranacak, Sovyet Rusya ise kuvvetli kalacak. İşte Sovyet taktiği bu imiş.

III — Hürriyet, Demokrasi ışığı ve bunların müdafii ve faşizmin düşmanı olan Sovyet Rusya, bilindiği gibi Nazi Almanyasiyle, Hitler'le bir ademi tecavüz paktı yaparak, Polonya'yı aralarında taksim ettiler. Bu haberi alınca yukarıda da belirttiğim gibi şaşırdım, hayli sukûtu hayale uğradım.

IV — Naziler, Sovyet Rusya'ya taarruz edince dostluk yerine eski faşist düşmanlığı propagandası yapılmağa başlandı. Hakiki Demokrasilerle, müttefik durumuna geldiği için, bu defa Demokrasi cephesini tuttuk. Ve biz ajanlara bunlar aleyhinde çalışmamak emri verildi.

Lâkin, bu mütareke de harbin kazanılmasına kadar devam etti. Faşist cephe yıkılınca, Moskova maskesini yine değiştirdi. Müttefiklerin aleyhinde çalışma emri verildi. Zira onların, Japonlarla uzun müddet harp edeceklerini düşündü ve emperyalist emellerinin bir kısmını bu fırsattan istifade ederek tahakkuk ettirmek maksadiyle, gözlerini Orta Doğu'ya çevirdi.

Lâkin, atom bombası Japonya'yı dize getirdiği gibi, Moskova'nın da plânlarını alt üst etti.

V — Demokrasi, Hürriyet ve insanlık dâvası peşinde koştuğunu iddia eden Moskova'nın, kendi memleketindeki halka nasıl hürriyet verdiğini gördüm. İşte, bütün bu müşahade, görgü ve anlayışlarımdan dolayı komünizmden, Moskova'dan nefret ettim. Casusluk faaliyetine tekrar başlamak üzere bu açıklamayı okuyan, Milliyetçi ve memleketini seven, yâni komünist olmıyan vatandaşların komünizmi ve komünistlerin çalışma ve takdiklerini hayretle ve nefretle karşılayacaklarından zerrece şüphe edilemez. Bu açıklama, gerçeklerin tam kendisidir. Her memlekette gizli veya açık olarak çalışan mahallî komünist partileri ve komünistler, bu şekilde çalışırlar. Çünkü komünistler için asıl vatan, ALEXANDER FOOT'un açıklamalarının dokuzuncu maddesinde belirttiği gibi, Sovyet Rusya topraklarıdır. Bayrakları da, kendi millî bayrakları değil, kızıl bayraktır. Enternasyonal oldukları için, zaten milliyetleri de yoktur.

Meselâ Amerika'da, İngiltere're atom sırlarını Sovyet Rusya'ya veren atom casusları ile İngiliz ve Amerikan hariciyesinden kaçıp Sovyet

Rusya'ya giden ve bu memleketlerin hâricî sırlarını açıklıyanlar İngiliz ve Amerika'lı vatandaşlardır. Beynelmilel komünizmin, her memleketteki istihbarat teşkilâtı bundan dolayı kuvvetli ve tehlikelidir. Zaten, komünist memleketlerin istihbarat işlerinde muvaffak olmalarının büyük avantajı, ALEXANDER FOOT'un da açıkladığı gibi her memleketteki mahalli komünist partilerinden ve adetleri çok olan komünistlerden istifade etmesinden ileri gelmektedir.

Memleketimizdeki gizli komünist partisi ve komünistler üzerinde dururken, bu konuları da önemle gözönünde tutmak lâzımdır. Zira T.K.P. nin de bu şekil çalışmaları hakkında misâller vardır:

a — Birinci umumî harpte Şark Cephesinde makineli tüfek takımı komutanı olan (Gedikli Başçavuş - Assubay SÜLEYMAN NURİ) adında birisi Çar orduları tarafından esir alındıktan sonra da serbest bırakılmıştır. SÜLEYMAN NURİ, kızıl ihtilâle katılmış, koyu komünist olmuş ve komünist liderlerle MUSTAFFA SUPHİ ve arkadaşlarının da güvenini kazanmıştır. Kendisi Azerbaycan'da, Ermenistan'da Çaeka denilen gizli teşkilât içinde önemli vazifelere tayin edilmiş ve birçok Türkleri ve müslümanları öldürtmüştür. 1936 yılında Kırımdaki deniz istihbarat şefi tarafından, İzmir ve İzmit bölgelerindeki Kara ve Deniz askerî teşkilâtımız hakkında bilgiler toplamak, yâni casusluk yapmak vazifesi ile Türkiye'ye gönderilmiştir. ALİ adını taşıyan sahte nüfus kâğıdı ile İstanbul'a gelmiştir.

Rus istihbarat şefinden (İstanbul'dan Doktor FUAT SABİT ve CAMİ BAYKURT ile buluşmak ve gereken yardımı sağlamak) emrini aldığından yalnız FUAT SABİT ile buluşabilmiş ve maddî yardım görmüştür.

Nihayet, 1938 yılında Şark hududumuzdan Sovyet Rusya'ya geçmek isterken, Ardıhan bölgesinde ve orman içinde, kendisine sahte orman memuru süsünü vererek dolaşırken, hududa yakın uyanık ve vatanperver köylüler tarafından yakalanmış, ağır ceza mahkemesine verilmiş ve 17 yıl ağır hapis cezasına mahkûm olmuştur.

İşte bu SÜLEYMAN NURİ de bir Türk vatandaşıdır. Fakat, komünist olduğu için, vatan haini de olmuş ve kendi memleketi aleyhine, Sovyet Rusya lehine casusluk yapmıştır.

b — 1951 ve 1952 tevkifatında yakalanan ve T.K.P. nin Ankara Vilâyet teşkilâtı başkanı olan ÖMER LÜTFFÜ TUNÇAY da bazı partili komünistlere (Milletvekillerinin, Başkanların ve yüksek vazifede bulu-

nanların evlerinde çalışan hizmetçi kızlarla tanışmalarını, sahte aşk maceraları geçirmelerini ve bu suretle çalıştıkları evlerde konuşulanların, tesbit edilip kendisine bildirilmesi) emrini vermiştir. Bunu yaptırmaktaki maksat, Meclis'te, Hükûmette ve diğer önemli katlarda konuşulan memleket meseleleri hakkında istihbarat yapmaktır. Bu da Türk vatandaşı olan mahkûm bir komünisttir.

l — Yabancı komünist istihbarat memurlarının temas ettikleri bazı komünistlere (Türkiye komünist partisi henüz ihtilâl ile iktidara gelecek durumda değildir. Bu işi ancak kızıl ordu yapabilir. Siz Türk komünistleri, kızıl ordunun Türkiye'yi istilâ vazifesini kolaylaştırmanız lâzımdır. Bunun için de, askerî istihbarat işlerinde bize yardımcı olmanız icap eder.) diyerek vazifelendirmek istemişlerdir.

ç — Yine 1951-1952 tevkifatında açıklandığına göre, (TKP. gizli neşriyat yapmaya karar vermiş bunun için müsait bir evin kiralanması lâzım, fakat bu evde neşriyat yapıldığının ve neşriyat işlerinde çalışanların da gizli kalması icap ediyor. Kullanılan taktik şöyledir.) (Partili komünistlerden MUAMMER TAMKAN gûya çok içki içiyor, sarhoşluk la boşboğazlık yapıyor diye evvelâ partiden çıkarılıyor. Partililerin kendisi ile teması menediliyor. Merkez komitesi üyesi olan MİHRİ BELLİ neşriyat işlerini sağlıyacağından her ikisi birbirleri ile gizli olarak tanıştırılıyor. Ve ondan sonra MUAMMER TAMKAN'ın Göksuda bulduğu ve kirası ile diğer geçim masraflarının partice ödeneceği bildirilen bu eve taşınıyor. Fakat, her nedense bu evi bir müddet sonra terkediyorlar.) Bu gibi komünist taktikleri ve çalışmalarını fazlalaştırmak mümkündür.

d — Komünistler partili ve partisiz olarak ikiye ayrılır. Partisiz komünistleri de ikiye ayırmak lâzımdır. Bazıları komünizm ideolojisini kendi anlayışına uygun görmüştür. Fakat aktif duruma geçmek istemez. Tevkif edilip mahkûm olmaktan korkar. Bunun için de partiye girmez. Tetkikleri, düşünceleri şahsîdir. Bunlara sempatizan da denilir.

Bazıları da parti tarafından özel maksatlar için, parti dışında bırakılır. Herhangi bir tevkifatta bunlar yakalanmaz. Serbest kaldıklarından, partinin verdiği özel görevleri yapmakta devam ederler. Bu gibileri, yalnız partinin en yüksek kademesinde bulunan, meselâ parti sekreteri ve teşkilât kolunu idare eden, merkez komitesi üyeleri bilirler.

Lise veya üniversitelerde okuyan gençlerden kandırıp, zehirleyip komünist yaptıklarından bir kısmını böylece parti dışında bırakırlar.

Bunlar tahsillerini tamamladıktan sonra devlet teşkilâtında, özel teşekküllerde veya diğer özel işlerde vazife alıp çalışmaya başlarlar. Zaman la terfi ederler. Yüksek kademelere tâyin olurlar. Siyasî partilere, her türlü teşekküllere girerler milletvekili olurlar. Matbuata yerleşirler, güzel sanatların her dalında çalışılar, Muharrir, romancı, edebiyatçı, şair, artist ve karikatürist olurlar.

İşte bu gibi yerlerde bulunanlara (Köprü başlarında bulunanlar) denir. Bu gibilerin hepsi partinin verdiği görevler üzerinde, görünüşte çok dürüst ve masumâne çalışmalarla, vazifelerini yapmıya çalışırlar.. Bu gibileri keşfetmek zordur. Bu gibi çalışmalar hakkındaki en canlı misâl, birinci kısmın yedinci maddesinin (b) fıkrasında yazılı olan ŞEFİK HÜSNÜ'nün Moskova'ya gönderdiği raporda açıkça belirttiği gibi (Adımlar — Yurt ve Dünya) ile (Tan Gazetesi) hakkında verdiği bilgilerdir. ZEKERİYA SERTEL'in komünist olduğu, ancak Türkiye'den ka çıp demirperde içine girdikten ve orada memleketimiz aleyhindeki çalışmaları görüldükten sonra, yetkili makamlar ve halk tarafından anlaşılmış ve inanılmıştır. Daha evvel (komünist değildir ve olamaz. Çünkü zengindir) gibi sakat düşüncelerle savunması yapılmakta idi.

Adımlar — Yurt ve Dünya dergileri hakkında da hâlâ bu gibi sakat düşüncelerin devam ettiği ve hattâ yazarlarından birisinin İstanbul Üniversitesine profesör olarak getirilmesi için çalışıldığı, gazete haberlerinden anlaşılmaktadır.

Partili komünistler kadar tehlikeli olanlar, parti dışı bırakılmış ve köprü başlarını tutmuş bu komünistlerdir. İstiklâl savaşında Tokat mil letvekili NAZIM'ın dahiliye vekili olması durumunu unutmamak icap eder.

Bu bakımlardan ALEKSANDER FOOT'un açıklamasına çok önem vermek ve ona göre dikkatli ve tedbirli bulunmak lâzımdır.

TKP. nin, çalışmalarını açıklamaktaki maksadımız da, işte bu tehlikeyi göstermek ve anlatmak içindir. Memleketimizde, senelerden beri mevcut olan huzursuzluklar Vatandaşlar arasındaki husûmet yaratmak gayretleri, parlâmentoya, hükûmetlere kurulmuş resmî veya özel müesseselere karşı gösterilen düşmanlıklar, hep bu vasatı hazırlamak için ya pılmış ve yapılmaktadır. Ve yine yapılan, yapılmak istenen iyi ve müsbet işler ele alınmış kararlar aleyhine açılan kampanyalar, Güzel sanatlar, edebiyat, ahlâk gibi manevî kıymetler üzerinde yapılmakta olan propaganda ve soysuzlaştırma faaliyetlerinin bütünü, bu amacı sağlamak i-

çindir. Bunları görmemezlikten gelmek ve gaflet içinde bulunmak, geçmişte olduğu gibi memleketimizin ve milletimizin başına tehlikeler getirir.

16 — Memleketin ve millî menfaatların korunması için, Millet Meclisinde — partiler üstü — Milletvekillerinden özel bir komisyon kurulmuş, yıkıcı ve ayırıcı faaliyetlerin durumunu inceliyerek gereken tedbirlerin alınması hakkında, özel bir rapor hazırlanarak hükûmete sunulması için çalışıyorlarmış. Bunun neticelerini merakla bekliyoruz.

Durum böyle olduğuna göre, çok lüzumlu ve hayırlı bir işe teşebbüs edilmiş demektir.

Bazı solcu basın şimdi bu komisyonu ve Millî Emniyeti ele almıştır.

Komisyon hakkında "Komünist tâcirleri, Meclis içinde Senatör ve Milletvekillerini kontrol ederek millî emniyete raporlar veren, Millî Emniyetin ajanları" diye suçlandırarak ve bu milletvekilleri hakkında "Jurnalciler" diye yazmaktadır.

İddia olunduğu gibi, eğer bu komisyon "Türkiye Büyük Millet Meclisi içinde Millî Emniyetin bir ajanı olarak" milletvekilleri ve senatörler arasındaki komünistleri tesbit etmek maksadiyle kurulmuşsa, o halde hepsi de bu "Ajan" tesbiti çalışmalarında, iştirâk durumunda demektir. Bu kadar açık ve müşterek olan bir çalışma ile Milletvekilleri ve senatörler arasındaki komünistleri anlamak nasıl mümkün olabilir? Kim kimi anlıyacak ve Millî Emniyete jurnal edecek?

Dünyanın hiç bir yerinde "Ajan çalışmalarının" bu şekilde olamıyacağı, bilinen bir gerçektir. Millî Emniyet, Meclis içinde ajan kullanmak isterse, bu şekilde hareket etmiyeceği, üzerinde durulmayacak kadar çok yanlış bir düşünce ve anlayıştır.

Bunu yazanların gizli çalışma, usûl ve taktikleri hakkında en basit bir bilgiye sahip olmadıkları görülmektedir

Solcular devamla "Komisyon hazırladığı bir raporu, Millî Emniyete vermiş ve dört Bakanın komünist olduğunu bildirmiş" diyor. Bu iddia, aklî ve mantıkî olmayan çok gülünç bir iddiadır. Komisyonda, Halk Partili Millet Vekilleri de var, Jurnal edilen Bakanlar da Halk Partili, hazırlanan rapora Halk Partili Milletvekilleri de imza koymuş ve işte bu rapor ile dört Halk Partili Bakan Millî Emniyete komünisttir diye Jurnal edilmiş! Bu hususta söylenecek söz değil, ancak yapılacak bir tavsiye olabilir.

17 — 2 Kasım 1964 günlü Milliyet Gazetesinde "ÇETİN ALTAN" Taş adlı köşesinde "ATATÜRK'Ü DE TAKİP EDEMEZSİNİZ YA" başlıklı yazısında TEVFİK RÜŞTÜ ARAS'dan alınmış bilgilere dayanarak "İstiklâl Savaşı sırasında TEVFİK RÜŞTÜ ARAS'ın Moskova'ya gittiğini, Komintern'e kabul edilmek için o zamanki komünist liderlerine müracaat edildiğini, fakat STALİN'in muhalifleri çoğunlukta olduğundan bu talebimizin kabul edilmediğini ve hattâ TEVFİK RÜŞTÜ ARAS ın bu işi sağlamak maksadiyle Moskova'da fazlaca kaldığını" ele alarak Rahmetli Büyük ATATÜRK'ün de "Bir komünist olduğunu" anlatmak istemiştir.

Büyük üzüntü ve hayretle okunan bu yazının ne maksatla yazıldığını anlamak cidden zordur. TEVFİK RÜŞTÜ ARAS'ın ATATÜRK hakkındaki bu isnadının ne kadar yanlış olduğunu anlatmak için, MUSTAFA SUPHİ ve arkadaşlarının kurdukları Türkiye Komünist Partisinden sonra yayınladıkları 14 Haziran 1960 tarihli beyannameden pasajlar veriyoruz.

TÜSTAV

(TÜRKİYE KÖYLÜ, AMELE, ÇİFTÇİ, ASKER VE DİĞER VATANDAŞLARA! BEYNELMİLEL PROLETARYA VE KOMÜNİSTLERE

Türkiye'de, sosyalizmi yerleştirmek üzere "Üçüncü enternasyonale merbut bir komünist partisi" teşkil olunmuştur. Rusya'da baş gösteren büyük içtimaî inkılâp göz karartıcı bir sür'atle üç sene zarfında yerli ve ecnebi bütün kapitalist hükûmetlerin, bu muazzam inkılâbı söndürmek için, bütün kuvvetlerini sarfetmiş olmalarına rağmen Şarktan VELADİ-VUSTOK, Garptan Lehistan, Şimâlden Buz Denizi, Cenuptan Orta Asya ve İran içlerine kadar yayılmıştır.

Böyle az zamanda büyük bir muvaffakıyet kazanan Rus inkılâbının mahiyeti tetkik olununca, bütün dünyadaki mazlum milletlerin kapitalist esaretinden kurtulmaları matuf olduğunda şüphe kalmıyor. Kapitalistlerin zülum ve tahakkümüne uğramış olan milletlerin en bedbahtı Türk Milleti olduğundan hiç şüphe yoktur. İşte bu sebeplerdendir ki Türkiye'de bir komünist partisi doğmuştur.

T.K.P., komünizm esasından ibaret olan umumî nizamnamesi dahilinde, halkı irşat ve büyük mefküre etrafında vatandaşları toplayarak, eski zihniyet ve eski akideler üzerine bina edilen hâli hazır idare tarzını yıkmak ve içtimaî inkilâbı meydana getirmek maksadiyle teşekkül etmiştir.

Rusya şûraları ve Sovyet esasları üzerine umumî ve nispi rey ile Halk hükûmetlerini teşkil ve ilk intihaplarda mütegallibe ve burjuvayı intihap hakkından mahrum ve (fukarayı kâsibenin diktatörlüğünü Vaz ve ilân ederek, şahsî ve hususî mülkiyetleri ilga, istihsal vasıtalariyle alât, say ve amel ve her nevi kabili istimal ve istihlâk eşyayı millileştirerek mecburi çalışma ile istihsalâtı tanzim ve müsavi hisselerle ihtiya-

cat ve istihlâkatı tevzin, umumî refah ve saadeti temin etmek ,ipitdaî ve tâli tahsili mecburî ve meccani kılarak pek geri kalmış olan maarifi az zamanda hat gayeye isâle çalışmak, Türkiye komünist partisinin esaslı umdelerini teşkil eder.)

T.K.P., vaziyeti hazırayı tetkik ederken memleketi ve halkı iki cereyanın tesiri altında görmektedir.

Bunlardan biri; İstanbul Hükûmetinin ortaya koyduğu, diğeri de Kuvai Milliyenin husule getirdiği vaziyetlerdir. İstanbul Hükûmeti, esas itibariyle eski mutlakiyetperver ve aristokratik bir idareden yâni, eski Sultanlık devrinin ihyasına çalışan bir hey'etten başka bir şey değildi. İstanbul Hükûmeti bu esasları birleştirmeğe muvaffak olmak için bütün mazlum beşeriyetin düşmanları olan kapitalist müttefik devletlerle birleşme ve bütün mevcudiyeti ile onlara istinat etmekten çekinmiyen ve halkı birbirine kırdırmaktan, memleketi en âdi düşmanlara çiğnetmekten zevk alan şerefsiz, haysiyetsiz ve hattâ vicdansız bir kitleden başka bir şey olamaz.

MUSTAFA KEMAL Paşa tarafından vücuda getirilen Kuvai Milliye Hükûmetine gelince:

Saray Hükûmetinin aldığı bu korkunç vaziyet üzerine memleket dahilindeki milliyetperverlerle memleketin demokratik burjuva sınıfına istinaden müşarül . ileyhin etrafında toplanarak, Anadolu'nun İstanbul Hükûmetine karşı olan millî kıyamını ve fevkalâde bir hükûmet teşkil maksadı ile milletin bütün işlerine el koyan Büyük Millet Meclisini meydana getirdiler. Uzun ve ezici bir harpten çıkan Anadolu, bu vaziyet karşısında ne yapacağını şaşırmış ve bitap bir halde bulunmuş olduğundan, bu yorgun halkı canlandırmak ve onlara yeni bir ruh vemek ve bilhassa istinat noktası göstererek kuvvei mâneviyeyi yükseltmek icap ediyordu. Kuvai Milliye Hükûmeti onu da bulmakta güçlük çekmeli. Beynelmilel kapitale düşman olduğunu, kapitalist hükûmetleri yıkmağa ve bütün dünyada içtimaî inkılâbı yapmağa azmettiğini her tarafa ilân eden ve İslâm âleminde de bu maksatla müzaharetini vadeyleyen, Rus Sovyet hükûmetini bir istinatgâh olarak halka gösterdiler. Hattâ bir müddet sonra resmî beyannamelerle Rus Sovyet hükûmeti ile ittifak olunduğunu ve bunlardan para, top ,silâh ve hattâ asker geleceğini bile ilân ettiler.

Fakat, burjuva elinde bulunan bu hükûmet de iğfal siyasetini elden bırakamadı. Burjuvaların tesiri altında milliyetperverlikten uzaklaşmadığı gibi, Rusya'daki ceryanı da alkışlamaktan fâriğ olamadı. Milliyetper-

verlikten ayrılmadığını aylardanberi eski idareyi muhafaza etmeğe ve bilhassa komünizm ceryanlarına fiilî müdahalelerle ispat ettiği gibi, iğfal siyasetini elden bırakmadığını da, Rusya Sovyet hükûmetine ve hattâ üçüncü beynelmilel kongreye milliyetperver siyasetçileri mürahhas olarak göndermekle ispat etti.

Hülâsa: Yukarıda zikrolunan hakikatlere dayanılarak (Türkiye komünist partisi) vaziyeti hazırada; Bir tarafta, müstebit, diğer tarafta aldatıcı iki siyasî manzumenin mevcut ve hükmettiğine, daha açık bir tâbirle bir tarafta, İngiliz siyasetine âlet olan Hürriyet ve itilâfçılar, diğer tarafta, Halk için onlardan hiç farkı olmayan ve fakat maske ile meydana çıkan eski ittihatçılar olduğuna kanaat ve bu kanaatı resmen ilân ve her iki hükûmetle hiç bir alâkası olmadığını beyan eder.

Cihan inkilâbının bir ordusu olarak kızıl bayrak altında bütün dünyadaki komünist arkadaşları ile beraber çalışmayı en mukaddes bir vecibeyi zimmet sayan (Türkiye komünist partisi) meslekdaşlarını hürmet ve samimiyetle selâmlamayı bir şeref addeder ve onların muvaffakıyetlerini kendi muvaffakiyeti olarak telâkki eder.

Beynelmilel içtimaî inkilâp

Türkiye komünist partisi umumî

Merkezi

Bu komünist beyanname okununca, ATATÜRK'ün komünist olduğu hakkındaki iddianın, nasıl yalan ve hattâ iftira olduğu kesin olarak anlaşılmaktadır. Zira, bu beyanname MUSTAFA SUPHİ ve arkadaşlarının kurduğu, asıl komünist partisinin yayınladığı beyannamedir. Bu parti, "Moskova'daki liderlerin - kominternin" güvenini kazanmış, komünterne üye olmuş ve kominternin emir ve direktifi ile kurulmuş bir partidir. Beyannamede yazılı fikirler ve ileri sürülen iddialar, Moskova'nın tetkikinden ve tasvibinden geçtikten sonra yayınlanmıştır.

Rahmetli Büyük ATATÜRK ile onun teşkilâtlandırdığı "Kuvai Milliye" ve kurduğu "Büyük Millet Meclisi ve Hükûmeti" hakkında, Moskova'nın anlayışı bu şekilde olduğu halde, TEVFİK RÜŞTÜ ARAS, sanki bunları bilmiyormuş gibi, ÇETİN ALTAN'ın köşesinde yazdığı yazılardaki sözleri söylüyor.

ATATÜRK'ün "Sosyalist -Komünist" olduğu değil, olmadığı üzerinde bile düşünmek, her hangi bir yazı yazmak ve savunma yapmak, say-

gısızlığın en büyüğüdür. Mütareke yıllarında "İngiliz - Amerikan mandası" fikirleri birçok siyasilerimiz ve kültürcülerimiz tarafından ortaya atıldığı ve bilhassa Sivas kongresinin toplandığı sıralarda Rahmetli Sadrazam Müşir AHMET İZZET Paşanın, yine Rahmetli SAFFET ARIKAN ile ATATÜRK'e gönderdiği özel mektupta "Artık her şeyimiz mahvolmuştur, hazine boştur, yegâne kurtuluş çaresi on beş ilâ otuz sene müddetle Amerika'nın mandası altına girmektir. Sivas kongresinde bu kararı alarak, Türk milletinin isteği şeklinde ilân ediniz, Amerikan yetkili şahsiyetleri ile temas ederek bu talebi sağlamaya çalışınız.. Vesaire" fikirlere karşı "Hayır! Yalnız ya istiklâl ya ölüm" fikrini ortaya atan, Türk ve cihan efkârına açıklıyan ve milleti bu fikir etrafında toplayarak İstiklâl Savaşına başlıyan, muvaffak olan ATATÜRK değil midir?

Demek ki, ATATÜRK, İstiklâl Savaşına karar verirken, Samsun'a giderken, İstiklâl Savaşını yaparken ve yaptıktan ve vatanı düşman ordularından temizledikten sonra "Ey Moskova, komintern, dünya proletaryası. İşte kurtardığım vatan ve millet emrindedir, memleketimizde kominterne bağlı komünist idare kurmak için çalıştım, size koca bir vatan ve millet hediye ediyorum, işgal ediniz, tarih boyunca esaret, kölelik bilmeyen, imparatorluklar kurmuş, krallara taçlar giydirmiş bu yüce milleti, esir ve köle gibi kullanınız" demek için mi milletin başına geçti? Savaşları, bütün inkılâpları bunu için mi yaptı?

Yazılarımızın evvelki kısımlarında birleştiğimiz gibi "Yeşil ordu - Halk iştirakiyun Fırkası" haklarında yaptığı idarî ve kanunî işlemler ve Büyük Millet Meclisinde söylemiş olduğu hususlar ve yaptığı açıklamalar ve nihayet Türk âleminin en büyük düşmanı komünizmdir, görüldüğü yerde ezilmek lâzımdır, sözlerini söyleyen ATATÜRK değil midir?

Harb Akademisi öğrencisi iken Sultan HAMİT'e ve onun idaresine karşı isyan eden ve genç bir Kurmay Subay iken Şam'a sürülüp orada vatanını ve milletini kurtarmak, istiklâline, hürriyetine kavuşmak için en yakın birkaç arkadaşı ile gizli cemiyeti kuran ve nihayet İttihat ve Terakki Teşkilâtı içinde bulunan, Hareket Ordusu ile İstanbul üzerine yürüyen, Meşrutiyetin ilânına yardımcı olan, Trablusgarp harbi sırasında gizlice o bölgeye kaçıp Derne ve havalisi komutanlığını üzerine alıp, İtalyan'ları denize döken ve Balkan harbinin çıkması üzerine hemen İstanbul'a gelip bu harbe iştirak eden, Çanakkale harbi savaşlarını yapıp İstanbul'u kurtaran, Şark Cephesinde idare ettiği birliklerle Rus ordularını riç'at ettirip Bitlis ve havalisini geriye alan ve nihayet 7 nci ordu kumandanı olarak Suriye cephesindeki son bozgunlukta Halep önlerinde ga-

lip İngiliz ordularını durdurtan ve o zamandan itibaren yine memleketi ve milleti kurtarmak için kumandanlara verdiği emirlerle, İstiklâl Savaşının temelini hazırlamak isteyen, bu ATATÜRK değil midir?

Bütün bunları "Kominterne üye olmak, memlekette bir komünist idare kurmak" için mi yapmıştır?

Ne kadar acı ve ne kadar hazindir ki, Büyük ATATÜRK hakkında bu iftirayı, en yakın arkadaşı olduğunu söyleyen ve bu memlekette on üç sene hariciye vekilliği yapmış olan TEVFİK RÜŞTÜ ARAS söylüyor ve onun bu sözlerini ele alarak, Milliyet gazetesindeki eski köşesinde, ÇETİN ALTAN yazıyor ve umumi efkâra açıklıyorlar!!...

Komünizm, casusluk ve diğer yıkıcı ve bölücü çalışmalarla mücadele edecek mütehassıs elemanları yetiştirmek amacı ile, her devlet özel okullar açmıştır. Bu okullara teorik ve pratik bakımlardan konuları çok iyi bilen mütehassıs öğretmen ve profesörler tâyin etmişlerdir.

Buna karşılık, bu gibi yetişmiş elemanların tuzağına düşmeden ve yakalanmadan nasıl çalışılması lâzım geldiğini öğreten, okullar da vardır. Bu okullarda da yine konuları iyi bilen mütehassıs öğretmen ve profesörler ders vermekte ve (ajanlar) yetiştirilmektedir.

Casuslar, beşinci kollar, sabotörler velhasılı her türlü yıkıcı faaliyetlerde çalışacak ajanlar bu gibi okullarda yetiştirildikleri gibi, komünist ülkelerde açılmış okullarda, yabancı komünistler de yetiştirilerek geldikleri memleketlere gönderilmektedir.

Sovyt Rusya'da ihtilâlden hemen sonra açılmış olan bu gibi okullar - Üniversitelerde, Türkiye de dahil olmak üzere, birçok memleketlerden gelmiş ve adetleri fazla gençler, din ve ırk farkı gözetilmeksizin (Marxist - Leninist) ders programları ile ve sıkı bir kontrol altında tam bir komünist ve ihtilâlci olarak yetiştirilmiş ve hâlâ da yetiştirilmektedir.

Bunlar, kendi memleketlerinde açık veya gizli komünist partileri kurmakta ve ayrıca huzursuzluklar ve ihtilâller yaratmak ve iktidarı ele almak için çalışmaktadırlar. Nitekim, bu şekilde yetişmiş olanlardan bazıları, bilindiği gibi, Pasifikteki bazı adalarda, Afrika'da, Uzak Doğuda muvaffak olmuşlardır ve yine bazı memleketlerde hâlâ görülen ihtilâlleri ve iç huzursuzluğu yapan ve yaratanlar da bunlardır.

Türkiye komünist partisinin kurucu ve dirijanlarından ve hattâ partili olanlardan mühim kısmı, Moskova'da (Şark Üniversitesi denilen okul-

da) okutulmuş ve yetiştirilmiştir. Bu konuda, Fransız komünist partisinin çalışmaları ve yetiştirici kitapları da önemlidir.

Görülüyor ki, iki okul mezunları birbirleri ile mücadele halindedir ve bu mücadele geçici değil daimîdir. Sovyet Rusya'dan sonra ortaya çıkan Komünist Çin'in de aynı şekilde çalışması konuya ayrı bir önem vermektedir.

Dünya komünist sistem ve diktatoryasın ıkurmak için, Moskova ve Pekin idarecileri arasında birkaç senedenberi ortaya çıkan ideolojik anlaşmazlığı her nekadar (sulh içinde beraber yaşamak) diye Moskovanın ortaya attığı, aldatıcı bir barış siyaseti yüzünden, gösterilmek isteniyorsa da bu sebebin bakikat olmadığı ve bir komünist taktiği olduğu, devletler ve hür milletler tarafından bilinmektedir.

Hür devletlerin iktisadî ve askerî güçleri ve aralarında mevcut olan siyasî, askerî ve iktisadî ittifak ve anlaşmalar ve atomik silâhların korkunç durumu Sovyet Rusya'yı üçüncü bir dünya harbini yapmaktan kaçındırmaktadır.

Çünkü,Lenin'in ve Stalin'in (sosyalist cemiyetinin biricik kalesi Sovyet Rusya'dır. Bu kale yıkılırsa, bir daha dünyayı komünizm idaresi altında toplamaya ve bir sosyalist cemiyeti kurmaya imkân kalmaz. Dünya komünizmi, Moskova — Pekin — Kalküta — Mancester yolu ile sağlanacaktır. Bunun için, dünyanın en kudretli olan kapitalist devletlerin — her bakımdan bilinen kudret ve kuvveti derecesine gelmeden evvel — bu kaleyi günün siyasi şartlarına göre idare ederek zaman kazanmak zorundayız.) diye söyledikleri sözler, hâlâ Moskova idarecileri tarafından tatbik edilmek istenildiği görülmektedir.

Bu taktik sebebiyle, vaktiyle TROÇKİ ve arkadaşlarının nasıl ki, diğer ihtilâlci arkadaşları ile aralarında anlaşmazlık olmuş ve sonunda da bilinen âkibete düşmüşler ise, bugünkü Moskova — Çin anlaşmazlığını da aynı düşünce ayrılığının yâni TROÇKİST'lerin (komünizmde durmak yoktur Daima hareket ve daima ihtilâllerle dünyayı komünistleştirmek lâzımdır. Bunun için, komünist olmayan memleketler içinde daimî faaliyet göstererek huzursuzluklar, ihtilâller yaratmak ve arkasından kızıl ordular ile istilâ edip hedefe mümkün olduğu kadar kısa zamanda ulaşmak icap eder.) şeklindeki taktiğin tatbikinden ileri geldiği, Çin ve Arnavut liderleri ile diğer bazı komünist liderlerin açıklamalarından da anlaşılmaktadır.

Hissî olan diğer bir cephesi de, sevk ve idare merkezinin (Moskova) yerine (Pekin'e) geçmesini arzu etmekten ileri gelmektedir.

Durum hangi açıdan ele alınırsa alınsın, hür devletler ve milletler için senelerdenberi mevcut olan tehlike hâlâ mevcuttur. Ve daha ne kadar devam edeceği de bilinmemekte ve kestirilememektedir. Nitekim, hür devletlerin liderleri, yetkili kişileri her fırsatta bu tehlikeyi belirtmekte ve alınmış tedbirleri kâfi görmiyerek, daha esaslı ve koruyucu tedbirlerin alınmasını söylemektedirler.

Yeni Anayasamızın kabul ettiği "Sosyal - Sosyal adalet - Demokrasinin düşünce, fikir ve yazı özgürlüğü" maddeleri bu yıkıcı ve ayırıcı faaliyetleri çok önemli hale getirmiştir. Bu bakımdan da "Kem âletle, Kemalât olamaz" vecizeleri gibi, Devlet organlarının çok dikkatli ve hassas hareket etmesi ve konunun önemine göre gereken en doğru ve isabetli tedbirleri alması lâzımdır.

Komünistler casuslar ve diğer yıkıcı ve ayırıcı faaliyette bulunanların hepsi de, birer insandır. Fizikî teşekkülleri itibariyle kendileri gibi düşünmeyen ve vatan, millet haini olmayanlardan "Renk ve vücut teşekkülleri" bakımlarından da hiç bir farkları yoktur. Bundan başka herkesin, kafaları içinde sakladıkları fikirleri ve hainlikleri gösterecek, filmini alacak veya renklerinin pembe, kızıl, siyah olduklarını tesbit edecek, herhangi bir araç veya makina da icat edilmiş değildir. Her ne kadar, yalanı tesbit maksadiyle bir makine icat edilmişse de, henüz o bile maksadı sağlıyacak durumda değildir.

O halde bu gibileri tesbit ancak ve ancak — Suçlarda olduğu gibi — haricî tezahürlerle mümkündür. Bu tezahürler ise, buraya kadar açıklanan çalışma şekilleri, taktikleri ve her sahada gösterdikleri gizli ve açık "Teşkilâtlar, yazılar, konuşmalar, propagandalar, maskeli isimler ve taktiklerinin" tesbit edilmesi ile kabildir. Bunlar ise sanıldığı kadar kolayca sağlanamaz.

Bu sebepledir ki, yukarıda belirtilen şekilde, bilgili, tecrübeli ve her bakımdan kifayetli ve elverişli, mücadele teşkilâtına lüzum ve zaruret vardır. Bilhassa yapılan neşriyat üzerindeki incelemeleri, mutlaka bu konuları, teorik ve pratik bakımlardan iyi bilen kültür sahibi görevlilerin, yapmaları gerekmektedir.

Adlî mercilere verilen bu gibi suçlular hakkında yapılacak sorgu ve duruşmalarda savcıların, sorgu hâkimleri ile duruşma hâkimlerinin ve temyiz yolu ile tetkikat yapacak temyiz mahkemesi hâkimlerinin ve yine

tâyin olunacak bilirkişilerin dahi bu konuda teorik ve pratik bilgi sahibi olması zarurîdir. Aksi halde, ya millî menfaatler veya şahsî haklar aleyhine, haksızlıklar ve adaletsizlikler yapılır ve her iki bakımdan da, mücadelenin ve memleketin aleyhine sonuçlar verir.

Muhterem Efendiler! Pek güzel bilirsiniz ki Sultanlarla, Halifelerle idare olunmuş ve olunan memleketlerde vatan için, millet için en büyük tehlike, sultanları ve halifelerin düşmanlar tarafından satın alınmalarıdır. Bunun ekseriya kolaylıkla temini kabil olmuştur.

Meclislerle idare olunan memleketlerde de, en tehlikeli cihet bazı milletvekillerinin ecnebî nam ve hesabına çalışmış ve satın alınmış olmalarıdır. Millet Meclislerine kadar dahil olmak yolunu bulabilen vatansızlara tesadüf etmek müstebat olmıyacağına, tarihin bu baptaki misalleri ile hükmetmek zarûridir.

Bunun için millet; vekillerini intihap ederken, çok dikkatli ve kıskanç olmalıdır. Milletin hatâdan siyaneti için yegâne salim çâre efkâr ve ef'ali ile milletin itimadına mazhar olmuş siyasî bir fırkanın, intihap ta millete dalâlet etmesidir. Alelûmum millet efradının; namzetleri ortaya atan her şahıs hakkında, hükme yarıyacak mevsuk bilgiye ve isabetli reye malik bulunacağını kabul etmek, nazarî olarak farz olunsa bile, bunun mutlak hakikat olmadığı, tecrübelerin tecrübeleriyle inkârı kabul olunmayacak bir bedahet olmuştur.

TÜSTAV

TÜRK CEZA KANUNUNUN 141. ve 142 NCİ MADDELERİNİN KALDIRILMASI İÇİN İLERİ SÜRÜLEN İDDİALAR VE AÇILAN KAMPANYALAR

Bu iddia ve kampanya yeni değildir. TKP. kanun dışı olarak teşekkül edip, gizli faaliyete başladığı tarihten itibaren ve bu maddeler Türk Ceza Kanununda yokken, kendilerini cezalandıran maddeler hakkında da ele alınmış ve kampanya açılmıştı. Fakat, o zamanki kampanyada "Burjuva kanunları" diyorlardı.

1936 yılında Türk Ceza Kanununda müstakil maddeler halinde tedvin edildikten sonra "Faşist" çok partili rejime geçince de "Faşist — Anti Demokratik" diye adlandırılarak, kampanya devam etmiş ve hâlâ devam etmektedir. Bunun için, kampanyanın sebep ve amacını bilmiyen kalmamıştır. Bu çabaların hedefi "Kanun dışı olan komünist partinin de diğer siyasî partiler gibi leğal olarak kurulmasını" sağlamaktır.

Halbuki, komünizmin tehlikesini ilk anlıyan ve ona göre kanunî ve idarî tedbirleri alan memleket, Türkiye'dir. Bu husus, önceki kısımdaki yazıların başlarında lüzumu kadar açıklanmıştır. Komünizm tehlikesinin, dünya devlet ve milletleri için ne kadar önemli olduğu hakkında, her vesile ile dünya umumî efkârına açıklamalar yapan ve ikazda bulunan, yine Türkiye olmuştur.

Bu tehlikeyi anlayamıyan ve zamanında önleyici kanunî ve idarî tedbirleri almıyan, başta Amerika olduğu halde diğer bazı büyük, orta ve küçük devletler bilindiği gibi zaman geçtikten sonra, kendi millî bünyeleri ve hür milletler içinde beynelmilel komünizmin yapmak istedikleri ve hattâ birçok yerlerde yaptıkları "Siyasî, sosyal, iktisadî, fikri" tahripleri görerek akılları başlarına gelmiş ve yine başta Amerika olmak üzere bilinen müteaddit devletlerde "Beynelmilel komünizmi ve ko

münist partilerini kanun dışı" bırakmış ve tahribatını önlemek için gereken kanunuî ve idarî tedbirleri almıştır.

Durum bu kadar açık olduğu halde, bizde hâlâ bu kampanyanın devam etmekte ve 141. 142 nci maddelerin "Faşist İtalyan kanunundan alınmış, Faşist, Antidemokratik, Burjuva" teraneleri ile, Türk Ceza Kanunundan çıkarılmasının istenmekte olduğu, gerek "neşriyat" ve gerek düzenlenen "Açık oturumlardaki savunmalarla" istenildiği görülmektedir ve hattâ Anayasa mahkemesine de müracaat edilerek mahkeme kararı ile kaldırılması için uğraşılmaktadır.

Bu kampanyanın başında evvelâ komünistler olmak üzere "Sosyal Adalet — Sosyalizm" doktrin ve fikirlerini benimseyenlerle "memleketi ancak sosyalizm kurtaracaktır" tezini savunanlardan bazıları bulunmakta ve öncülüğünü de "Akşam Gazetesi" yapmaktadır.

BU KAMPANYA HAKKINDAKİ GÖRÜŞ VE ANLAYIŞLARIMIZI DA AŞAĞIDA YAZILI ŞEKİLLERDE AÇIKLIYORUZ:

1 — 1919 dan 1935 yılına kadar komünistlik suçları hakkında yapılmış olan kanunî işlemler "Hiyaneti Vataniye, Takriri Sükûn" kanunları ile bu tarihlerde mer'i olan "Türk Ceza Kanunu" hükümleri idi. 1935 den sonra da 141. ve 142 nci maddeler tatbik edilmeğe başlanmıştır. Bu kanunî tatbikatlar sırasında, illegal komünist partisi ile maskeli olarak kurulmuş diğer partilerin faaliyetleri ele alınıp failleri hakkında işlem yapılmıştır. Türk Ceza Kanununun suç addedip cezalandırdığı fiiller "İhtilâlci olmayan, maskesiz, samimî ve dürüst sosyalizm" fiillerine ait değildir.

Böyle olduğu halde, komünist olmadıklarını iddia eden bazı "Sosyalistlerin" bu iki madde üzerinde durmalarındaki ve ceza kanunundan çıkarılmasını ısrar ile istemelerindeki maksadı anlamak cidden güçtür.

Bilindiği gibi, bir kanun hangi devletin kanunundan tamamen veya kısmen alınırsa alınsın, Türkiye Büyük Millet Meclisinde kabul edildikten sonra o kanun artık "Türk Kanunu" olur. Bunun adına "Faşist — Burjuva kanunları" denemez.

Ayrıca, kanunlar meclise sunulduğu ve encümenlerde, genel heyette müzakere olunduğu ve kabul edildiği zaman "Lâyiha, müzakere

zabıtları ve kanunun mucip sebepleri kısımlarında" kanunun hangi suç lar için kabul olunduğu ve unsurlarındaki maksatlar açıkça yazılmaktadır. Bunları da, gayet tabiî okudukları ve bildikleri halde, bu maddeler üzerinde gösterilen allerjinin neden ileri geldiğini de anlamak yine kabil olamıyor.

141. ve 142 nci maddeler son defa tâdil edilip bugünkü şeklini almadan evvel, 1952 yılında zamanın Adliye Vekili ve Temyiz Mahkemesinin eski Başkanlarından rahmetli HALİL ÖZYÜRÜK'ün başkanlığın da bir komisyon toplanarak ilk kanun lâyihasını hazırlamışlardır. Bu komisyonda bulunan diğer yetkililerden başka "Ankara Hukuk Fakültesinden ceza hukuku profesörü FARUK EREN, Anayasa hukuku profesörü BÜLENT NURİ ESEN, İstanbul Hukuk Fakültesi Ceza Hukuku profesörlerinden SULHİ DÖNMEZER" gibi otoriter hukukçular bulunmuş ve kanun lâyihasını hazırlamışlardır.

Demek ki bu sayın profesörler "Sosyalizmin ve hattâ en ılımlı sol fikirlerin ne olduğunu" bilmiyorlar da, yalnız bu efendiler mi biliyorlar? Ve yine bu profesörler o kadar demokrasi düşmanıdırlar ki "komünizm teşkilât ve propagandasını önlemek gerekçesiyle, her yeni düşünceyi susturacak ve memleketin demokratik gelişimi ve fikir hayatını felce uğratacak" kadar "cahil ve geri kafalıdırlar?" ve yalnız bu efendiler, demokrasinin ve her yeni düşüncenin ve fikir hayatının gerçek ve ilmî kahramanları ve savunucusudurlar? Acaba bu efendiler; bu yazılarını okumuş olan isimleri yazılı profesör arkadaşların yüzlerine nasıl bakacaklardır? Ve karşı karşıya geldiklerinde yüzleri kızarmıyacak mıdır? Buna da mı düşünce, tenkid ve fikir özgürlüğü diyeceklerdir?

141. ve 142 nci maddeler hakkında her vesileden istifade edilerek yapılmakta olan yazılı hücumlar, açık oturumlarda da ele alınarak yapılmaktadır. Meselâ; geçen senenin kış aylarında "Moda'daki Lozan Kulübünde" tertip edilen açık oturumlarda da üzerinde durularak tartışma konusu olmuştur. ABDİ İPEKÇİ "Matbuatımızın durumu" adı ile yaptığı konuşmada "Türkiye'deki matbuat durumunun gelişmesini anlattıktan sonra, idarî ve malî bakımlardan engelleyici hususları belirtirken kanun bakımından da 141. ve 142 nci maddeleri ele almış ve bu maddelerin unsurları müphem olduğundan, matbuat hürriyetini gölgelemektedir" tezini savunmuştur. Fakat "müphem" dediği unsurlar üzerinde durmamış ve mûcip sebeplerini söylememiş ve "maksadını müphemiyet" içinde bırakarak konferansını bitirmiştir.

Yine aynı kulüpte müteakip günlerde "Toprak reformu" hakkında yapılan bir açık oturumda da, aynı konu ele alınarak tartışmalar yapılmıştır.

Bu toplantı "ECVET GÜRESİN'in başkanlığında, Köy İşleri Bakanı LEBİT YURTOĞLU, Rahmetli CEMİL SAİT BARLAS, İLHAN SELÇUK, ÇETİN ALTAN ve Ziraat Odaları yetkilileri ile bir de Çiftlik sahibi" katılmak suretiyle yapılmıştır. Konu toprak reformu olduğu halde "ÇETİN ALTAN ve İLHAN SELÇUK" Toprak reformu hakkındaki savunmalarını, kendilerinin sosyalist görüş ve anlayışları içinde etraflıca îzah etmelerine ve tarafların bu konudaki liberal ve sosyalist fikirler çatışmaları, bir kaç saat devam ettiği halde ÇETİN ALTAN ve İLHAN SELÇUK, **"Liberaller tezlerini istedikleri gibi savunabiliyorlar, bizim de söyleyecek çok şeylerimiz var, fakat ne yapalım ki 141. ve 142 nci maddeler başımızın ucunda Demoklesin kılıcı gibi duruyor. Korkuyoruz, söyliyemiyoruz, Faşist — Anti Demokratik olan bu maddelerin kaldırılması lâzımdır. Demokrasi anlayışı içinde bu maddelerin yeri olamaz"** gibi konuşmalarla, bu iki madde hakkındaki düşüncelerini açıklamışlar ve bu sebeple de esas konu bir tarafa bırakılarak, bu maddeler üzerinde tartışmalara başlamışlardır.

CEMİL SAİT BARLAS bu iddialara (Ben Demokrat iktidar zamanında ve hem 1946 yılından sonra matbuat üzerine yapılan şiddetli baskılar sırasında bile sosyalizm fikrini, haftalık gazetemde daimî olarak savundum. Bu konularda bir çok yazılar yazdım, öyle olduğu halde 141. ve 142 nci madde ile hakkımda hiç bir kanunî işleme mâruz kalmadım. Çünkü, 141. ve 142 nci maddeler "İhtilâlci olan sosyalizm — Komünizm" hakkında tedvin edilmiş maddelerdir. "İhtilâlci olmıyan — tekâmülcü — islâhatçı sosyalizmle" ilgili değildir. Bu iki arkadaşımın bu maddeler üzerindeki görüşlerini kabul etmiyorum. Komünizm, kanun dışı olduğuna göre, maddelerin ceza kanununda bulunması doğrudur. Ben bu maddelerden korkmadan, sosyalist fikirlerimi hâlâ açıklamada devam ediyorum. Siz neden korkuyorsunuz anlayamıyorum) diye cevaplandırmıştır.

Bu cevaba karşılık olarak da ÇETİN ALTAN (Herkes aynı derecede cesur olamaz, ben korkuyorum, bakınız bir yazımdan dolayı savcılık hakkımda dâvâ açmıştır. Tutuklu olmıyarak duruşmam devam ediyor. Tevkif edilmekten, mahkûm olup hapse girmekten korkarım. Zira, maddî bakımdan perişan olurum) cevabını vermiş ve İLHAN SELÇUK da ÇETİN ALTAN'ın bu görüşüne iltihak etmiştir.

Nihayet dinleyiciler arasında bulunan bir kişi tarafından bu iki madde hakkındaki düşüncesi sorulan Sayın Köy İşleri Bakanı da (Ben burada bir Bakan olarak değil, bir vatandaş olarak bulunuyorum, maksadım toprak reformu hakkında ileri sürülecek lehte ve aleyhteki kıymetli bilgilerden tenevvür etmek, notlar almak ve bunların ışığı altında Köy İşleri Bakanlığının faaliyetlerini tetkik etmektir. Bunun için 141. ve 142 nci maddeler hakkında sorulan görüşlerim tamamen şahsî olacaktır.

141. ve 142 nci maddeler yalnız komünizm teşkilâtı ve propagandası hakkında değildir. Atatürk'ün inkılâplarını korumak için tedvin edilmiş maddelerdir. Nitekim, maddelerin fıkraları göz önünde tutulunca, Padişahlık, Halifelik, Diktatörlük, Şeriatçılık ve aşırı milliyetçilik de bu maddelerle ceza tehdidi altına alınmıştır.

Şimdi sizlere ve bu maddelerin kaldırılmasını istiyenlere açıkça soruyorum. Memleketimizde bir komünist partisinin legal olarak kurulmasına, padişahın, halifenin getirilmesine; okulların yerine medreselerin açılmasına, medenî kanunlar yerine şeriat hükümlerinin getirilmesine, şer'i mahkemelerin açılmasına, Türk harfleri yerine Arap harfleri ile tedrisat yapılmasına, velhâsılı Atatürk'ün yaptığı bütün inkılâpların bir tarafa atılarak, eski duruma geçilmesi için bunları isteyenlerin parti veya dernekler kurmalarını mı istiyorsunuz? Böyle isteniyorsa, açıkça söylesinler, eğer bunlar istenmiyorsa, o halde komünizmle birlikte bütün bunları meneden 141. ve 142 nci maddenin ceza kanununda kalması lâzımdır. Zaten bu maddeler bu suçlar için tedvin edilmiştir.)
şeklinde çok güzel ve kesin cevap vererek, kalabalık olan dinleyicilerin çoğunluğu tarafından alkışlanmış ve bu maddeler hakkındaki tartışmalar da sona ermiştir.

Bu açık oturuma gelenler arasında göze çarpacak kadar mahkûm komünistler de vardı. Onlar ve sosyalistler alkışa katılmamışlardı. Çünkü, sayın bakanın bu şekildeki susturucu cevabı, onlar için beklenmedik bir darbe olmuştu.

Ve yine bu kısa cevap, aksi düşüncede olanların kafalarını perişan edici ve toplantıda olanlarla, olmayan bütün milliyetçi ve vatanını seven vatandaşları uyandırıcı ve uyarıcı mahiyette idi.

İstanbul'da olduğu gibi Ankara'da da Aralık 1964 ayının başlarında, Hukuk Fakültesi (öğrenci derneği) bir açık oturum tertiplemişti. Doktor, doçent, UĞUR ALACAKAPTAN'ın idaresinde ve konuşmacı

olarak (Adalet Partisinden CİHAT BİLGEHAN, Prof. MUAMMER AKSOY, CHP. den SAHİR KURUTLUOĞLU, TİP. başkanı MEHMET ALİ AYBAR, Yeni Türkiye Partisinden BURHAN APAYDIN ve Sosyalist Kültür Derneğinden CEMAL REŞİT EYÜBOĞLU) katılmışlar. Dinleyiciler arasında senatörler, milletvekilleri, eski Millî Birlik teşekkülü üyeleri de varmış. 141. ve 142 nci maddeler üzerinde tartışmalar olmuş. Bazıları bu maddelerin anayasaya aykırı olduğu, bazıları da lüzumu üzerinde durmuş. M. ALİ AYBAR (faşist İtalyan kanunundan alınan faşist maddeler olduğunu ve hattâ faşist kanunundaki hükümlerden daha ağır şekle sokularak bizim daha da gerici olduğumuzu) iddia etmiş. SAHİR KURUTLUOĞLU maddelerin lüzumlu olduğu, fakat islâhı gerektiği tezini savunmuş. Konuşmalar, yuhalar ve alkışlarla karışık devam etmiş.

Bu konu, yazılarımızın ikinci kısmında ele alınmış ve düşüncelerimiz açıklanmıştır. 141. ve 142 nci maddeler üzerindeki iddiaların hep (yeni anayasaya aykırı, faşist ve antidemokratik olduğu) esasları üzerinde toplandığı görülmektedir ve bu sebeple de Türk Ceza Kanunundan çıkarılması istenmektedir.

İddiaların doğru olduğu kabul edilip, bu maddeler Türk Ceza Kanunundan kaldırılırsa durum ne olacaktır? Bunun tetkik ve tahlili icap eder.

Beynelmilel komünizmin ve komünist partilerin maksat ve amaçlı birinci ve ikinci kısım olarak yazılmış bu yazılarda, dokümanter olarak açıklanmıştır. Memleketimizde komünist partisinin çok eskiden beri kanun dışı bırakılmasının sebepleri de, bunlara dayanmaktadır.

Yeni anayasamızın (başlangıç kısmı ile, birinci, ikinci ve üçüncü kısım altında toplanmış olan genel esaslar ve temel haklar ve ödevler, sosyal ve iktisadî haklar ve ödevler başlıkları ile yazılmış maddeler ve 57 nci maddesi hükümlerine) göre de Türkiye'de bir komünist partisi kurulamaz. 56 ncı madde hükmüne göre ise, partiler önce izin almadan kurulur ve serbestçe faaliyet gösterir. Cemiyetler Kanununa göre de komünist partisi kurulamaz.

141 ve 142 nci maddeler, ceza kanundan çıkarılınca, şimdiye kadar kanun dışı olan komünist partisi faaliyete geçerse ne olacaktır? Açık oturumlarda konuşanlar, gazete ve dergilerde yazı yazarak bu maddelerin kaldırılmasını istiyenlerin, demokrasinin çok geniş anlamına göre memleketimizde komünist partisinin de faaliyet göstermesini istiyorlar

sa o halde 141. ve 142 nci maddelerin diğer fıkraları içinde bulunan (i, dernek kurmaları, propaganda yapmaları men edilen, Atatürk inkılâplarına ve millî menfaatlere aykırı olan her türlü faaliyetlere de) müsaade edilmesini arzu ediyorlar demektir. Çünkü her iki madde bir küldür. O zaman savunmasını yaptıkları yeni anayasamızın belirttiğimiz hükümleri ne olacaktır?.

Eğer maksatları bu maddelerin birinci ve ikinci fıkraları ile menedilen ve evvelce de belirttiğimiz gibi yalnız ve diğer fıkraların kaldırılması ise kendileri büyük bir tezat içine düşmüyorlar mı? Ve bundan da ha kötü bir durum olan niyet ve maksatları hakkında, halk umumî efkârında kişilikleri hakkında, tereddüt ve şüphe yaratmıyacaklar mıdır.

maddeler kaldırıldıktan sonra 1946 yılında olduğu gibi, maskeli program ve tüzük ile legal olarak faaliyete geçecek gizli komünist partisi hakkında anayasanın 57 nci maddesi birinci fıkrası hükmüne göre yalnız partinin anayasa mahkemesi kararı ile kapatılması ile mi iktifa olunacak? Failleri hakkında cezaî takibat yapılmıyacak mıdır? Eğer yapılması gerekiyorsa hangi cezaî maddeler tatbik olunacaktır.

Türk Ceza Kanununun birinci maddesi sarihtir. Ceza kanununda yazılı olmıyan suçlar hakkında takibat yapılamaz ve kimseye ceza verilemez. O zaman, 141. ve 142 nci maddeler tedvin edilmeden yâni 1936 yılından evvelki tarihlerde olduğu gibi 125 veya 146 nci maddeler mi tatbik olunacaktır? Eğer cezaî takibat yapılamıyacaktır, fikri savunuluyorsa, Anayasa ve Cemiyetler Kanunu ile yasak edilen komünizm faaliyetleri, imtiyazlı bir sınıf olarak ceza görmiyecek demektir. Ceza kanununda yazılı diğer suçları işliyen vatandaşlar ceza gördükleri halde komünistler bu vatandaşlardan ayrı bir işleme tâbi tutulmak istendiği anla ır ki, böyle bir fikrin ortaya konması değil, hatıra bile getirmek de ir.

Türkiye'de komünist partisi kanun dışı olduğundan, parti kurarak ve normal seçim yolu ile iktidara gelemezler. Ancak maskeli hareket ederek ve halkı kandırarak seçim yolu ile gelebilir. Bu ise memleket için çok tehlikeli bir harekettir. Meclislerin ve hükûmetlerle partilerimizin bu konuyu önemle göz önünde tutmaları lâzımdır.

Kanun dışı bırakılan mahallî komünistler seçim yolu ile iktidara gelemiyeceklerinden daima vasatı hazırlamak ve sonra (cebir ve şiddet yolu ile) iktidara gelmek isterler. Zaten (ihtilâlci olmıyan sosyalizm ile ihtilâlci sosyalizm) arasındaki en önemli doktrin ayrılıklarından birisi

de budur. İşte (cebir ve şiddet) komünizmin (manifestinde, programlarında ve kararlarında) esasen mevcut olduğu, (1951 tarihinde yapılan tadilâtta 141. ve 142 nci maddelerin unsurları arasındaki cebir ve şiddet unsuru) bu mucip sebeplerle kaldırılmıştır.

Bunu açıkça ifade edelim ki, düşünce ve fikir özgürlüğünden kat'iyen korkmuyoruz. Bu özgürlüklerin lüzum ve zarûretine sizden daha çok inanmaktayız. Fakat, memleketi yıkacak, parçalayacak, milleti esir ve köle durumuna düşürecek "Maksatlı ve maskeli fikir özgürlüğü, taktik ve propagandasına inanarak ve kapılarak 141. ve 142 nci maddeler Türk Ceza Kanunundan" kaldırımıyacaktır. Çünkü, bu maddeler, buraya kadar yazılı her türlü muzır faaliyetler karşısında, eski Köy İşleri Bakanı LEBİD YURTOĞLU'nun da buyurdukları gibi "istiklâlimizi, vatan bütünlüğümüzü, millî şeref ve haysiyetimizi ve Büyük Atatürk'ün inkılâlarını korumak için" tedvin edilmiş maddelerdir.

Ve yine bu maddeler, dıştan gelecek düşman saldırılarına karşı hudutlarımızı savunan kahraman askerî birliklerimiz gibi, memleketi içten yıkmak isteyenlere karşı savunmak maksadiyle, tedvin edilmiş kanunî birliklerdir. Bu maddelerden korunmanın yegâne çâresi de maddelerin içine girmiyecek ve unsurlarına çarpmıyacak şekilde milliyetçi, vatanını ve milletini seven vatandaş olmaktır.

TÜSTAV

SOSYALİZM Mİ, MARKSİZM Mİ?

Etrafımıza bir göz atarsak Marksizm'in Sosyalizm kisvesine bürünerek önümüze çıktığını görmemek kabil değildir.

Bu sosyalizm "mûtedil" olamaz. Çünkü onların tutumları bellidir. Olsa olsa Marksist bir sosyalizmdir. Mevzubahis olan, mevcut nizamı yıkmak, her işi devletleştirmek düpedüz Marksist bir görüş mahsûlüdür.

Her insanı her işde devlet kapısına baktırmak, oradan gelecek lûtuf ve inayete muhtaç hâle getirmek, Marksist bir görüşe dayanır.

İnsanların hür bir toplum içinde yaşamaları isteniyorsa devlet, fertlerin bütün işlerine müdahale taraftarı olamaz; ancak nazım bir rol oynar ve fertlerin yapamıyacakları işleri görür. Bundan ötesi, devletçi olayım derken, fert hürriyetini kısıtlamaya doğru bir gidiştir. Hem de Türkiye uzun seneler devletçilik peşinde koşmuş ve fazla bir başarı sağlamamıştır.

MARKSİZM PROPAGANDASI MI?

Sosyalizm kisvesine bürünen Marksist propagandanın oldukça tesirli bir hâl aldığını görüyoruz. Bu propagandayı başlıklar altında toplamadan önce, bunu mûtedil solculuk ile karıştırmamaya gayret ediyoruz. Fakat bir zaman gelip solcuların daha sola kayabileceklerini de bir an hatırdan çıkarmamak lâzımdır.

1 — Üç beş yazar var ki bunlar bizim bir hiç olduğumuzu her vesile ile yüzümüze vurmaktan başka bir şey yapmıyorlar. Memleket batmak üzeredir; herkes hırsızdır; ne tarafa baksanız milleti sömürenlerle karşılaşmaktasınız diyorlar bunlar. Müthiş bir çöküntü varmış millette; diyerek gençliği ümitsizliğe ve ye'se düşürüyorlar. Sosyalist yalan söylemez gibi boş lâflar ortaya atarak sosyalist olmayanların yalancı olduklarının safsatasını yapıyorlar.

2 — Yazık oluyor bu millete edebiyatı ile yapılan ve yapılmak istenen bütün işleri küçümsemek ve hiçe saymak eğilimi yaratmak.

Her yapılan işden millet zarar görüyor diye bir inanç yaratarak bezginlik duygularını körüklemek suretiyle kimseye iş gördürmemek gayesine ulaşmak ve her işin içinde mutlak bir yolsuzluk iddiaları.

3 — Servet düşmanlığı yaratarak beş kuruşu olanların mutlak surette parayı hile ile kazandıklarına herkesi inandırmak. Gûya memleketin bütün parası bir kaç yüz kişinin elinde imiş gibi bir safsata yaratmak.

4 — Yabancı, bilhassa Amerikan düşmanlığı. Bütün dertlerimizin Amerikalılar tarafından, bizi şaşırtmak ve sömürmek gayesiyle vücude getirildiği ve bir kerre Amerika ile alâkamızı kessek, bütün sıkıntılarımızın geçeceği memleketin güllük; gülistanlık hale geleceğini iddia etmek ve ispata çalışmak,

İkili anlaşmalarla memleket topraklarının satıldığı gibi yalanlarla halk ve bilhassa gençlik içinde şüphe ve endişe yaratmak.

5 — Amerikalılarla NATO ittifakı içinde savunma gücümüzün kuvvetlendiğinin bir efsaneden ibaret olduğunu her vesile ile halka telkin etmek.

6 — Coca — Cola dahil bütün Amerikan içkilerinin zehir olduğunu isbat etmeğe kalkışmak.

7 — Batıyoruz, battık, sefalet ve açlık edebiyatı,

8 — Eşek; meşek; patlıcan edebiyatı ile herkesin cahil olduğunu afişe etmek.

9 — Rusya'da yazarlara ve sanatçılara yazlık villâlar tahsis edildiğine dair yalanlar uydurmak.

10 — Bunun yanında Sovyetlerde çalışma kamplarının mevcudiyetinden hiç bahsetmemek.

11 — Uyduluk hikâyeleri.

Biz filân, falân devletin uydusu imişiz de haberimiz yokmuş. Bu ve buna benzer iftiraları sık sık tekrarlıyarak zihinlere yerleştirmek.

12 — Türkiye'de demokrasi olamıyacağına dair tezyif edici neşriyat. Bizdeki idarenin bir demokrasi özentisinden ibaret olduğunun propagandasını yapmak.

13 — Sovyet Rusya olaylarını, idaresini asla tenkid etmemek. Gençenlerde bir yazar; Rusya'da kâr haddinin tanındığına dair sözleri Kosigin'in ağzından yalanlanırken; Kosigin — "O kâr sizin bildiğiniz kâr de ğildir" dediğini yazıyor. Fakat bu söze hiçbir şey ilâve etmiyordu. Biz lerde hâlâ Kosigin'in dediği kâr ne biçim kârdır diye boşuna düşünüp duruyoruz. Yalnız kâr, kârdır. Ne biçim kullanılırsa, kullanılsın!

14 — Amerikan hegemonyasından ve emperyalizminden durmadan dinlenmeden dum dum helvası gibi yer ve zaman zikretmeksizin iki günde bir bahsetmek. Uydurma bir iki vesile bulunursa bundan her fırsatta istifade etmek.

15 — Türlü isimler altında, bir takım ne olduğu belli olmayan "izlemlerden" "culuklardan" bahsiyle sahiden bunlar yeni düşünüş ve sosyolojik yollar imiş gibi gösterilmek.

16 — Memleketimizde olan ve olmayan meseleleri tenkidden başka, bir de komşu ve dost memleket gençlerine öğütler vermek sevdası.

17 — Yeni Türkçe diye bir takım sözler ve yazılarda terimler icad ederek birbirimizi anlamaz hale getirmekte öncülük etmek. Soyut, yansımak, ve ulusal düttürü gibi sözleri yadırgamamak, güzel türkçemizi sevmemekle birdir.

18 — Atatürk'ü çok zaman bir siper ve kalkan gibi kullanmak ve onun gölgesine sığınarak onun gösterdiği yolu gençliğine yanlış tanıtmak.

19 — Arada sırada millî hamaset destanları yazarak milliyetçi olmadıkları halde, milliyetçi görünerek gûya gençlik nezdindeki prestijlerini korumak.

20 — Dâvâlarımızın meselelerimizin çözülmezliği üzerinde ısrarla durmak, hele bir partinin bu meseleleri asla halledemiyeceğine dair kanaatler yaymak.

21 — Hemen hemen bir mesele üzerinde her topluluğun bir bildiri yayınlamak suretiyle anlaşılamamış meselelerimizi büsbütün anlaşılamaz bir hale getirmek gayreti.

22 — Seçimle iş başına gelmiş adamları ve kanun, nizamlarla devlet işleri üzerlerinde bulunan kimseleri durmadan yermek, küçümsemek ve halk nazarında ehliyetsiz göstermek çabası.

23 — İktidarı din sömürücüsü olarak tanıtmak gayretleri.

24 — Margarin ve soya yağı gibi bütün yağların zahir Amerikan menşeli olduğu için sağlığa zararlı oldukları hakkındaki propagandalar.

25 — Her vesile ile iktdarda olan hükûmetten şüphe edilmesi lâzım geldiğine dair yalan yanlış neşriyat ile 24 saat bile iktidarı rahat çalışmaktan menetmek.

26 — Bir başka görüş daha: Gûya Sovyet Rusya ile Amerika olmasa imiş insanlık daha mutlu ve müreffeh olurmuş fikrini çoğunluğa empoze etmek.

27 — İçerde ve dışardaki bütün olayları olduğundan başka şekilde göstererek halkın tam ve gerçek bilgi edinmesinin önüne geçme çabaları

28 — Bunlar da yetmiyormuş gibi, kendilerinden ayrı düşünenlere arada bir şöyle hizaya gel der gibi tehditler savurmak.

29 — Az kalsın unutuyordum. Bir de komprador edebiyatı var. Ne reye çekersen oraya giden bu komprador sözü, çok hoşa gidiyor doğrusu

30 — İktidara seçimle gelindiğinin, eskiden beri malûl olduğumuz bir illetle bir türlü kabul edilmemesi.

Ayaküstü sıraladığımız yukarıdaki tutumların tümünün Marksist olduğunu iddia elbette yanlıştır. Esasen biz her karyolanın altında bir Marksist yahut komünist saklandığına inananlardan değiliz. Fikir hürriyetine riayetkâr olmaya her zaman çalışmışızdır. Fakat bu düşünce ve görüşlerin bir kısmının da Marksist propaganda olduğuna da hiç şüphemiz yoktur. Sağ'ı ele almadan önce yazımızda Marksist doktrine şöylece bir göz atacağız:

MARKSİST ESER BOLLUĞU

Gündelik gazete ve haftalık dergiler haricinde, Ankara caddesindeki büyük kitapevleri şöyle bir yana, bizim Kadıköy'de iki üç kitapçının vitrinlerine göz atanlar Karl Marks, Engels ve Lenin gibi komünizmin kodamanları hakkında ve oldukça kabarık yekûn tutan sosyalizme ait, petrol emperyalizmi ve bu konularda bir sürü solcu eser göze çarpmak tadır. İnsan ister istemez kendi kendine Marksizme ve solculuğa dair bu kitap bolluğuna mukabil demokratik rejimlere ait eserlerin yokluğunu soruyor. Mantar gibi bir gecede fışkıran solcu eserlerin okuyucusu olmak gerekiyor. Kitapçılara sorarsanız gençlik bu gibi eserleri okuyor, diyorlar. Buna da bir diyeceğimiz yok şimdilik. Sonradan bir şeyler söyleyeceğiz. Fakat acaba, şu Marks ve Engels'in sırf kuru materyaliz-

me dayanan doktrinleri nelerdir? Topluma ne gibi iyilikler sağlamışlardır? Bunlara bir defa bakalım. 1850'lerde Marks ve Engels'in bütün gayretlerinin çok kısa birer özetini yapacak olursak görürüz ki onlar toplumun geleceğini tahmin etmek gayesi ile hareket etmişlerdir. 1848'de komünist beyannamesini yayınladıkları zaman Marks 30, Engels 28 yaşını henüz idrak etmişlerdi. Doktrinlerini belki daha sonraları biraz daha açık ve seçik şekle sokacaklardı amma; "Komünist manifestosu" her ikisinin de doktrinlerinin en iyi ifadesini taşır. Tahminleri üzerine kurdukları toplumun gelecekteki tarihi, sanayileşme ihtilâlinden ilham almakta idi.

Batı dünyasında fabrikalar kuruluyor; buhar makinaları ve şimendiferler hayvan ve insan kudretinin yerini alıyordu. 1846 da Engels, İngiltere'deki işçilerin durumunu incelemiş idi. Daha sonra kendisi ve Marks 1851'de İngiltere'ye yerleşmiş bulunuyorlardı. İhtilâl yahut inkılâbın bir sosyal, bir de sanayi yönü vardı. Aristokrasinin yerini burjuvalar almış; daha düzenli ve dinamik bir çalışma ve refah devri başlamıştı. Halk köylerden ve tarlalardan şehirlere akın ediyordu. Fransa'da mirî arazinin ilgası; İngiltere'de daha başka değişiklikler ve nüfus artması, köylü ve çiftçilerin yaşayış tarzlarında büyük değişiklik vücude getirmişti. İşçilerin çoğu köyden gelen adamlardı. Sefaletleri ise işçi sendikaları ve sosyal adalet mefhumlarının yokluğu yüzünden büsbütün artmıştı. İşçiler yalnız kendilerini değil karı ve çocuklarını açlıktan zor kurtarabildikleri bir perişanlık içinde idiler.

Çalışma şartları son derece ağır, ikametgâhlar bir gecekondudan çok daha sefil bir manzara arzediyordu. Sekiz yaşından küçük çocukların geceleri fabrikada çalışmalarını önleyen kanun Fransa'da ancak 1841 yılında kabul edilmişti. Bu şartlar altında serbest ekonomiye inananlar bile, büyük hayâl kırıklığına uğramışlar; sosyalistler ise 1848'lerde hâlâ romantik bir devrin çağının uzak olmadığına inanıyorlardı.

MARKS VE ENGELS

Bunlar başlangıçta "UTOPİST" insanlardı. Çevrelerini saran ıstıraplardan; üzüntü duyuyorlar, ezâ gören halkın ayaklanmasını teşvik ediyorlardı.

Bunun daha sonra plânlı bir ihtilâl ile halledilebileceğine inanmışlardı. Büyük bir heyecan içinde ve metodlu bir şekilde bazı formüller ortaya atılıyordu. Sınıf Mücadelesi; Servet Birikimi; İşçilerin Sömürülmesi, tarihî materyalizm ve tarihten evvelki çağ gibi sözlerle işe başla-

mışlardı. Gelecekte vaad ettikleri cennet hakkında tafsilât yerine içinde yaşadıkları rejimin yıkılacağını ayni rejim üzerine kuruldukları düşüncelerle tahmin ediyorlardı.

Marksist Doktrin

Hegel ve daha başkalarının doktrinini örnek alarak Marks ve Engels kapitalist toplumun bir takım iç anlaşmazlıklar ve bünye tenakuzları yüzünden değişmeye ve istihale geçirmeğe müsait olmadığına inanıyorlar ve öldürücü bir çıkmaz içinde boğulacağını tahmin ediyorlardı. Bir taraftan merhametsiz ve insafsız bir rekabetin küçük ve orta çaptaki müstahsilleri bertaraf ederek servet birikiminin artacağını; diğer yandan proleteryanın gitgide daha büyük bir sefalet içinde daha da perişan sürüler haline geleceğini zan ve tahmin ediyorlardı.

Karl Marks "Das Kapital" adlı eserinde: (Bu iki netice arasında kahir edici bir münasebet vardır. Bu bir infilâk kadar tehlikelidir) diyor. Kapitalizm yalnız sosyal adalet yoksunluğu yüzünden değil; bizzat kendisi tarafından ve kendi gelişimi yönünden mahkûmdur. Çünkü "Burjuvazi" mezar kazıcılarını kendi kendine yaratır." Bütün bunlar, 1848 ile 1896 yılları arasında söylenmiş ve yazılmıştır.

1966 LARDA

1966 yılına girmiş bulunuyoruz. Onun için Marksist düşünüş ve ilkelerle hakikatlerin bir mukayesesini yapmak kabildir:

Servet birikimi olmuş mudur?

Evet olmuştur ve olmaktadır. Fakat servet birikimi bilhassa ve kollektif tarımda bile büyük bir tepki ile karşılanmış, ticarette ve hattâ sanayide bir çok batı memleketlerinde görüldüğü gibi merkeziyetten ayrılma akımları almış yürümüştür. Fakat bunlardan daha mühim olarak Marks: merkezleşme diyalektiğini tamamen inkâr etmiştir. Çünkü büyük sanayi bir çok küçük sanayi ve küçük iş doğurmaktadır.

Meselâ otomobil sanayii, garajlar, benzin istasyonları, elektrik âletleri sanayii ise tamirciler ve elektrik cihazları için küçük dükkân ve atölyeler vb. Bunlar da yine bir çok servislere yol açmakta, bunların dağıtımı; idaresi; reklâm ve başka işler vücude getirerek ortaya bir mutavassıt sınıfı çıkarmaktadır.

Tarih daima sürpriz hazırlar. Sanayide bu sürpriz, idareciler teknisyenler; mühendisler ve uzmanlar adı altında üçüncü bir sınıfın vücud bulmasını hazırlamıştır.

Netice olarak; Karl Marks'ın ikinci çıkmaz diye ileri sürdüğü prensip kendiliğinden yok olmaktadır. Yâni Marksist nazariyeye göre proletarya gitgide çoğalmıyor; bilâkis yerini usta işçilere ve bütün kademelerde büyük, küçük beyaz gömleklilere terk ediyor. Yine aynı nazariyeye göre işçilerin sömürülmesini değil, aksine olarak, emekçilerin daha fazla aylık yahut ücret, daha kısa iş saatleri sosyal adalet ilkelerinden daha büyük ölçüde de istifadelerini temin ediyor.

Şu kadarını kabul etmek gerekir ki; işçileri hâlâ sömüren memlekct yok değildir. Fakat şartların gitgide işçiler lehine bir değişme ve inkişaf gösterdiği de inkâr olunamayacak bir hâl almıştır.

Ekonomileri ileri olan Skandinav memleketlerini ve Birleşik Amerika'yı tetkik edecek olursak görürüz ki; oralarda Marks'ın doktrini hilâfına işçilerin durumları bütün tahminlerin üstünde büyük bir gelişmeye ve refaha ulaşmıştır.

NİSBİ SÖMÜRME TEORİSİ

Ekonomik durumları ileride olan memleketlerde Marksizmin tutunamadığını görürüz. Diğer yönden sosyal adaletin ve şartların mukavemetle karşılaştığı bazı eski ülkelerde durumunu muhafaza ettiğini görmekteyiz. Hattâ ünlü bir Fransız ekonomisti olan Alfred Sauvy'e göre Güney Amerikanın "Vahşî Kapitalizmi" câri olduğu bazı memleketlerde Marksizmin daha da kuvvet bulduğu müşahede edilmektedir. Ondokuzuncu yüzyılda batı memleketlerinde işlenen hatâların Güney Amerika ülkelerinin bazılarında şimdi işlendiği görülmektedir. Fakat bu hatâlarda inat ve ısrarla durulacağını zannetmek doğru değildir. Fransız Marksistleri bu duruma işaretle, beklenmedik bir istihale ile önlerine çıkan hale bir özür ve mazeret bulabilmek için bazı istatistiklere başvurarak (Nisbî sömürme nazariyesi) ni ortaya atmaktadırlar. Bu nazariyeye göre işçi ücretlerindeki artış millî gelire nispetle düşüktür. Diğer yönden Marks sadece tam bir sömürge nazariyesini ileri sürmüştü. Fakat Fransa gibi bir memlekette bile bunları nisbî sömürme nazariyeleri ayakta duracak bir gerçeğe dayanmamaktadır. Çünkü; orada da usta işçiler, büyük fabrikalarda kendilerine eşit daha küçük fabrikalardaki işçilere kıyasla fazla ücret almaktadırlar. Fakat bütün mescle, bundan

ibaret değildir. Kapitalizm, Marks'ın ileri sürdüğü şekilde inkişaf etmemiştir. Onun için tahminleri de yanlış çıkmıştır.

KOMÜNİSTLERDE DURUM

Öte yandan komünist ülkelerde ve bilhassa Sovyet Rusya'da ekonomik durum ve tarım bir türlü düzenlenememektedir. Bizim solculara sorarsanız, Sovyet Rusya çoktan kapitalist olmuştur. Onlara göre asıl komünizm, yahut Maoizm şimdi artık Kızıl Çindedir. Fakat evvelâ şu kapitalist olan Sovyet Rusyaya bir göz atalım. Onu, ondan daha az nüfusu ve toprağı olan Birleşik Amerika ile mukayese edelim. Sovyet Rusya'da 220 milyon insan var. Bu halk 180 etnik grupa ayrılmış olup 120 çeşit dil konuşurlar. Rusların büyük mücadelesi mevsimlerdir Memleketin bölgelerinde kış, kar ve buz en azından altı ay sürer. Sokaklardan halkın geçebilmesini temin için tümen değil, büyük ordular halinde işçinin çalışması icap eder. İklim o derece soğuktur ki; insanlar donmamak için büyük gayret sarfına mecburdurlar. Fakat bu soğuktan da daha beteri halkın hürriyetsizliğidir. Öyle ki sanayi ve ilim alanında ne kadar ilerlerse ilerlesinler halkın bu bahtsızlığı ilelebed devam edeceğe benzemektedir. Gerçi Stalin'in 1953'de ölümü ile terör biraz daha hafiflemiştir. Fakat henüz şimdi 29 yaşından yukarı olmayan 120 milyon Rus gençliği hürriyete kavuşmaktan çok uzaktırlar. Buna rağmen dünya olaylarından, bilhassa batı âleminde olup bitenlerden gerçek bilgi almak için susamış bir haldedir. Fakat bu bilgi komünist partisi yönetici leri tarafından onlardan esirgenmemekte, çok zaman kendi görüşlerine göre tahrif edilerek verilmektedir. Sovyet ekonomisi hâlâ parti tarafından verilen emirlerle yürütülmektedir. Bu cihetten halkın ihtiyaçları başta gelememekte, komünist partisinin çıkarları gözönünde tutulmaktadır. Bundan ötürü halkı memnun edememektedirler.

Ekonominin bazı sektörlerinde az buçuk kapitalist metodlara eğilinmekte olduğu bir hakikat olmakla beraber henüz bazı çevrelerde iddia edildiği gibi Sovyet ekonomisinde esaslı bir değişiklik için zaman çok erkendir. Gerçi bazı satış mağazaları fabrikalar doğrudan doğruya sipariş verebilmekte ve tahdidler dahilinde ise de bu da henüz satıhtadır. Yeniliklerin müceddi Liberman adında bir Sovyet ekonomistidir. Bundan gelecek yazımızda bahsedeceğiz.

Harkov Üniversitesi profesörlerinden iktisatçı Liberman'a izafeten Libermanizm diye adlandırılan sistem Sovyet Rusya için iktisat alanında "ihtilâl" yaratabilecek bir anlam taşımaktadır. Liberman'a daha

başka ileri gelen iktisatçılar da iştirâk etmektedirler. Bu yeni sistemin kısa bir târifi şudur:

Fabrikalar, Moskova yöneticilerinin halkın istemesini emir ettikleri şekilde mal istihsal etmek yerine, halkın daha fazla seveceği ve satın alacağı eşya imâl etmelidirler. Prensip bakımından ve şekil itibariyle bu usûl kapitalist sistemin bir kopyasıdır.

TÜSTAV

OKULLARDA ARTAN

KOMÜNİST PROPAGANDASI

Osman YÜKSEL

Mektuplar alıyorum; görenler, bilenler, duyanlar anlatıyor.. Lise-lerde öğretmen okullarında komünizm propagandası almış yürümüş.

Bazı genç çocukları komünist propagandacıları yakalıyor; onlara her hafta muayyen bir para veriyorlar. Oğlanlara kız, kızlara oğlan bu-luyorlar. Ceplerde para, yanlarında güzel kızlar.. Geziler, toplantılar. A-ra - sıra zevkli kitaplar Sonra "TİP" partisi propagandası, tüzüğü.. Li-seler böyle; öğretmen okulları böyle.. Enstitüler böyle.

★

Bir öğretmen okulunda bir öğretmen Rusya'yı şöyle methediyor:

— Rusya'nın Allahı yok, Ay'a çıkıyor; bizim Allahımız var, yerde sürünüyoruz.

Sanki teknik gelişmelerin, çalışmaların Allahla ilgisi varmış gibi, ve sanki Rusya Ay'a çıkacak bir füzeyi göndermek için milyonca insan esir gibi çalıştırmıyor, milyonlarca insanın nafakasını kesmiyormuş gi-bi!..

★

İmam - Hatip okullarında dahi bu türlü rezaletlere şahit oluyoruz. Bir İmam — Hatip Okulu hocası, teneffüste, bahçede dolaşan bir tale-benin yere tükürmesi üzerine "Git ulan, sen onu câminize tükür" diyebi-liyor..

★

Diğer bir İmam — Hatip Okulunda bir kadın öğretmen, sınıfta gü-zellik müsabakaları tertip ediyor; yakışıklı çocuklara yerim seni çocuk demiş, sonra da talebesinin pantalonunu sınıfın huzurunda çıkartarak, yüzü kızaran çocuğu diğer öğrencilere gösterip: — İşte utanma diye bu-na derler, mahçupluk budur çocuklar!..

Demiş, diyebilmiş. Psikoloji dersinde, bu utanmaz kadın, "utanmayı" böyle anlatmış!

★

Çocuklara çini mürekkeple "Halk İhtilâl Komitesi", "Halk Kurtuluş Hareketi" gibi, levhalar yazdırıyorlar. Oraya, buraya astırıyorlar. Zaten derslerden sıkışmış olan gençler, kurtulmak için, bu levhalara sarılıyor, bu propagandalara aldanıyorlar..

★

Gazeteler Allahın her günü AP ve iktidarına ve onun hükûmetine "satılmışlar" diye hitap ediyor. Fıkralar, karikatürler. Bir taraftan da Basına, sanatçılara "baskı yapılıyor" diye feryat ediyorlar.. Tıpkı Yahudiler gibi. Yahudi hem vururmuş yanındakine, hem de ne vuruyorsun? diye bağırmış. Halk'cılar, TİP'ciler bunların yanaşmaları, yardakcıları "Hep vuruyorlar!.. Kime? Milletin gerçek temsilcilerine, meşrû iktidara, mukaddesata.. Evet, hem vuruyorlar, hem bağırıyorlar."

Allah bunların eline, Türk milletini değil, gâvuru bile düşürmesin.

TÜSTAV

TİP VE T.R.T.

Osman YÜKSEL

Bunlar iki ahbap çavuşlardır. TİP, Mecliste ancak 14 mebusu olan bir partidir. TRT, sinesinde beslediği bir sürü maskeli komünistle, bu fakir, yoksul Müslüman Türk milletinin kesesinden milyonlarca lira alan sözde millî bir müessesedir. Bu müessesenin en faal yerlerinde tam 17 komünist çalıştırılmaktadır.

TİP. sık sık toplantı yapar ve her toplantıdan sonra, hükûmeti ve Adalet Partisini ağır şekilde itham eder. O kadar ki işi vatan hainliğine, satılmışlığa, hayırsız adaya kadar götürüyorlar. Bunu da (TRT) aynen ve ballandıra ballandıra. bir seçim propagandası ağzıyla vermektedir..

Milliyetçi Derneklerin bildirilerini halka duyurmamakta, solcu derneklerinkini noktasına, virgülüne varıncaya kadar yaymaktadır.

(TRT)'nin ikinci sevgilisi Halk Partisi'dir. Hükûmetin ekseriyet partisinin sesinden çok daha fazla CHP'nin propagandası göze çarpar; göze değil, kulaklara çarpar.

(TRT). Türkiye'deki mezhepler içinde Kızılbaşlığı tercih eder.. Sık sık Sivas'ta asılan, Şan İsmailci, Osmanlılara karşı, Yavuz Sultan Selime karşı, İran Şahını, Şah İsmail'i tutan, Pir Sultan Abdal'ın şiirlerini bestesiyle birlikte dile getirir.. "Şaha giden kervandan" bahseder.

"TRT" Cemiyet bünyesini, sosyal gelişmeleri, tarihî materyalizm açısından ele alır ve halka öyle takdim eder. Her fırsatta, din, tarih, mukaddesat, millî gelenekler düşmanlığı yapar..

(TRT), mideleri karıştırmakta, cinsî meseleleri gıcıklayıcı bir uslûpla anlatmakta gayet mâhirdir.

(TRT), Afrika'daki uyanışları, kendi dâvaları gibi göstermekte, bu istiklâl ve hürriyet mücadelelerini, kapitalist, sosyalist mücadelesi olarak vasıflandırmaktadır.

Velhasıl "TRT", bizim olmayan, "Bizim Radyo" dur.

TÜSTAV

KOMÜNİZM FAALİYETİNE VE KOMÜNİSTLERE KARŞI UYANIŞ VE TEDBİR ZAMANI

Akademik seviyede fikir münakaşası ve tefekkür münazarası devrini zannederim geçmiş bulunuyoruz.

Semahaddin CEM

Türkiyemizde son zamanlarda faaliyetlerini arttırdığı iddia edilen Komünist yeraltı çalışmaları ve hücre hareketlerinden bahsolunmaktadır. Maalesef, bâzı komünizan neşriyatın, davranış ve telkinlerin yer üstündeki açık ve menfî propagandaları yeraltı faaliyetlerinin varlığının gerçek olduğu kanaatini çok kuvvetlendirmektedir. Bilhassa son birkaç ay içinde bâzı mâlûm yazarların yıkıcı ve vatandaşları biribirine düşman edici yazılarının hızlanması ve gemi azıya alacak derecede şiddetlenmesi hakikaten endişe vericidir. Hayatlarında aslâ göremiyecekleri bir pâye ile Türk'ün Büyük Meclislerine kadar sızan anarşist ruhlu ve fakir kütleleri kandıran, mâzileri karışık şahıslar, yürürlükteki kanunların verdiği sathî himayeden istifade ile mâneviyatçı ve demokratik her harekete, her söze başkaldırmakta, bazı safdil okuyucuları iğfal yoluna gitmektedirler.

Gerçi, aziz yurdumuzda kitle şuurunun olgunluğundan, onun millî kuvvet ve kudretinden şüphe etmeğe aslâ yer yoksa da uyanık kalmaktan bir ân dahi uzak durmamak da şarttır. Sosyalist adı altında ve solcu maskesi içinde komünizan yazılar bazı gazetelerde, zaman zaman kitaplar hâlinde meydana çıkmakta, fikir hürriyetini istismar eden bu yerüstü yıkıcı faaliyetler sosyalizm, diyalektik materyalizm, tarihî maddecilik, Leninizm, Marksizim gibi nizam ve cereyanlardan habersiz birçok

okuyucuyu kendi menfî saflarına çekmeğe çalışmaktadır. Bu gerçeği hemen her gün trenlerde, vapurlarda, toplantılarda, evlerde, salonlarda sık sık görür olduk ki bu son derece tehlikelidir ve memleketimizin geleceğini bir gün tehlikeye düşürebiliriz. Biz bu noktada aslâ müsamahâ taraftarı değiliz.

Akademik seviyede fikir münakaşası ve tefekkür münazarası devrini zannederim geçmiş bulunuyoruz. Zira, Türk vatandaşının büyük kütlesi karşısında, yurdun demokratik sosyalizmine zıt ve muhalif bir anarşist ve bid'atçı azınlık "mutlu azınlık" vardır ve gerçekte "Bedbaht azınlık" olan bu menfî muhalefet kütlesinin yaydığı düşünceler gün geçtikçe bir zehir tabakası hâlinde, vatan sathını kaplamak istidadını göstermektedir. Kütle rühiyâtı, umumiyetle iktidardan ziyade muhalefetin sözlerine ve tenkidlerine kulak verir, işte vatandaşın millî ve dinî şûuru burada kendini belli edecek, bu şûur muhalefetin menfî ve yıkıcı faaliyetlerine aslâ kıymet ve ehemmiyet vermiyecektir. Bir Devlet Başkanının ağzından ve kaleminden çıkan "ALLAH" sözünü bile yazısına istismar ve beyin yıkama mevzuu yapmağa kalkarak Başkanlık makamına dil uzatan böyle muhalefet yazarı her halde vatan ve milletin hayrına çalışmıyor demektir. Uyanış ve tedbir zamanını idrâk ediyoruz.

Son birkaç sene zarfında memleketimizde sosyalizm siperi arkasında pusuya yatan "mutsuz azınlık" komünizmi bir mesele hâlinde ortaya atmış ve her yerde münakaşa mevzuu yapmağa muvaffak olmuştur. herkesçe bilinmektedir ki bu yol, komünizmin ve ihtilâlci sosyalizmin telkin ve nüfus usullerinden biridir, hattâ en ehemmiyetlisidir. Bugün, mâsum aile yuvalarında bile sâfiyane bir şekilde komünizm hakkında konuşulmakta, böylece müsbet veya menfî düşünceler, kanaatler sokağa dökülüp yayılmaktadır Bu yolun çok tehlikeli olduğu muhakkaktır.

Profesörlerden bazıları, dış matbuat eserlerinin yurda tamamen gelmesi için küllî bir matbuat hürriyeytinden dahi sözaçmışlardır. Bu teklifte ne kadar gizli bir maksad olduğu aşikârdır. Bugün demokrat batı âleminden yurda sokulması yasak edilen eserler gayet mahdut olduğu halde Sovyet sosyalist memleketlerinden ve demirperde gerisi peyk devletlerden belki binlerce eser elbette yurda sokulmamaktadır; Basın gümrüğü kalktığı takdirde Türkiye'nin kitap satış yerleri nelerle dolar, aziz okuyucu tasavvur buyursun. İşte teklif bu derece hâinâne ve câniyânedir. Biz böyle teklifler için "sibetsiz" tâbirini pek hafif buluyoruz.

Demokrasi her şeyde, her mevzuda, her müessesede, sonsuz ve sınırsız hürriyet demek olmadığına göre anarşiye sebep olacak her hareket ve sözü memleket için hayırlı ve disiplinli bir istikâmete sevketmek kütlenin ve kütleyi temsil eden Devletin vazifesi şümûlüne girer. Devlet her şeye kaadir ve muktedirdir. İşte komünist yayılmalarına karşı Devletin ve Hükûmetin alacağı müsbet her tedbir, Türk milleti tarafından büyük bir heyecan ve sevinçle karşılanacaktır. Vatandaş, Allaha şükür, uyanıktır ve yıkıcı faaliyetlere mukabil âcil tedbirler alınmasını hem emniyet ve hem de sabırsızlıkla beklemektedir. Türklerde çok güzel bir atasözü vardır: Merhametten maraz yâni burada bahsolunan, yersiz merhamet ve müsâmahadır ki maraz ve zarar hâsıl eder. Yoksa Müslüman Türk, yeryüzünde en merhametli insandır ve bu mükerrem bir duygudur.

Komünistlere ve komünist uşaklarına merhamet ve müsâmaha etmiyelim. Uyanış içinde bir millî heyecan şuûruyla dolu olarak âcil ve kat'î tedbirler alınma devresi çoktan gelmiştir. Türkiye'mizin geleceğinin ve memleket mukadderatının kurtarılması için harekete geçmek lâzımdır. Bâzı gençlerin indinde birer tabu hâline gelen putperest heyulâları da böylece yıkarak komünist yardakçılarını ebediyen bu aziz vatandan kovmak şarttır. Millî bütünlüğümüzü korumak, Türk gençliğini mütemadiyen solcu neşriyatın tesirinde kalarak zehirlenmekten kurtarmak, yıkıcı cereyanları bir mesele olmaktan çıkarmak ve vatanı huzûra kavuşturmak için alınacak müsbet ve semereli tedbirlere âcilen ihtiyaç vardır. Hükûmetimiz ve Büyük Millet Meclisi elbette buna muktedirdir.

Komünistleri affetmemek elzemdir. Maalesef ki, hangi komünist af kanunundan istifade ederek kurtulmuşsa, bir yolunu bulup soluğu Rusya'da almış ve Türkiye aleyhine yıkıcı faaliyetlerde bulunmuştr. Mâziden ibret almalıyız. Bütün bir milletin hayatına kasdeden, onun mâneviyât ve istiklâliyle oynamağa kalkan, Devletin nizamını yıkmağa çalışan bir hâin komünist nasıl affolunur?

Uyanış içinde tam tedbir zamanını idrâk ediyor ve bekliyoruz.

TÜSTAV

ÖRTBAS EDİLMEĞE ÇALIŞILAN HÂDİSE

(Yeni İstanbul)

Rus Komünist Partisi lideri, yâni fiilen Sovyetlerin bir numaralı diktatörü Brejnev'in Dünya Komünist Partileri temsilcilerinin de katıldığı Moskova'daki kongrede, Türkiye için kanun dışı, firarî vatan haini bir zavallıyı resmen selâmlaması ve perişan gayretlerine destek olduğunu ve olacağını âlenen ilân etmesi üzerine ve maalesef Basının ısrarlı ikazlarından sonra, Hariciyemiz, Moskova'dan bilgi istemişti. İşitiyoruz ki cevap alınmıştır. Ve Kremlin'in bu hususa "dikkati çekilmek" üzere bir müracaat hazırlanmaktadır.

Harp ilânı beklemediğimizi hemen işaret ettikten sonra, bu dikkat çekmenin elzem dozda bir ikaz mahiyetinde olması lüzumunu da kaydetmeliyiz. Ve daha mühim mi, bundan böyle ayrıca müteyakkız bulunmalıyız. Zira hâdise, diplomasideki ince ve sinsi tutumu Çarlık devirlerinden beri değişmeyen Şimâl komşumuzun, Türkiye'nin bugünkü şartlarını hayli müsait ve kıvamlı gördüğünü ortaya koyar mahiyettedir. Basiretsizlik ve ihmâlin bahis mevzuu tehlike karşısındaki mukabili, unutmayalım ki diplomatik bir hatâ, kısmî bir kayıp olmaktan çok öte mânalar taşıyacak, Türkiye'yi bir bütün olarak tehditlerin en ağırı ile, millî ve müstakil bekâ meselesiyle yüz yüze getirecektir.

Türkiye'de komünist, Doğu blokunun değişmez sloganı olan Amerikan aleyhdarlığı hayli gelişmiş, "en tecrübeli" geçinenlerimizin bile bacasını sarmıştır. Bir mecnunun Atatürk heykelindeki atın ayağına tecavüzünü protesto adiyle yola çıkan kalabalıklar dahi, ibretle müşahede edildiği gibi, yolda rastladıkları Amerikalı neferlere tecavüz edebilmektedir. Türkiye'nin mûteber (?) gazetelerinde, Hindistan'ın demokrasi özentisi yüzünden aç kaldığı, buna mukabil Kızıl Çin'in komünizm saye-

sinde dev bir kudret haline geldiği kabilinden fikirler, tam bir fütursuzlukla müdafaa edilebilmektedir.

Ve işte bu şartlar altında Kremlin, harp sonu Stalin emellerinden aslâ vazgeçmediğini belli edercesine sivri dişlerini göstermekte ve bu kere yüksek sesle hırlamaktadır.

Bu hâl ve tehlikeyi, yok Antikomünist, yok Antiislâm, yok Antiamerikan gösteri ve gürültülerle örtbas etmeğe çalışmak da başlıbaşına bir gafletin ve hattâ ihanetin tezahürüdür. Şimdi hükûmetin, sokak patırtılarının uğultusundan uzak kalarak, elbette temkin ve basiretle davranmasını ve fakat, Kremlin'in niyet ve tasavvurlarını açığa vuracak suretle meselenin üzerine gitmesini beklemek, tek tesellimiz olmaktadır.

Bu istikamette bütünüyle Basının olur olmaz ses veren Üniversitelerimizin ve diğer millî müesseselerimizin gereken alâka ve hassasiyeti göstermemiş bulunmaları, Hükûmet ağırdan almağa değil, bilâkis, bu şerefli vazifeyi bütün yançizmelere rağmen tek başına omuzlamağa sevk ve teşvik etmelidir.

Yakup Demir denilen zavallı sefilin, Moskova kongresinde yaptığı ve Pravda gazetesiyle yayınlanan (ki bu da Kremlin'in resmî gazetelerindendir) konuşmasına gelince; bu yazı da ibretle okunmalıdır. Taa ki, vatan haini, müsecceel komünist, Kremlin'in loş koridorlarında, Türkiyenin kaderini pazarlık edecek ölçüde bir alçakla, bizdeki bazı muteberlerin nasıl aynı ağzı kullandıkları ve ifadeleri arasında hemen de hiçbir fark bulunmadığı bir kere daha anlaşılsın!

TÜSTAV

MİLLİLEŞTİRME

Osman YÜKSEL

Solcular, millet ve milliyet kelimelerinden, gerçeklerinden, şeytandan kaçar gibi kaçarlar. Böyle olduğu halde, şimdi de bir MİLLÎLEŞTİRMEDİR tutturdular. Hem de işe petrolden başladılar. Öyle ya, petrol diğer şeylerden çok evvel ateş alır. Nitekim aldı da.

Her şeyin millî olmasını, millîleşmesini, bir milliyetçi olarak biz onlardan çok isteriz. Yine, milliyetçiliğimiz icabı yabancı deyince tüylerimiz ürperir; hele işin içine bir de istismar girerse..

Gel gelelim, kazın ayağı öyle değil! Bir kere Amerikan şirketleriyle anlaşma yapılmış. Türk devleti bir hukuk devletidir. Hükûmetler değişir, fakat devlet değişmez. Devlet ve millet devam eder, devamlıdır. Anlaşmalar, andlaşmalar milleti temsil eden T. B. Millet Meclisinden geçmiştir, kanunlaşmıştır.

Türk Devleti ve Hükûmetleri ve bunların dayandığı Meclisler, bugün kabul ettiğini, yarın bozarlarsa, bu devletlerarası hukuk yönünden nasıl tefsir ve kabul edilir? Dünyada itibarımız kalır mı? Bu bir..

İkincisi. Bu anlaşmalar nasıl bir anlaşmadır? Solcuların iddia ettiği gibi mi? Koca bir Meclisin, milletin menfaatlerini hiçe sayarak sadece Amerikan çıkarlarını düşünebileceğini sanmak, bu millete ve onun meşrû Meclisine hakâret olur.

Üçüncüsü: Biz bugünkü imkânlarımızla, petrolümüzü bulacak, işletecek durumda mıyız? Söylendiğine göre dünyada 3 ile 4 büyük petrol şirketi varmış. Bunlardan başkası petrolü işletemezmiş!. Bu şirketler, dünya petrolünü inhisar altına almışlar. Realite böyle!..

Yoksa millîleştirmeyi sokaklara, asfaltlara kadar düşüren, ayak altı eden, samimiyetsiz millet, milliyet, millîleşme ve millîleştirme düşmanı yaygaracı, çıkarcı komünist uşakları için değildir.

Onlar, petrolü millîleştirmek değil, Sovyetleştirmek istiyorlar.. (Sömürgeciliğe paydos), (Emperyalizme paydos) diye sokaklara yazı yazanlar, yazdıranlar, gençlerimizi aldatanlar, gûyâ Türk petrolünü yabancılardan kıskananlar, koskoca bir Türkiye'yi, tarihi, şerefi, devleti ile birlikte Rus emperyalizminin kucağına atıyorlar.

Rusya'nın boyunduruğu altındaki 52 milyon Türkten ne haber?

Millîleşme, millîleştirme.. Buna evvelâ kendilerinden başlasınlar.. Kendilerini millîleştirsinler. TİP Başkanı bay Aybar, evvelâ kendini, Moskova hayranı ve kurbanı taraftarlarını millîleştirsin de sonra sıra petrole gelsin..

TÜSTAV

AZITTILAR

Osman YÜKSEL

Evvet azıttılar.. Şu son yıllarda, solcular iyice azıttılar. Rusya'da dahi bu denlû müfrit, hararetli solcu var mıdır bilmiyorum?!

★

Şunu açıkça itiraf edelim ki: Yeni Anayasamızın hazırlanmasında solcular ağır basmışlar, haddizatında bir parti parolası olan, sonradan Anayasaya ithâl edilen altı oktan milliyetçiliği dahi çıkartıp atmışlardır!.

★

Sol cepheye bütün kapılar açılmış, sağ cepheye hapishane kapısı gibi iyice kapanmıştır. Çünkü, Anayasayı yapan Kurucu Meclis, Millet Partisinin 25 kişisi hariç hep Halk Partisindendi.. Bu partinin sol kanadına düşenler hazırladılar bu Anayasayı. Milletin yüzde 65 — 75 ini temsil ve teşkil eden partilerden hiç kimse yoktu!..

Bir ihtilâl sonrası havası içinde yapıverdiler bu kanunları..

Milliyetçiliğin Anayasa'dan çıkarılması, bunun yerine, sosyal devlet, sosyal adalet gibi sınıfları nereye kadar vardığı belli omayan müphem, elâstiki tâbirler koyarak, sonradan girişilecek solcu hareketlere Anayasada mesnet hazırladılar.

★

163. madde gibi din ve vicdan hürriyetini köstekliyen, hiçbir milletin Anayasasında ve diğer kurumlarında bulunmayan bir maddeyi Anayasaya ithal ederek, bu sahadaki müstakbel faaliyetlere sed çektiler. Eskiden bu kanunun danası vardı. Anası yoktu. Şimdi anası da var!

Sol faaliyetlerin gelişmesinde Anayasanın bu şekle sokulmasının da tesiri olduğunu sanıyorum.

Solcuların dâvası nedir? Ne istiyorlar?! Türkiye'nin kalkınmasını, Türk milletinin refahını mı, ne gezer?

Eğer öyle olsaydı, dört asırdan beri, bize düşmanlığını her vesile ile gösteren, Orta Asya'da yarım düzine Türk devletini haritadan silen, halkını Sibirya'lara süren, mahveden, Rusya'nın gölgesine sığınmazlardı.

Bunlar, Türkiye'nin istikbalini komünist Rusya'nın elinde görenlerdir. Şimdiden onlara kur yapıyorlar.. "Biz sizin adamlarınızız" demek istiyorlar. İleride, Türkiye'de kurulacak adı sosyalist, kendi komünist, Rusya'ya bağlı bir nizamda vazife alacaklar. Türkiye'yi Rusya'ya satmak pahasına da olsa, başa geçmeye şimdiden kendilerini namzet görüyorlar. Onların inanılır, güvenilir adamları olmaya hazırlanıyorlar. Gâye bu.. fakat bu gayelerine, sureti haktan görünerek petrol meselesi, toprak reformu, sosyal adalet, sosyal güvenlik gibi dâvaları ele alarak gizliyorlar, maskeliyorlar.

Yabancı, sömürgeci, emperyalist, kapitalist, bilmem daha ne "ist" gibi tâbirlerle Amerika'dan iğrendiklerini gösteriyorlar. Fakat, bize tam yabancı, tam düşman, tam emperyalist olan Ruslardan, Moskofdan hiç iğrenmiyorlar. Sanki Ruslarla Ana — Baba bir, öz kardeştirler. Dostumuz, büyük komşumuz Rusya.. Sovyet Sosyalist Devletler Birliği. Acaba Rus Devletinden başka hangi devletler?!

Zavallı Azarbeycan Devleti mi? Türkmenistanmı, Tacikistan mı, Özbekistan mı? Kırgızlar mı? Hepsi de coğrafî bir isimden ibaret kalan, halkının münevverleri öldürülen, geri kalanı esir kamplarında çalıştırılan zavallılar mı?

Şunu unutmayalım ki, biz Türkiye Anadolu Türkleri yeryüzünde müstakil kalmış, son ve tek Türk milleti, Türk Devletiyiz.

İşte, içimizdeki bu köpekler, bu milleti, bu devleti de kızıllara peşkeş çekiyorlar.

Bir takım kanı bozuk, nereden geldiği belli olmayan, sütü bozuk, mutlaka dinsiz, ahlâksız ve Allah'sız herifler, romantik, sempatik bazı millî konulara temas ederek gençlerimizi tavlayıp avlamak yoluna girmişlerdir. Dikkatli olalım..

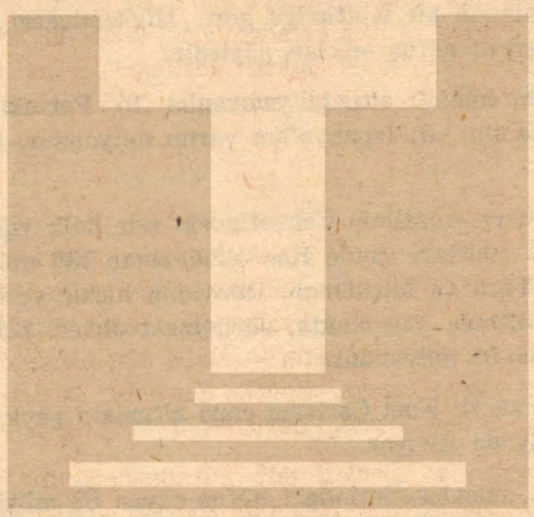

MUSTEMLEKECİ KİM?

— RAKAMLAR KONUŞUYOR —

Osman YÜKSEL

Yeni yayınlanan bir istatistiğe göre, Müstemlekeci Devletlerin idaresi altında yaşıyan nüfus miktarı şöyledir:

İngiltere'nin hükmü altında yaşıyanlar 15, Portekiz'in 14, Amerika'nın 2, Fransa'nın 1,5; İspanya'nın yarım milyondur, hepsi 35 milyon kadar.

Çetin Altan ve emsalinin Cennetindeki esir halk yığınları ise! Sovyetler Birliğinin sınırları içinde Rus olmayanlar 136 milyon! Bunun en az 46 milyonu Türk ve Müslüman. Dünyanın hiçbir yerinde rastlanmayan işkenceler altında yaşamakta, sürünmektedirler. 227 milyon nüfus içinde hakikî Rus 91 milyondur.

Sosyalist maskeli Kızıl Çarların emri altındaki peyk devletlerin nüfusu da 102 milyona varıyor.

Kızıl Çin'in, memleketlerindeki nüfus sayısı 88 milyon, peyklerinde 30 milyon.. ki cem'ân yekûn 118 milyon

Netice, bütün Batı devletlerinin ellerinde kalan, müstemlekelerde yaşıyanların miktarı sadece 35 milyon.

Kızıl Rus ve Kızıl Çin boyunduruğunda yaşıyan esir insanların sayısı 356 milyon. Bu rakamları bizim sosyalistlere takdim ediyorum.

İşte, Batı emperyalizmi, sömürgeciliği.. İşte Doğu emperyalizmi ve sömürgeciliği..

Dünyayı sosyalistler mi esarete sürüklüyor, bizim sokakların, pis kapitalistler dediği, liberalistler mi?

Bu, işin kemıyet, rakam ciheti. Bir de keyfiyet tarafı var.

Rus ve Çin hegemonyasında yaşıyan insanların hayat seviyesi, gördükleri muamele ile, batılıların idaresi altındaki insanların durumunu mukayese edecek olursak, netice korkunç şekilde doğulu kızılların aleyhinedir.

Bizim sosyalistler bunu bilmiyorlar mı? Biliyorlar, bilirler. Fakat, onlar gemi azıya almışlar, ille de Sovyet idaresi diye tutturmuşlar. Bu kızıl cehennemı, hayal hanelerinde cennete çevirerek, gençliğe yutturmuşlardır. Fakat, bu vatanı, bu toprakları bize İsmet Paşa'ya hediye edilen at gıbi kızıl Ruslar hediye etmedi.

Bu topraklar için nice Türk nesilleri kanlarını sebil gibi akıtmıştır. Bizim yerli kızıllarımız, tecavüzerinde Kremlindekileri de geçmek üzeredirler.. Biraz daha dikkatli olmalarını dileriz.. Sonra.. Sonrası. Kendileri için çok fena olacaktır.

TÜSTAV

TÜYLER ÜRPERTİCİ BİR AÇIKLAMA

AZİZ NESİN, KARISI VE ÇOCUĞU İLE RUSYA'YA GİTMEK İSTİYORMUŞ

Komünist yazar, Moskova'ya yerleşmek istediğini, bir Türk filmcisine itiraf etmiş.

Yeni İstanbul

Yakup Demir takma adlı vatan haini Zeki Baştımar ve birkaç arkadaşının, Moskova'ya kaçmalarından sonra, hâlen Türkiye'de bulunan bazı komünistlerle malûm aşırı solcular yakın bir zamanda Rusya'ya göç edeceklerdir. Öğrendiğimize göre, Rusya'nın hasretini çeken ve oraya göç etmeğe karar verenler arasında Aziz Nesin de bulunmaktadır.

Geçen yıl Avrupa'ya giden ve oradan da bütün Demirperde ülkeleri ile Sovyet Rusya'yı gezen, bu arada Moskava'da (Komünist Yazarlar Kongresine) katılan Aziz Nesin, Rusya'ya göç etmek kararını Moskova'da kaldığı 5,5 ay içinde vermiştir.

YAPILAN İTİRAF

İleri sürüldüğüne göre, Aziz Nesin, ailesiyle birlikte Rusya'ya göç etmek istediğine dair kararı, geçen yıl Moskova Film Festivaline (Aşk ve Kin) filmi ile katılan prodüktör Turgut Demirağ'a bildirmiştir. Nitekim, Turgut Demirağ, Rusya seyahatine dair intibalarını anlattığı Perde mecmuasının 31 Temmuz 1965 tarihli 31 numaralı nüshasında, Aziz Nesin'in kendisine (beş buçuk aydır Moskova'da bulunduğunu, yerleş-

meye karar verdiğini, yakında çoluk - çocuğunu da Moskova'ya aldırtacağını) itiraf ettiğini belirtmektedir.

KOMÜNİST TALİMATI

Fakat, Aziz Nesin, Turgut Demirağ'a anlattıklarının aksine kısa bir zaman sonra, Rusya'da kalmaktan vazgeçmiş ve Türkiye'ye dönmüştür. Aziz Nesin'in bir süre sonra karar değiştirerek Türkiye'ye dönmesinde Rus Komünist Partisi'nin tesiri olduğu ileri sürülmektedir. Komünistleri ve onların çalışma metodlarını yakından bilen ilgili çevreler, ilk defa 1926 da Moskova'ya kaçan Zeki Baştımar'ın da bir süre sonra Türkiye'de çalışması için Ruslar tarafından, Türkiye'ye gönderildiğini hatırlatmaktadırlar. İleri sürüldüğüne göre, Aziz Nesin, Moskova'da iken Türk Komünist Partisi Dış Bürosu Merkez Komitesi Birinci Sekreteri (Başkanı) Zeki Baştımar'la görüşmüştür. Bu görüşmeden sonra, Aziz Nesin'in, Türkiye'de çalışmasının daha faydalı olacağı düşüncesiyle, Türkiye'ye dönmeğe karar verdiği sanılmaktadır.

TÜSTAV

KOMÜNİZMLE MÜCADELE YOLLARI

Kaç defa söyledik, yazdık. Komünizmle mücadele, mitinglerle, levhalarla; nutuklarla, hattâ kanunlarla, polislerle hapishanelerle olmaz!

Komünizmle Mücadele:

1) Komünistlerin ele aldığı konuları, milliyetçi, medeniyetçi ülkücü bir görüşle ele almak, onların istismar sahalarını, eşindikleri çöplükleri temizlemek, üredikleri bataklıkları kurutmak; yolsuzlukla, haksızlık ia mücadele etmek.

2) Komünist doktrininin ilmî ve felsefî esaslardan mahrum olduğunu isbat etmek, göstermek. Bunu münevverler arasında yaymak.

3) Milliyetçi dünya görüşünü asrın ihtiyaçlarına da cevap verecek şekilde, formüle etmek.

4) Milliyetçilik idealini câzip hâle getirmek. Milliyetçiliğe çekici, tutucu, yürütücü, dinamik bir veçhe vermek.

5) Milliyetçiliği temsil edenlerin idealist, fedakâr; namuslu, özü sözü doğru insanlar olmasına dikkat etmek. Böyle bir kadro tesis ve temin etmek.

6) Milliyetçiler arasındaki Türklük mü evvel, müslümanlık mı gibi ayrıcı fikir münakaşalarını bırakmak. Fikirleri dernekleri, neşriyat organlarını bir mihrak ve bayrak altında toplamak.

7) Milliyetçiler arasında hedefte ve esasta ayrılmadan, gayeye da ha çabuk ulaşmak için; herkesin kendi çapına, kabiliyetine, hususiyetine göre işbölümü yapılmalıdır.

8) Gençliği ve halkı uyarıcı, bol miktarda, ucuz; hattâ parasız broşürler, dergiler; kitaplar çıkarmalı en uzak yerlere kadar ulaştırılmalıdır.

9) Halk 5. kollara komünizm tehlikesine karşı, teşkilâtlandırılmalı, içerden, dışardan yapılacak bir müdahale karşısında, harekete geçecek vaziyete sokulmalı.

10) Başta Ankara ve İstanbul olmak üzere, büyük şehirlerimizde, emniyet kuvvetleri; milliyetçi, vatansever elemanlarla takviye edilmelidir

11) Sivil polis teşkilâtı, becerikli, gençlik psikolojisinden anlar, münevver, komünistlerin hücre teşkilâtına vâkıf bu işi kendisine resmî aylıklı bir vazifeden çok, vatanî bir vazife telâkki eden kimseden teşkil edilmelidir.

12) İlk ve Ortaokullardaki din derslerini bu işin ehli olan kimselere verdirmelidir.

13) İmam — Hatip okullarının Yüksek İslâm Enstitülerinin hem mikdarını arttırmalı, hem tedris kadrolarını takviye etmelidir.

14) İmam — Hatip Okulu mezunlarına öğretmenlik yaptırmalıdır

15) İlâhiyatı bitirenler Lieslerde felsefe hocası olabilmelidir.

16) Ayrıca komünizmle mücadele edecek, Türk ahlâk ve seciyesini, Türk tarihini; halka, gençliğe telkin edecek millî piyesler, temsiller verecek, ayrıl bir radyo kurulmalıdır.

17) Nihayet komünizmle ilgili maddeler, vuzuha kavuşturulmalı, ağırlaştırılmalıdır.

18) Bilhassa fazla neşriyat yapılan şehirlerimizde, ehil milliyetçi savcılar bulundurulmalı bu gibi dâvalar için ihtisas mahkemeleri kurulmalıdır. (Böyle mahkemelerde bilirkişiye lüzum kalmaz).

19) Sinemalar, tiyatrolar adamakıllı kontroldan geçirilmeli ahlâka, adâba aykırı sefalet sömürücülüğü yapan solak filmlerin oynanmasına asla müsaade ve müsamaha edilmemelidir.

20) Gençlik derneklerinin sağdan, soldan yemlenmesine müsaade etmemeli, gelirleri, giderleri adamakıllı kontrol altına alınmalıdır.

21) Üniversitelerin siyasetten ziyade, ilimle uğraşmasını temin etmeli; üniversite muhitinde böyle bir hava yaratılmalıdır.

22) Bilhassa Üniversite gençliğini, burslu, gündüzlü, olmaktan çıkarmalı, yatılı hale getirmeli; dışarda işsiz-başıboş hiçbir genç bırakılmamalıdır.

23) Kumarhane, meyhane bilmem ne hane gibi yerlere gençlerin girmesine, sık sık kokteyl gibi sefahet âlemlerine dalmalarına mâni olmalıdır. Aklın zayıfladığı, iradenin gevşediği, sevkıtabiîlerin alabildiğine işlediği ortamlar yaratılmamalıdır.

24) Bütün bunlara rağmen; şu veya bu vesile ile yine bunlar durmazlar, sokaklara dökülürler, Kızılay'ı kızıl meydan haline getirmeye yeltenirlerse, Milliyetçi; vatansever gençliğin karşılarına çıkmalarını, Moskova hayranı, sosyalizm kurbanı bu sapıklara yaman bir ders vermelerini temin etmeli, bu herhangi bir yerden verilecek bir emirle değil, kendiliğinden olmalıdır. Kısasa kısas: İslâmın bu esasını, asla gözden kaçırmamalı, ölçü bu olmalıdır. Fikre karşı fikir, kitaba karşı kitap, doktrine karşı doktrin; talebeye karşı, talebe..

İşte aklıma geliveren en esaslı, köklü tedbirler bunlardır. Yoksa, "Komünizm Kahrolsun!" demekle kahrolmaz. Bu mitingle de hallolunmaz. Birkaç kişi tevkif etmekle de bitmez.

Biz iktidara geleli iki komünist tevkif olundu. İki kişi mahkûm oldu. Birisinin hakkında verilen karar aylarca evvel kesinleştiği halde, herif elini kolunu sallaya sallaya dolaşmaktadır.

Bir de ortaokul talebesi tevkif ettik. Bu tevkif karşısında Halkçıların ve Tipçilerin kopardığı yaygara hepimizin malûmudur. Akis'in kapağında bu kart ortaokul talebesinin resmi, "KİM" dergisinin kapağında ağlayan anasının resmi, başmakaleler, orta makaleler; kuyruk makaleler, karikatürler, hapishaneler.

His, ana-baba merhamet sömürücülüğü. Bir filmi çekilmediği kaldı. Halbuki bu oğlan 19 yaşında, buz gibi komünist. Sovyet sefarethanesi ile ilgi kuracak kadar işi azıtmış. Mütemadiyen sınıfta kalan, tembel, aylak bir tip.

Öte taraftan, bu memleketin kalbi temiz; südü temiz, niyeti temiz çocukları; ailesine, yuvasına, okuluna bağlı müslüman Türk çocukları falan kitabı falan risaleyi okudu diye dinî münakaşalar yaptı diye, subaysa subaylıktan, talebe ise okulundan, öğretmense mesleğinden atılıyor; sonra da hapishaneleri boyluyor, karakollarda ölüm dayakları çekiliyor, evet, ölüm dayakları.

Kafası duvarlara vurula vurula beyin kanamasından öldürülenler dahi var. Nazilli'deki (Mehmet Oğuz) gibi.

Evet efendim, bu vatanın bu toprakların gerçek sahipleri, bu topraklar için toprağa düşenlerin çocukları mekteplerden kovuluyor, işlerin den atılıyor; karakollarda öldürülüyor, hapishaneleri boyluyor da kimsenin kılı kıpırdamıyor.

Müstemlekeciler bile müstemleke halkına bu türlü işkenceleri yapmazlar. Onlardan iki Moskof yardakçısı tevkif edilir; kıyametler kopar. Sa tçılar, romancılar onlardan. Sovyet sefarethanesine yüz süren sapık bir oğlan tevkif ediliyor, neredeyse hükûmet devrilecek.

Kendi iman kitabına, Kur'an-ı Kerîm'e yüz sürenler; mürteci, geri ci, nurcu; sucu, bucu ithamiyle manga manga hapishaneleri boyluyorlar.

Yukarıda da arzettiğimiz gibi Adalet Partisi iktidarında iki komüniste mukabil iki yüze yakın nurculuk isnadiyle, halis-muhlis Türk Müslüman tevkif ediliyor.

İçişleri ve Adalet Bakanlarımızın da aşırı cereyanlarla mücadele etmekte olduklarını öğünerek söyleyip duruyorlar.

Beyler! Bu millet bize, ortanın solunda olanlara karşı olduğumuz için rey verdi. Komünizm tehlikesine karşı koysunlar diye iktidara getirdi

Herkesin bildiği gibi biz milliyetçi, muhafazakâr bir partiyiz. Muhafazakârlık nedir, neye dayanır? Maneviyata, manevî kıymetlere. O halde bu yaptığımız nedir?

Seçimlerde bize en çok destek olanlar; bugün karşı tarafın zihniyetini taşıyan savcılar; emniyet müdürleri ve mensupları tarafından ,evlerine baskınlar yapılarak Allahına ibadet ederken yakalanıyor, karakollarda işkencelerin her türlüsü, bu insanlara revâ görülüyor. Ve kendilerine:

— Haydi bakalım, rey verdiğiniz parti, hükûmetiniz kurtarsın sizi. Sizi bizim elimizden Allahınız dahi kurtaramaz, diyorlarmış!.

Sözüm ona, biz de muhafazakâr partiyiz, iktidarız. Bütün bu zûlumlere seyirci kalıyoruz.

Benim seçim bölgem Antalya'nın Elmalı kazasında dahi bu türlü tevkifler olmuştur. Konya'daki tevkifler 28'e yükseldi. (Faruk Sükan'ın kulakları çınlasın). Trabzon'da baskınlar. Hatay'da tevkifler. Adilcevaz da 12 yaşında bir çocuğun tevkifi.

Bunların anası, babası yok. Bunlar vatan evlâdı değil!.

Biz bu gidişle milletin huzuruna, yarın Allahın huzuruna nasıl çıkacağız?.

Hükûmet ya bu deveyi gütmeli, ya bu diyardan gitmeli. Söylenecek, son söz budur.

TÜSTAV

II. KUVAY-I MİLLİYE DERNEĞİNİN 5 NUMARALI BİLDİRİSİ

Yeni İstanbul

İkinci Kuvay-ı Millîye Derneği Genel Merkezi yayınladığı 5 numaralı bildiride Türk milletini komünistlerle mücadeleye dâvet etmiş ve komünistlerle mücadeleyi esaslayıp, komünizmi önlemek için 33 maddeli bir deklerasyon açıklamıştır. Bildiride özellikle komünizmin sahte bir din, bir sapık inanç ve manevî değerlere inanmayan tek taraflı bir dünya görüşü olduğu anlatılmaktadır.

"Mahiyeti bu olan ve ihtiva ettiği tehlike büyük olan komünizmle mücadele etmeyi, Büyük Türklük ideali hedefine ulaşmakta aşılması gereken en âcil ve onun arkasındaki karanlık ihtirasları ebediyen söndürmek için büyük bir millet millî cihat açmıştır" diyen Dernek, Türk milletine komünizmin panzehiri olarak şu 33 maddenin tatbikini tavsiye etmektedir.

33 MADDE:

1 — Bildiğiniz ve tanıdığınız komünistleri teşhir ediniz.

★

2 — Komünistlere karşı kanunî müeyyidelerden azamî derecede faydalanınız.

★

3 — Basın, radyo sinema; tiyatro, Maarif, Sanayi ve parlâmento içerisinde stratejik kilit noktalarına yerleştirilmiş elemanlarını teşhir edip ilgili makamlara bildiriniz ve bunları muhitleri içerisinde teşhir etmek suretiyle tesirsiz hale getiriniz.

4 — Komünist aleyhtarı kitap, mecmua ve broşürleri okuyunuz, maddî imkânlarla yardım ediniz, bunlara yazı yazınız.

5 — Bulunduğunuz yerlere anti-komünist hatipleri dâvet ederek onların konferanslar vermesini sağlayınız, teşvik ve teşçi ediniz.

6 — Komünist faaliyetleri hakkında bilgi veren vesika ve belgeleri okuyunuz, okutunuz ve yayınız.

7 — Komünistler için ihtisas mahkemelerinin kurulması ve komünist aleyhtarı kanunların çıkmasını destekleyiniz.

8 — Komünizmden dönmüş bulunan yazarları ve şahısları komünizme karşı açtıkları mücadelelerde destekleyiniz.

9 — Komünistlerin neşriyat vesair yollarla millî müesseselere ve günlük yaşayışımıza sızmasını engelleyiniz.

10 — Komünist aleyhtarı eserleri okuyunuz, halkı millî ve dinî şuurla teçhiz edecek konuşmalar yapınız.

11 — Komünistlerin Macaristan, Kore, Küba gibi memleketlerde ve esir kamplarında yaptıklarını anlatınız.

12 — Hiss, Fusch ve Rosenberg'ler gibi Sovyet Casuslarının hainliklerinin tesirlerini anlatınız.

13 — Komünistlerin, Kırım'da, Kafkasya'da Azerbaycan'da İdil Ural Türkistan'da müslüman Türklere yaptıkları mezalimi anlatınız.

TÜSTAV

14 — Nazi harb suçluları gibi, komünist harb ve cinayet suçluları nın da yargılanması gerektiğini yayınız.

15 — Komünistlerin basın, tiyatro, gazete, maarif sinema gibi yol larla, piyes; makale; şiir; tiyatro eseri, Roman hikâye karikatür, fıkra, konferans; açık oturum vasıtasiyle yaptıkları propagandaları ve propaganda eserlerini mektup; telefon, telgraf vesair vasıtalarla ihbarda bulununuz.

16 — Komünistlerin gizli toplantılarını tesbit ederek, bunların basılması için vakit geçirmeksizin ilgili makamlara telefon, telgraf gibi en serî vasıtalarla ihbarda bulununuz.

17 — Komünistlerin gizli matbaalarını, gizli evrak ve vesika sakladıkları yerleri, gizli verici istasyonlarını tesbit ederek ilgili makamlara bildiriniz.

18 — Yeraltı yayınlarını ve evlerinde gizli evrak ve kitaplar bulunduran komünistleri ihbar ediniz.

19 — Milliyetçi ve anti-komünist kitapları broşür ve mecmuaları, hediye şeklinde dağıtınız. Ödünç veriniz, okullarda; işyerlerinde, vapurlarda, parklarda herkesin görebileceği yerlerde kasten unutunuz.

20 — Radyoda anti-komünist yayınların yapılmasını, bu şekilde piyeslerin temsilini filmlerin gösterilmesini ve yapımını teşvik ediniz.

21 — Çeşitli teşekküllere sızmış bulunan komünistlerin bulundukları mevkilerden atılmasını sağlıyarak, solcular aleyhine sistematik teşhir ve yıldırma kampanyası açınız.

22 — Komünistlerin iş ve ev adreslerini tesbit ediniz ve herkese bildiriniz. Fotoğraflarını grup halinde çekerek bunları muhitinizde tanıtmak suretiyle faaliyetlerini önleyiniz.

★

23 — Komünist düşmanlarını her surette destekleyip, onlara yardımcı olunuz. Anti - komünist milletvekili ve senatörlerin radyodan halka hitap etmesini ve bu konuda makaleler yazmasını teşvik ve temin ediniz.

★

24 — Solcu propagandacıların, ana kaynakları olan Basın, radyo, tiyatro, sinema gibi propaganda vasıtalarında komünistlerin atılmasını temin suretiyle, onların en tesirli ve bir numaralı silâhlarını ellerinden alınız.

★

25 — Neşrettikleri dergi, kitap, gazete vesair yayınları çok miktarda ele geçirerek derhal imhâ etmek suretiyle, yıkıcı fikirlerin zihinleri iş tilâsına ve vatandaşlarımızın beyinlerinin yıkanmasına ve komünist zihniyetin yayılmasına engel olunuz.

★

26 — Solcu eserleri satan kitabevlerini ve gazete bayilerini ikaz ediniz ve bunlardan alış - veriş etmeyiniz, bunlara boykot ilân ediniz.

★

27 — Milliyetçi, kitap, gazete, broşür ve dergilerin satışını teşvik ediniz, tediye kolaylıkları sağlayınız, az kazançla satınız.

28 — Sosyalizm maskesi altında komünistliği telkin eden kitapları bulundukları kütüphanelerden kaldırınız.

★

29 — Solcu kitap ve mecmuaların reklâmını yapan gazete ve dergilere mektuplar yazarak, telgraf, telefonla müracaat ederek, milliyetçi eserleri reklâm etmesini ısrarla talep ediniz.

★

30 — Mühim mevkilerde bulunan kimselere, gazetecilere, milletvekili ve senatörlere daimî surette ve her fırsatta komünizm alyhindeki gö

rüşlerinizi ve onların faaliyetlerini bildiriniz. Bunu bir itiyad haline getiriniz.

★

31 — Kilit mevkie gelmiş olduğunu gördüğünüz bir komünistin ora dan atılması için, parlâmento tarafından tahkikat açılması için çeşitli vasıtaları kullanarak kampanya açınız ve bu işde anti-komünist millet vekili ve senatörlerin desteğini sağlayınız.

★

32 — Milliyetçi Dernek ve teşekkülleri var gücünüzle maddeten ve mânen destekleyiniz. Faaliyetlerine iştirâk ediniz, üye olunuz, yayınlarını dağıtınız.

★

33 — Kendinize şu suali sorunuz: Komünistlerin Marks ve Rusya uğrunda çalıştıkları derecede ben de Allah ve millet yolunda çalışıyor muyum? Buna müsbet cevap verebilmek için yukarıda gösterilen yolda ve en faydalı, en isabetli şekilde çalışınız. Bu, millî şuur ve idrâkinizin bir icabı, vicdanınızdan yükselen sesin emridir, fert ve millet olarak varlığımızın bekâsı, istiklâl ve toprak bütünlüğümüzün muhafazası bu yolda yapacağınız bilgili ve şuurlu mücadeleye bağlıdır. Bu kutsal ve sessiz millî cihat mutlaka Türklüğün zaferiyle taçlanacaktır. Tarihi boyunca sayısız büyük imtihanlardan geçmiş, tecrübeli, şuurlu ve seziş kaabiliyeti yüksek koca Türk'ü henüz kabile hayatından yeni kurtulmuş, tarihleri bir iki yüz seneyi bulmayan milletlerin düştüğü bâdirelere sürüklemeye kimsenin gücü yetmeyecektir. Türkiye, bu mücadeleden de muzaffer çıkacaktır. Bu tarihî akışın icabıdır.

Tarihte zaman zaman nükseden komünizan hareketler islâmiyetin göz kamaştırıcı ışığında ve Türklüğün kahredici pençesinde hezimete uğramıştır. Şurası iyi bilinmelidir ki, tarihî akışa karşı gelen her hareket, mutlaka mağlûp olmuştur ve yine de mağlûp olacaktır."

TÜSTAV

HALK PARTİSİ SOLCULUĞU

Prof. Osman TURAN

Halk Partisi diktatörlüğü koyu devletçiliğile ve millî kültürden uzaklaşması ile eski devre göre bir derece solcu bir hüviyet almış ise de o daima ortada bulunduğunu belirtmiş, fakat hiç bir zaman ortanın solunda olduğunu ileri sürmemişti. Esasen eskiden kuvvetli bir milliyetçi kadroyu sinesinde tutan bu parti solcu bir hüviyeti aldığını da ilân edemez ve umumî efkâr da bunu hazmedemezdi. Lâkin ihtilâlden sonra aşırı sol, malûm sebeplerle, geliştiği zamanda ve seçimler arefesindedir ki; hiç bir zaman millî irâdeyi kazanamayan Halk Partisi lideri, herhalde bir takım muğlâk hesaplarla, ortanın solunda olduğunu ilâna lüzum gördü.

Bir parti kurultayından geçmeksizin yapılan bu ilânın Halk Partisine, ilk defa olarak, en ağır hezimeti tattırmış, eski donmuş reylerinin bile kaybına sebep olmuştur ki, bu netice ilânın yalnız memlekette değil bizzat bu parti içinde de ne derece bir endişe uyandırdığını göstermiştir. Bozgunun bu sebebi aşikâr olduğu halde parti liderlerinin, seçimden sonra da ortanın solunda israr etmeleri ve buna uymayan halkçıların tasfiye edileceğine dair beyanlar endişeyi daha da arttırmıştır. Bu durum demokratik yolda hezimeti aşikâr olan bu solcu davranışın anti-demokratik metodlarla çalışacağı ve memleketi sola zorlayacağı kanaatini kuvvetlendirmektedir. İşte, böylece seçimlerden sonra çıkması beklenen huzursuzlukların mühim bir âmili meydana çıkar.

Gerçekten muhalefetleri sırasında hürriyet ve demokrasnnin amansız cidaline girişen bir kısım halkçı ve solcu unsurlar, bugün de, açıkkapalı ifade ve davranışlarla sosyal adalet veya sosyalizm cezbesine kapılmış olarak fırtınlara yaratmakta ve sebebi oldukları sefaleti sömüre-

cek bir sol diktatörlük havasına sebep olmaktadırlar. Halk Partisinin bu hüviyeti ile, kendi eseri olan devrimbaz, gafil ve solcu gençleri piyasaya sürmesi ve onlara ilerici — gerici safsatalarını bir ideal olarak sunması beklenmeli ve her zaman yapıldığından artık bu bir kehânet sayılmamalıdır. Bununla beraber bu zorlama solun önce Halk Partisi içerisinde ciddî bir mukavemet yaratması veya bölünmelere imkân vermesi de mukadderdir.

Aslında Halk Partisinden ziyade İsmet Paşa'nın otuz küsûr yıldan beri ve Kadro mecmuasından sonra ortanın solunda olduğu ve mahdut bir zümrenin kendisiyle birlik yaptığı anlaşılmıştır. Köy Enstitülerinin sola zorlanması da, uzun müddet, kendilerine değil, sâdece Hasan Ali'ye atfedilmiş ve Cumhurreisinin onun tarafından iğfal edildiği kanaatı umumî efkâra yayılmıştı. Hasan Ali'nin mizacı müsait olmakla beraber onun kendi başına Maarifte solcuları himâyeye cesaret edemiyeceği de bir türlü düşünülememişti. Nitekim bazı Köy Enstitülerinde ve Maarif Vekâletinde yuva yapan solculara karşı Türk çocukları ile başlayan ve yavaşça millete mal olan feryatlara rağmen, Cumhurbaşkanı Enstitüleri ve solcuları himayede ve milliyetçileri sıkıştırmakta ısrar etmiş; hattâ bir makalesile de (Ulus'ta) bizzat "Tonguç Baba" yı müdafaa ederek ona kahramanlık pâyesini vermişti ki, Ahmet Emin Yalman'da onu "Akıncı" olarak yükseltiyordu. Öyle ki, Kâzım Karabekir ve Fevzi Çakmak Paşaların nezdinde yaptıkları uyarmalar, Kenan Öner dâvâsı ile ayaklanan millî efkâr bile tesir edememiş ve böylece yine İsmet Paşanın masûmiyeti ve Hasan Ali'nin günâhı sürüp gitmiştir. Bu hakikat de ancak mahdut kimsenin malûmu olmuştur.

Köy Enstitüleri, Halk Partisi ve bütün solcularca da artık tarihe karışmış bir mevzu hâline geldiği halde, 1960'dan önce matbuatta birden bire infilâk eden bir hâdise olmuş; İsmet Paşa'da beyanları ile Enstitüler için bu kampanyaya katılmış ve 1960'dan sonra husûle gelen solcu hava bu gayretleri arttırmıştır. Biz matbuatın 1960'dan önceki bu infilâkına karşı uzun bir tetkik ile cevap verirken Köy Enstitüleri hasretinin sadece solcu hüviyetleri ile ilgili bulunduğunu bu garip keşfin hiç bir ilmî esasa dayanmadığını ve bu müesseselerin başka bir hususiyeti olmadığını isbat etmiştik. Böylece Halk Partisi lideri koyu devletçilik, solcuları himâye, milliyetçileri tazyik ve lâikliğin din aleyhtarı tatbikatı ile çoktan beri ortanın solunda bulunuyordu.

Halk Partisi lideri ve taraftarlarının bu tutumuna rağmen bu partinin milliyetçi aydınlardan mürekkep kuvvetli bir sağ kanadı memle-

keti sola karşı koruyor; Üniversitede, Maarifte ve Köy Enstitülerindeki solcuları temizliyor; bazı sol zorlamaları da bir yandan bu kanadın kuvveti; öte yandan da halk efkârının baskısı önlüyordu. Gariptir ki, demokrasi devrinde sola karşı millî iradenin kudreti ağır bastığı ve Demokrat Partiyi de bu kuvvet iktidara getirdiği halde Halk Partisinde millî iradeye ve milliyetçiliğe karşı tersine bir temâyül hâkim olmuş ve bu inkişafla partinin sağ kanadı 1950'den sonra çok zayıflamış ve adetâ kırılmıştır. Demokratik gelişmelere rağmen bu tersine tekâmül Halk Partisinde solcuların gittikçe ağır basmalarına ve tedricen aşırıların onun yüksek kademelerinde, meclislerinde ve hattâ hükûmet sandalyalarında itinalı mevkiler kazanmasına fırsat verdi. 1960 siyasî buhranile maskeli sosyalizm gittikçe tehlikeli bir cereyan halini alınca da Halk Partisi liderleri artık, 1965 seçimlerinde, ortanın solunda olduklarını cesaretle ilân edebildiler ve bir takım karışık hesapların faydalı neticeler verebileceğini sandılar. Bununla beraber Halk Partisinde, son yıllarda bile, milliyetçilerin veya sola karşı unsurların, zaman zaman, kuvvetlerini hissettirdikleri veya bazı siyasî hesaplara göre, geçici de olsa, yüksek mevkilere çıktıkları da görülmüştür. Burada, Halk Partisine rakip siyasî teşekküllerin de kendi fikri ve kuvvet kaynaklarını ihmal ederek milliyetçilere ve millî mefkûreye kâfi derecede kıymet vermediklrini ve bu hususun onların başlıca zaafını teşkil ettiğini de belirtmeliyiz.

TÜSTAV

YENİ MESELELER ÇIKARIYORLAR

Yeni İstanbul

Millî Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri paşanın Türkiye'de komünizmi bir tehlike olarak küçümsemesine rağmen, bu memlekette bir zamandır umumî efkârı meşgul eden meseleleri sol propagandanın ortaya attığını, pekâlâ da alâka topladığını teslim etmek lâzımdır. Bu propagandanın beynelmilel komünist emeller paralelinde bulunduğunu ise, ayrıca isbata dahi lüzum yoktur.

Türkiye son bir devrede iktisadî meselelerini ön plâna almak ihtiyacını duymuştur. Sol, bunu derhal benimsemiş ve ayrı ayrı her meseleyi, beynelmilel komünist emellere hizmet için ayrı bir vasıta hâlinde kullanmayı bilmiştir.

Bu memleketin yeraltı servetlerinden manevî kıymetlerine, dostluk ve güvenlik anlaşmalarından Kıbrıs problemine kadar Sol'un el atmadığı ve dejenere etmediği meselemiz hemen de yoktur.

Türk halkının umumî temâyüllerini, bir cemiyetin temelini teşkil eden tabakaların her yerde değişmez vasfı olan muhafazakârlığını, beynelmilel komünizmden de vahim bir tehlike addeden zihniyetin yanıldığı başlıca bir noktaya burada kısaca ve tekrar işaret etmeliyiz.

Gerici bulunan ve daima "ona rağmen" bir şeyler yapmaktan bahsedilen Türk halkı, tarihi boyunca liderlerinin ardında yürümekten gayrısını yapmamış, ağır başlı, söz dinler, iyiyi kötüden tefrik etmekle yetinir bir topluluktur. Tanzimattan bu yana Türk Milletinin kaderine müessir değişiklikler mevzuunda bu Halkın gerçek mânâda reyine başvurulduğu nâdir, pek nâdir haldir. Bilhassa ordu mensuplarının iyi bilmesi gereken vâkıadır: Meşrutiyet'te bu halk asker liderlerin ardında

yürümüştür. Millî Kurtuluş Mücadelesinde başını, gene asker liderlerinin emrine koymuştur. 27 Mayıs'ta işbaşına gelen gene askerlerdir ve hâdiseyi büyük bir olgunlukla karşılayan ise gene Türk halkı olmuştur. Bu hareketin lideri Çankaya'da vazifeye devam edemez hâle gelince, yerine gene bir askerin seçilmesini sevinçle karşılayan da, o halktan gayrısı değildir.

Demek ki, Türk halkından en son şikâyetçi olabilecek Türkler, bu milletin ordusuna mensup kumandanlardır. Türk Milleti kumandanların ağızlarını açar açmaz kendinden şekvâ edişini elbette yadırgayacak, bundan derin elem duyacaktır.

Bu realitenin bir diğer cephesi de bize şunu gösterir. Türkiye'nin kaderine tarih boyunca istikâmet veren; Türk halkının temâyülleri de ğildir; kendilerini haklı veya haksız "aydın" sayanlardır ki, kader çizgimizi tâyindeki rollerine devam etmektedirler. Öyleyse tehlikeleri, millî mukadderatımızı istenmedik istikâmetlere de sürükleyebilecek hevesleri, Türk Halkının bağırından ziyade "Aydınlar" denilen ekalliyet arasında aramak ve bir cereyanın tehlike dozunu, bu muhitte gördüğü itibara göre tâyin etmek akla ve hâdiselere daha uygun olur.

Bunu böylece kaydettikten sonra, dikkatlerini bir gerkeç üzerine çekmek istediklerimize, önümüzdeki günlerin bir hâdisesini haber verelim: Aramızdaki solcular şimdi Kürt meselesi diye sun'î bir mesele ele alma kararına varmışlardır. Sâdece bu meseleyi ele alış, işleyiş ve değerlendiriş tarzlarından, onların hangi emellere zebûn olduğunu ve asıl tehlikenin nerede tomurcuklandığını anlamak kabildir. Yeter ki bu müşahadeyi yapacak olanlar, dikkatlerinin ibresini, peşin hükümlerden sıyırarak, sıfır noktasına getirebilsin ve hakikatleri görmeğe o noktadan ve yeniden başlayabilsinler.

TÜSTAV

AŞIRI SAĞ, AŞIRI SOL

Malatya dâhisesi, bunlara çok hazin bir misâl değil midir?

Kim bindiği dalı keser?

Münevver AYAŞLI

Aşırı ceryanlara müsaade etmiyeceğiz. Bu terâneyi 1950'den beri duyuyoruz. Zaten 1950'den evvel Sol'dan başka bir cereyan yoktu. Aşırı soldan başka bütün düşünce, kanaat ve vicdanların üzerinden bir silindir geçirmişler; ortalığı dümdüz etmişlerdi.

1950 — 1960 senelerindeki iktidarın en büyük "kompleksi" aman bana sağcı demesinler idi. Tevfik İleri merhumun, pek güzel târif ettiği CHP'si muhalefetinin "rejim elden gidiyor" yaygarası karşısında DP. iktidarı hazan yaprağı gibi titriyor, paniğe tutuluyor, ne yapacağını şaşırıyordu. Hemen tebliğler; beyanatlar "Aşırı sağ ve sol cereyanlara müsaade etmiyeceğiz." Hemen Emniyet harekete geçer bir arama tarama, Anadolu'nun bir kasabasında bir terzihanenin ismi "Nur" imiş. Bilmem Anadolu'nun hangi kıyıcığında bir berber dükkânının adı "Nur Berberi" imiş, hemen dükkânlar kapanır, sahipleri sille tokat mahkemeye. Bilmem hangi vilâyette iki masum ve günâhsız çocuk, kendilerinden daha masum ve günâhsız bir kitap okurlar. Haydi mahkemeye.

Malatya hâdisesi bunlara çok hazin bir misâl değil midir? Kim bindiği dalı keser, kim dayandığı kanadı ezer? İşte DP bunu yaptı, DP'yi sağcılar tutmadı. İnanmazsanız 10 senelik gündelik gazetelere bir göz gezdirelim. Gün geçmezdi ki sağcılar mahkemeye sevk edilmesinler. Bütün bu tavizler neye yaradı? Aşırı sağ ve aşırı sol ceryanlara müsaade

etmiyeceğiz. Bu lâf mı? Bu akıl mı? Bu tıpkı, kurtla kuzuya eşit muamele edeceğim, demek olur. Ve eşit muamele ettiğin gün, kurt kuzuyu yer ve kuzu ile beslenmiş, kuvvet bulmuş kurt da kuzudan sonra hemen seni yer. Sağ ceryanla rejim gidiyorsa, solda vatan oldğu gibi topyekûn gider. O zaman rejim idi, mejim idi hak getire. Bütün çalışmalarının hedefi zaten bu değil mi? Rejim gidiyor, rejim nereye gidiyor? Arkaya giden geriye giden köprüler öyle berhava edilmiş ki. geri dönmenin imkânı yok. Bu yıkılan köprülerin en mühimi, belki tek mühimi dil ve yazı. Bugünün genci eski harfi, eski lisanı öğrense dahi, o bizim bildiğimz yazı değil, bizim bildiğimiz Türkçe değil. Ne kadar öğrenseler, Şark lisanları öğreten mekteplerin birinci sınıf talebesi, hem de amatör talebesi derecesini aşamıyorlar. Allah ömür versin, şurada eski Türkçeyi bîhakkın bilen kaç kişi kalmışlardır? Onların da yaşları 70'i aşmış kimselerdir. Binaenaleyh, devrimciler, kendileri de pek iyi bilirler ki ortada rejim tehlikesi diye bir şey yok. Zira, Fransızların dedikleri gibi muharibsizlikten muharebe sona erdi.

Sol cereyan gelince, o var, kökü dışarda olmak suretiyle var, kuvvetli, sistemli teşkilâtlı ve her tarafa yayılmış bir surette var, hücre teşkilâtiyle ve çok parasiyle var. Sağcılarda ne para, ne teşkilât, ne de herhangi bir dış dünya ile temas, bu ceryan öz be öz bu toprağın, bu milletin malı Bu, Allahın inâyetiyle bir mukavemet, imanın, imansızlığa karşı koyması. Bunlar "Ve maremeyte iz remeyte." Ayeti Kerîmesinin sırrına ermiş bir avuç, bir avuç mübarek insan.

Bankacı beyefendi, kâşanenizde yaşayabiliyorsanız, eşinizle seyahat edebiliyorsanız kızınız Amerikan kolejinde okuyup rahatça sosyal adaletçi olabiliyorsa, bu sevmediğiniz, küçük gördüğünüz sağ kanat sayesinde. Doktor beyefendi ,her mevsimde eşinizle mükellef arabanızla Avrupa turuna çıkabiliyorsanız, bu nefret ettiğiniz sağ kanat sayesinde. Ord. Profesör beyefendi, kibir ve azametle kürsünüzde ders verebiliyorsanız, yine bu yok etmek istediğiniz sağcılar sayesinde.

Ya siz sosyal adaletçi yazar bey, eğer Moskova sizin yüzünüze bakıyorsa sağcıların size olan mukavemeti yüzünden. Bunu herkesten iyi siz bilir ve anlarsınız, değil mi? Ve mukavemeti azamî istismar edersiniz, asılndan da fazla gösterirsiniz. Zira, zahmet ne kadar büyük olursa, gelecek bahşiş de o kadar büyük olur, değil? Nihayet sıra size geldi mebus beyefendi, eğer bir seçim yapılabilir ve milletvekili seçilebiliyorsanız, o müsaade etmiyeceğiz dediğiniz sağ cereyanı sayesindedir. Bunu iyi bilin, elinizde imkânlar olduğu zaman bilin, yoksa iş işden geçtikten sonra değil.

İşte Beyefendiler, sizin refah ve saadetiniz, derece derece bütün cemiyetin huzuru ve memleketin istikrarı bu çelimsiz, cılız; az gıda alan, daima en çok haksızlığa, gadre uğrayan bir avuç gence dayanıyor. Nankörlük etmiyelim. Yıkıcı; anarşist, defetist ve memleketi düpe düz satmak isteyenlere, kuvvetli sol cereyana mukavemet eden ve memlekette nizam ve intizamı koruyanlara destek olan mânevî huzur bekçileri sağcılardır. Allah onlardan razı olsun. Âmin, âmin!..

TÜSTAV

KÖY ENSTİTÜLERİ

Osman Yüksel SERDENGEÇTİ

Solaklar, salaklar, 10 Muharrem'de döğünen Şiîler gibi, mahut Köy Enstitülerinin kuruluş yıldönümlerinde döğünür dururlar.

Ah Enstitüler!.

Vah Enstitüler!..

"Bunların kapatılmasına sebep olanlar, hattâ imkân verenler vatan hainidirler."

Halbuki bu Enstitüler, İnönü devrinde, Şemseddin Sirer Maarif Vekili iken kapatılmıştı

Bu Enstitüler ve bunların yöneticileri, solculukta o kadar ileri gitmişlerdi ki, bugün ortanın solunda olan İnönü bile, Enstitülerin kapatılmasına ses çıkarmamıştı, yahut çıkaramamıştı.

Bir kerre iddia edildiği gibi, bu Enstitüler, Türkiye'nin gerçeklerine uygun yerli kuruluşlar değildi. Bunlar Güney Amerika'dan ithal edilmişti.

★

Bu enstitüleri kuranlar ilhamlarını şimâlden alan Tonguç ve emsali adamlardı..

★

İdeoloji bakımından Türkiye'nin tarihî gelişimine zıt olduğu kadar, jeo — politik yönden de çok tehlikeli idi.

Bir kerre Türkiye realitesinden çok uzak, yarı romantik, yarı ihtilâlci kuruluşlardı.

Romantikti, çünkü:

Burada yetişen çocuklar hem marangozluk, hem demircilik, hem ziraatçilik, meyvecilik, arıcılık; inşaatçılık ve ayrıca öğretilecek. Velhâsıl dünyada ne kadar meslek varsa hepsini öğrenecekler, köylüye örnek olacaklardı. Bir koltuğa iki karpuz sığar mı? Bunlar on karpuzu birden sığdırmaya çalıştılar. Hem de içi kıpkırmızı: kıpkızıl karpuzlar.

Tabiî buradan mezun olanlar, herşeyden anlar görünür, fakat hiç bir şeyden anlamaz, zavallılardı.

Kültürsüz, bilgisiz. O kadar ki "Ortaokul mektebi" diyecek kadar, "vaziyet-durumu", "Yüksek Riyâset Başkanlığına" diye yazacak kadar. Bunlar köy çocuklarını nasıl yetiştirebileceklerdi?

★

Sonra, bizim köy öğretmenlerine "nümune" bağ-bahçeler yapmak üzere araziler verildi. Köyün, köylünün en güzel en kıymetli arazileri verildi. Köylülerle, öğretmenlere bu arazileri verenler arasında, münakaşalar, mücadeleler devam etti, durdu. Öğretmenler, üstelik nümunelik hayvanlar da yetiştireceklerdi.

Öğretmen, demircilik yapacak!

Öğretmen marangozluk yapacak!

Öğretmen, nümune bahçeleri yapacak!.

Öğretmen, nümunelik hayvan yetiştirecek.

Buyurun cenaze namazına!.

★

Öğretmenlere arazi veriliyor, hayvan veriliyor, diye çok az maaş veriliyordu.

★

Bunlar Bolşevik taklidi Enstitü olmaktan çıkıp da, hakikî bir öğretmen okulu hüviyetini kazanınca, öğretmene de yalnız öğrencilerini yetiştirme imkânı verilince, maaşı da arttırılınca, öğretmenler rahat bir nefes aldılar.

Şimdi, Enstitü yası tutup tepinenler, bunu pekâlâ bilirler.

Enstitülerin, Türkiye'nin mânevî değerlerine saldırgan bir tutumları vardı.

Bu Enstitülerin peygamberi diye takdim edilen İ. Hakkı Tonguç, bir enstitüyü ziyarete gider Bakar ki, kızlar ve oğlanlar ayrı ayrı. Öfkelenir. çıkışır enstitü idarecilerine:

— Nedir bu haremlik, selâmlık vaziyeti? Nedir bu ayrılık?.

Sonra, öğrencilere dönerek:

— Karışın çocuklar, sevişin çocuklar!.

Evet, erkek - kız talebeleri birbirine karıştırır.

O sırada Enstitü müdürü Tonguç babanın kulağına eğilir bir şeyler söyler. Söylediği şu adamın:

— Aman efendim, böyle demeyiniz. İyice şımarırlar. İçlerinde çocuk düşürenler bile var.

Bunun üzerine Tonguç Baba, gazaba gelerek, yüksek sesle:

— Çocuk düşürenler mi? Olsun efendim. Siz şehirlerde neler yapmazsınız. Biraz da bu işi karaoğlanlar, karakızlar yapsınlar.

İşte, zamanın en büyük eğitimcisinin, terbiyecisinin ağzından çıkan lâflar. İffetli, namuslu Müslüman - Türk çocuklarını bir araya toplayıp, bir insan hârası haline getirmek.

Bir diğer enstitüde, mezun olan bir genç, halen okumakta olan kız arkadaşına yazdığı bir mektupta:

— Şimdiki aklım olsaydı, falanı da, falanı da yapardım. (Burada bir sürü kız isimleri sayıyor.)

Ah, seninle otlar arasında geçirdiğimiz o günler, o saatler unutulur mu?

Hasanoğlan Köy Enstitüsünde, güzel kız öğrencilerin, Ankara'dan gelen, H. Âli Yücel gibi, resmî, gayrı resmî sayın misafirlere sâkilik yaptıkları, şarap dağıttıkları herkesin malûmudur.

Köy Enstitüleri ihtilâl yuvaları haline getiriliyordu

Genç köylü çocuklarını mevcut nizama karşı kışkırtmak, haksızlıkları, yolsuzlukları mübalağalı bir şekilde, şişirerek, yeni bir nizamın, komünizmin gelişeceği ortamı hazırlamak. O kadar ki, Tonguç Baba, "ihtilâlimiz beş sene sonra tamamdır" diyordu.

Bu maksatla, Köy Enstitülerine bol miktarda silâh verildi. Gûya çocuklar bu silâhlarla, askerlik derslerinde talim yapacaklardı. Hakikatte bunlar ihtilâl için kullanılacaktı.

Eskişehir Vilâyeti hudutları içindeki bir bir Enstitüde verilen bir müsamerede Kaymakam, "Burjuva devletinin kaymakamı!" diye yuhalanıyor, diğer bir enstitüde Türk Bayrağı yırtılıyordu.

Enstitüler, devlet içinde devlet gibiydi. Her Enstitü, idarecileri, kaymakamı, valiyi, bütün makamları atlıyarak doğrudan doğruya Ankara ile muhabere ediyordu. Yakında Enstitülerin bir radyosu da olacaktı, derken, milliyetçi gençliğin galeyana gelip; "DUR!" demeleri üzerine (3 Mayıs 1944 Ankara Nümayişleri) bu işin başı beyni H. Âli Yücel Vekillikten düştü, yerine Şemseddin Sirer getirildi ve kızıl arı yuvaları nisbeten dağıtıldı. Memleket içten yıkılıyordu. Memleket elden gidiyordu.

Bugün sosyalist geçinen bir kısmı gâfil, bir kısmı cahil, bir kısmı hain olan bu takımın hasretini çektikleri bu devir; işte böyle bir devirdi:

Şimdi bu kudurmuşlar: "Bu enstitüleri kapattıranlar, vatan hainleridir" demektedirler. Esas vatan haini, Türklük düşmanı bu Moskof uşaklarıdır. Kötüledikleri burjuvazinin bütün hususiyetleri ve imkânlariyle

yaşıyan, bu tatlı su halkçıları sosyalistleri, Türk halkını anlıyamazlar ve hele hele aslâ temsil edemezler..

Onlar, istedikleri gibi "halktan yanayız, sömürücülere karşıyız" desinler, halkımızı, bu Müslüman Türk halkını atlatamıyacak, aldatamıyacaklardır.

Ağızlarında viski kokan bu yumuşak elli monşerler, imânlı göğüslere, nasırlı ellere, terliyen alınlara boşuna sahip çıkmasınlar.

Hayâl ettikleri o âlemi, o Bolşevik âlemini rüyalarında bile göremiyeceklerdir onlar..

TÜSTAV

SİZ NEREDESİNİZ GAFİLLER?

M. Fazlı AKKAYA

Milletimizin bekasını teşkil eden genç yavrularımızın, ellerine teslim ettiğimiz, fedakâr, feragatkâr ve faziletli Türk öğretmenlerinin, her şeyden evvel bir Müslüman Türk olarak yavrularımızı da tam mânâsile yetiştirmelerini istemek hakkımızdır. Büyük öğretmen kitlelerinin bu idealde olduğuna inanıyoruz. Ancak, bu teşkilâtın bazı kilit noktalarına sol grup ele geçirmiş, millî ve dinî bir terbiyeden mahrum bir programla tedrisat yapılmasını yıllarca sağlamışlardır. Milliyetçi, muhafazakâr öğretim üyeleri bir tarafta gerici, yobaz, mürteci addedilerek yapılmadık kötülük kalmamaktadır. Allahı inkâr eden, hâşâ Peygamber'e sahtekâr diyen öğretmenler bu sözleriyle genç yavrularımızı zehirlemektedirler. Yine bazı öğretmenler dersleriyle alâkası olmadığı halde Sosyalizmden, Devletleştirmeden, yabancı sermaye düşmanlığından ve islâmiyetin çöktüğünden bahisle ders harici menfî telkinlerde bulunmakta, şikâyetler tesir etmemekte, fakat genç yavrularımıza dinden bahseden, Hazreti Peygamberin izindeyiz, diyen öğretmenler derhal tevkif edilmektedir. Gayrı ihtiyarî 141. ve 142. maddeleri unutan adliye acaba yalnız 163. maddeyi mi görmektedir? Vicdan hürriyeti, Din hürriyeti yalnız ibadet değildir. Bir dinin saliki, aynı zamanda dinini öğrenmek, öğretmek ,propagandasını yapmak hakkına sahip olduğu, bunlarsız bir din hürriyetinin omalıyacağı aslâ hatıra getirilmemektedir.

Türk'ün tarihî efsânelerine ismi karışmış BOZKURT rozetleri için, "Göğüslerinde it resmi taşıyanlar" diyen, mensup oldukları camianın en yüksek mertebesini işgal eden, vekilini yuhalıyan bir kısım teşekküller ve onların mensupları hâlâ öğretmen olarak vazife görüp, genç ve körpe dimağlara zehir akıtmağa devam etmektedirler. İşte bu kabil öğret

menlerdir ki, Millet ile Devletin arasına girmiş, milletin itikadı, dinî inançları, örf ve âdeti ile alay edip bütün millet kitlesini kendi devletine karşı soğutmaktadırlar. Millet, kendi inançlarına hizmet eden, kendine rehber olan insanlar istemektedir. Böyle öğretmenler sayesindedir ki, ancak; Millet Devlet elele maddî ve mânevî kalkınmayı temin edecek, yarının mes'ut ve müreffeh Türkiye'sini kuracaklardır.

Üniversitelerimizde ise: Bazı kürsüler ilim tedris etmekten ziyade, kürsüyü işgal eden zâtın politik ve ideolojik kanaatlarının telkin edildiği bir yer manzarası arzetmektedir. İdeolojik ve politik telkinlerle sokağa itilen gençler Devlete, nizama ve millete karşı sevkedilip, basit menfaatlere âlet edilmektedirler.

Bunlar kâfi gelmiyormuş gibi bir takım bildiri — güldürülerile adetâ devlete direktif vermek, devletin haricî politikasının ne olacağını tâyin etmek garabetini göstermektedirler.

Türkiye'miz de 1945 yılında, Allahtan başka dostu kalmamış, tek başına bırakılmış bir devlet idi. Komşumuz olan Sovyetler, aramızdaki dostluk paktını feshetmişler, Kars, Ardahan ve Artvini istiyorlar, Boğazlar üzerinde kontrol talep ediyorlardı. Yalnız başına kalmış bir devlet, harb sonrası dev gibi karşımıza çıkan bu kuvvetle nasıl mücadele edecek, ona nasıl karşı gelebilecekti. Kaldı ki, Ruslar tarihî emellerine kavuşacakları ânın geldiğine de kâni idiler. Bakınız meşhur Komünist Rus casusu olup bilâhare dönen İngiliz Aleksander Faat ifşâatında ne diyor: "Almanlar harbin hitâmını müteakip, garb cephesinden gelen Rus generalleriyle Moskova'da birkaç gün kaldıktan sonra, Güney Doğu'ya hareket ediyorlardı. Çünkü Ruslar gayretlerini Türkiye ve İran üzerin de teksif etmek istiyorlardı. Amerika ve İngiltere Japonya ile meşgul iken Rusya Orta — Doğuyu ele geçirmek istiyordu. Ve bu işin kolay olacağını düşünüyorlardı. Fakat Japonya üzerinde Atom bombasının pat layışı ve Japonların teslimi Rusların bu isteklerini boşa çıkardı."

Türkiye, böyle vahim bir istilâ tehdidi altında iken, sen tarafsız kal Hiçbir devletle alâkan olmasın demek, bilgisizlik, gaflet değilse bile hiyânettir. Elvette ki, Türkiye hayatını korumak için kendine dost arayacak, müttefik arayacak, destek arayacaktır. Bu da İkinci Cihan Harbinden sonra, Rusyadan daha büyük bir siyasî deve olarak ortaya çıkan Amerika olmuştur. Amerika, bu harbin içinde ve sonunda yaptığı hatâları, gafleti anlamaya başlamış, Türkiye'ye yardım eli uzatmış. Truman, "Amerika'nın Hududu Kars'tan başlar" diye Rusya'ya sert cevap vermiştir.

Yine Türkiyemizin ve Batı âleminin komünizme karşı kurduğu en büyük müdafaa barajı NATO sayesindedir ki Ruslar, Türkiye hakkındaki emellerinden vazgeçmiş görünmektedirler. Kruşçef'in "Ordularıma hareket emri verirsem Türkiye üzerinden silindir gibi geçer, NATO'lu dostları, cenazelerini kaldırmaya bile yetmezler" diye tehdit savururken, bunun cevabını NATO Başkomutanı Gnl. Norçtad'tan olmuştur. Norçtad: "NATO'lu devletlerin cenazesi tek tek kalkmaz, birlikte kalkar" demiştir. Bunları unutmuş görünen hâfızası kıt insanlar, Türkiyemizin Cenubî Amerika'da veya Afrika'da olmadığını, Ruslarla burun buruna yaşadığımızı, korkunç Rus istilâ siyasetinin, Kara Çarların yerine Kızıl Çarların geçmesiyle değişmediğini ve bugün Dünyanın korkunç bir Slav emperyalizmi ile karşı karşıya olduğunu unutmamaları lâzım geldiğinin, aksi halin ise vatan ihaneti olacağını hatırlatmak isteriz.

Kendilerinden başka Atatürkçü olmadığına inanan bu insanların, Atatürk'un "Türk âleminin en büyük düşmanı Komünizmdir" sözünü unutmuş olmaları ne derece ard fikirler taşıdıklarını göstermeye kâfidir.

Yine bu efendilere soralım; Fikirlerinizde samimi iseniz, Viet - Nam falan deyip Amerika'yı itham ederken, bugün Dünyanın en korkunç sömürgecisi Sovyetleri neden hatırlamadınız? Bu güne kadar yapılmış neşriyatı görmediniz mi? Okumanız yazmanız yok mudur? Öyle ise lütfen şu rakamlara dikkatle bakın:

Dünyada esir, başkalarının hâkimiyeti altında sömürülen insanların sayısı 392.359.000 dir. Bunlardan 356.664.000'i Komünist sömürgelerinde yaşar. Her türlü insanlık haklarından mahrumdurlar. 35.695.000'i Batılı Sömürgeci diye ifade ettiğimiz milletlerin hâkimiyeti altındadırlar. Kızıl Sömürgecilerin hâkimiyeti altındaki insanların durumu ise 238 milyon 200 bini Rusların, 118,464,000 i ise Çin'in hâkimiyeti altındadır.

Batılıların hâkimiyeti altında olan memleket halkları, tarihi olmayan, mâzisi bulunmayan, devletleri olmamış geri kalmış ülkelerdir. Komünist zulmü altındaki insanlara gelince, bunlar, Dünyanın en medenî cemiyetleri olup çoğu, geçmişte devletler, hattâ büyük devletler kurmuşlardır. 1447 de Türkistan, dünyanın en kuvvetli devleti idi. Macaristan, Polonya kezâ, Altınordu Devletleri ki bu milletler kendilerini idare eden kızıl sürülerinden çok daha medenî milletlerdir. Çin de öyle değil mi? Bu iki kızıl sömürgecinin sömürdüğü, hayatlarını yok etmeğe çalıştığı Millelerin başında Müslüman Türkler gelir.

60 milyonluk bu büyük kitlenin, hürriyet ve istiklâli bahsinde bir ke lime bile ağzınıza alamazsınız çünkü o takdirde Moskova ağzı ile Kafa- taşçı, Turancı olursunuz, öyle mi? Bu millet kuzu postuna bürünmüş, sureti haktan görünen sizleri merak etmeyin çok iyi tanıyor. İnsanlık aş- kı uğruna bildiriler — güldürüler neşrediyorsanız, İsrail 20. Asrın en büyük cinâyetlerini irtikâp edip 1 milyon müslümanı yerinden kovar, aç lığa, sefalete mahkûm ederken, Kerkük'te binlerce Müslüman Türk kat ledilirken, en yakın tarihte Kıbrıslı kardeşlerimiz tarihin Grek diye ad landırdığı hırsız, çapulcu palikaryalar tarafından katledilirken acaba uykuda mı idiniz? Veya dünyada yok muydunuz? Kızıl çarların yaptığı tarihin en korkunç tehcir ve katliâmları bir kalem ile neden dile getir- mediniz? Getiremezsiniz! **ÇÜNKÜ SİZLERİN NE TÜRK'LÜKLE VE NE DE İSLAMLIKLA VE BU MİLLET İLE BİR ALAKANIZ YOKTUR**

TÜSTAV

İÇİNDEKİLER

Aşağıdaki maddelerde komünistlerin içyüzünü bulacaksınız 5

Atatürk devrinde komünistlere ait dökümanlar 9

Komintern'in kararları 15

Komünist Enternasyonal komintern tüzüğünden bir kaç madde 17

TKP'nin memleket içi faaliyetlerinden bazı maddeler 20

Komünist Şefik Hüsnü'nün Moskova'ya gönderdiği rapordan bazı maddeler 24

Komünistlerin 1946'dan sonraki yıllara ait faaliyetleri 28

Türkiye, köylü, amele, çiftçi, asker ve diğer vatandaşlara 55

Türk Ceza Kanununun 141 ve 142 nci maddelerinin kaldırılması için ileri sürülen iddialar ve açılan kampanyalar 63

Sosyalizm mi, Marksizm mi? 71

Yüksel

Okullarda artan komünist propagandası 80

TİP. ve TRT. 82

Semahaddin Cem

Komünizm faaliyetine ve komünistlere karşı tedbir zamanı 84

Yeni İstanbul

Örtbas edilmeğe çalışılan hâdise 87

TÜSTAV

Osman Yüksel

Millîleştirme 89

Azıttılar 91

Müstemlekeci Kim? 94

Yeni İstanbul

Aziz Nesin, karısı ve çocuğu ile Rusya'ya gitmek istiyormuş 96

Komünizmle Mücadele Yolları 98

2. Kuvayı Millîye Derneğinin beş No. lu bildirisi 103

Prof. Osman Turan

Halk Partisi Solculuğu 108

Yeni İstanbul

Yeni Meseleler Çıkarıyorlar 111

Münevver Ayaşlı

Aşırı Sağ, Aşırı Sol 113

Osman Yüksel

Köy Enstitüleri 116

M. Fazlı Akkaya

Siz nerdesiniz gafiller 121

TÜSTAV

İsteme Adresi :
Yenişehir Ihlamur Sokak No. 7/7
Ankara

Gazetecilik İşletmesi Matbaası
İstanbul — 1966

TÜSTAV

Fiyatı: 3 Lira